

A

SINDHI READING-BOOK

IN THE

SANSKRIT AND ARABIC CHARACTER.

COMPILED BY THE

REV. ERNEST TRUMPP, PH. D., M.A.

MISSIONARY OF THE CHURCH MISSIONARY SOCIETY.

PRINTED FOR THE CHURCH MISSIONARY SOCIETY.

—
1858.

PK2785
.T8

81600

106

WEBER COLLECTION

हिअ पोथी

हुन बान्हे चुम्प नाले साहिव

असां जे खुदावंद ईसुअ मसीह जे

कलीसा जे कसीस अइं सुवाट इंजील

जे होकारणवारे

सिंधिअ वाइअ मंफि

जुअल

एं

विल्यम वत्स लोन्दुन शहर में वेठल छापी थो आहे.

विधि कर्म

सर्वोत्तम विधि कर्म कृष्ण कर्म

५

सर्वोत्तम विधि कर्म कृष्ण कर्म

५

PREFACE.

THIS little book, which is now offered to the Sindhi scholar, owes its origin to the Church Missionary Society. I myself had planned a different reading-book during my stay in Sindh, as I was led to hope, by the arrangements which had been made by the Corresponding Committee of the Church Missionary Society at Bombay, with the Bombay Government, that a whole series of original and native literature would be printed at the expense of the Government of India. On my arrival in this country, I found the affairs of the East-India Company were just passing into the hands of Her Majesty's Government, so that the previous arrangement fell to the ground. The Committee of the Church Missionary Society, however, anxious to put a stop to the confusion prevailing in respect to the Sindhi Alphabet, resolved that a reading-book should be printed at their expense for the use of the Missions in Sindh, which might exhibit the different alphabets to be used in books introduced into their schools, and in any further translation of the Holy Scriptures, or other religious books. The "Standard Alphabet" adopted by the Church Missionary Society has been put in juxtaposition with the two native alphabets, to exhibit a view of the whole system.

As is well known to every Sindhi scholar, a great confusion has hitherto been prevailing in respect to the Sindhi alphabet,

some having used Sanscrit, others Panjābī, and others Arabic characters. It would be out of place here to enter into the different systems which have been laid down for the Sindhi orthography, as I hope soon to be enabled, by a liberal Government, to print my *Comparative Grammar of the fourth great Prâcrit Dialect of India*, where I shall minutely treat of them.

As the population of Sindh consists of Hindûs and Muhammdans, two distinct alphabets will be required for them. In respect to the Muhammadans, all are agreed that only the Arabic character will do for them. In respect to the Hindûs, two characters have been proposed, the *Sanscrit*, and the Panjābī. In the *Sanscrit* character, the excellent books of the late Captain George Stack, the first Sindhi scholar, have been printed already, and will be a lasting memorial to his merits. The Panjābī characters, also, have been proposed, as some Hindû inhabitants, who have immigrated from the Panjāb, are able to read these characters, and some parts of the Gospel, &c., have been translated and lithographed by my excellent brother Missionaries, the Rev. A. Burn and the Rev. A. Matchett.

It would be going too far here to explain my reasons why I have followed Captan Stack in using the Sanscrit characters for the Hindû part of the population of Sindh: I must reserve all these details to the Introduction of my Sindhi Grammar, and will only mention here, that the Panjābī characters are less fit to be used in Sindhi than the Sanscrit, the Panjābī letters being already a corruption from the Sanscrit, and less pliable.

I have quite abstracted from the so-called *Banyã* character, which is frequently considered as the original Sindhi alphabet. I shall show, in its proper place, what these characters are, and how they have been corrupted from an ancient Sanscrit alphabet, prevailing in the western part of India prior to the shape of the present Sanscrit letters being fixed. That they are now unfit for a book-character is evident, and an introduction of the necessary characters from other alphabets would render them extremely ludicrous.

The national alphabet for the Hindûs is the *Sanscrit* character, modified according to the different Prâcrit dialects which have grown out of the common mother tongue; and Sindhi is a great daughter of Sanscrit, and has preserved the virtues and facilities of the ancient mother tongue in a higher degree than any of its sister Prâcrit dialects.

In regard to the Sanscrit alphabet, as it will be exhibited in the following table, adapted to the peculiarities of the Sindhi language, I have only to state the discrepancies from the system adopted by the late Captain Stack, and used in his books. I have deviated from him only when I was compelled by philological truth so to do, and I am quite confident that he would have agreed with me had he had a knowledge of the original mother tongue of Sindhi.

1. It is very embarrassing that Captain Stack has not distinguished the two different sounds of ङ by a different mark, though he was very well aware of this fact. He thought it unimportant; but, in reality, there we have two quite distinct letters, widely differing from each other in pronunciation, and frequently in derivation too, so much that a native will never confound one with the other. It has therefore been absolutely necessary to distinguish both; as, ङ d , and ङ \bar{d} .

2. The cerebral ङ (r) I have marked, as it has already been marked a long time since in all Hindi prints, the naked ङ being necessary to express the cerebral ङ (d), which Captain Stack had confounded with the peculiar Sindhi ङ (\bar{d}), or at least not distinguished it from it.

3. The so-called peculiar Sindhi letters, marked by Captain Stack ङ (tr), and ङ (dr), are found, on closer investigation and comparison with the Sanscrit mother tongue, to be not at all peculiar Sindhi letters, but derived from Sanscrit according to the analogy laid down by the ancient Prâcrit grammarian, *Vararuchi*, the *dental* having been changed into a *cerebral* by a regular process. In Sindhi the r inherent in those letters is very quickly pronounced,

as *r* in Sanscrit and Prâcrit occupies the place of a semi-vowel; e.g. Sanscrit पुत्र *putra*, becomes in Prâcrit पुट्र *puṭra*, or more frequently पुत्र *putta* (by contraction); and this again पुट्ट *puṭṭa*, as we really have both forms used in Sindhi, pronounced either *puṭṛũ* or *puṭṭũ*. The same holds good in respect to *dr*. Wherever the letters *tr* or *dr* occur in Sindhi, the Sanscrit has them too in their dental state.

I have had, therefore, nothing else to do but to apply the Prâcrit rule to these letters, and to write them accordingly ट्र and ड्र.

I may add, that the *Banyã* letters quite agree with this, the letter ड्र (*tr*) being the Sanscrit त्र *tr* in its *dental* state, as these letters were not changed after the pronunciation had changed from the *dental* to the *cerebral*.

In respect to the *Musalman* alphabet, I have adopted the Hindûstânî characters with modifications, for which I alone consider myself responsible. It is unnecessary to state here my reasons for doing so, but I leave it to the judgment of every scholar if I have followed the right track or not. Anybody conversant with the peculiarities of the Arabic alphabet, knows how difficult it is to adapt Arabic letters to a Prâcrit tongue of India. What had already been fixed to express the *cerebral* pronunciation, of which the Arabic is entirely destitute, is gratefully adopted, and I had only to provide for the marking of those letters which were peculiar to the Sindhi language.

The greatest difficulty I had to experience was in providing a mark for the *nasal n*, the so-called *Anuswara*, in which the Sindhi so much delights, but of which the Arabic is altogether ignorant, it being, in Arabic, always a *pure dental n*. The difficulty is already great in Hindûstânî, and it has there been expressed rather unskillfully, but much more so in *Sindhi*, where, as often as two vowels meet, a *nasal n* is inserted for euphony's sake. The way in which I thought to be able to express it was to put the sign of the *hamza*

above the *n*, as ^ءآئون *ãũ*, to hint thereby that *n* is not *dental*, but *nasal*, and approaching a *hamza*, with a nasal inclination. But if anybody knows a better substitute for it, he is at perfect liberty to use it. It is a mere contrivance, and may be left out in native prints. At the end of a word the dot of the ن may also be dropped, as كنهون

As the distinction between *ð* and *û* is somewhat difficult for a beginner, especially a European, and, for the understanding of the language, all important, I have put the sign of [^] above the و, to express the sound of *ð*, in contradistinction from [ُ]و *û*, for which two sounds the Arabic alphabet has only one letter. For natives this distinction would be unnecessary, or would be only occasionally used to obviate a misconception.

As in Arabic the letter ي with two points has been used to express the long *i*, and without dots, or with a *hamza*, to express the short *i*, we use the same with or without dots, to express the short or long *i* in Sindhi: e.g. هندي *handî*, “a pot;” oblique case, هندي *hândî-ă*; هي *hi*, “this,” هي *hi-ă*, fem.

To distinguish ي *i* from *e*, for which the Arabic alphabet has no provision, I have introduced the sign of ي for *e*, which may likewise be discarded in native prints, if it should not be found necessary or convenient.

Amongst the *consonants* I have only to advocate the shape of گ for the peculiar Sindhi *g̃*. As a distinctive mark on the گ was hardly practicable, I affixed it below, following, in some way, the practice of the Afghân language. I have fully convinced myself that this sign will completely answer its purpose, and prevent any confusion.

We now give the *Sindhi* alphabet in the *Sanscrit*, *Hindústâni*, and *Roman* system; the last with the distinctive marks, as concerted with Dr. Lepsius. (See 2d. Edit. Stand. Alph.)

I. CONSONANTS.

	PRACRIT.					SINDHI.	ARABIC.		
<i>Faucals.</i>	{ अ । ,	. . .	ह				ع	ح	
		. . .	ख				ع	ح	
		. . .	h				ع	ح	
<i>Gutturals.</i>	{ क ख ग घ ङ		ग			ग	ق	خ	ع
	{ क ख ग घ ङ		ग			ग	ق	خ	ع
	{ क ख ग घ ङ		g gh n			g	q	χ	γ
<i>Palatals.</i>	{ च छ ज झ ञ		ज			ज			
	{ च छ ज झ ञ		ज			ज			
	{ च छ ज झ ञ		j jh n			j			
<i>Cerebrals.</i>	{ ट ठ ड ढ ण		ण			ण			
	{ ट ठ ड ढ ण		ण			ण			
	{ ट ठ ड ढ ण		t th d dh n			r			
<i>Dentals.</i>	{ त थ द ध न		न			न	ط	ظ	ض
	{ त थ द ध न		न			न	ط	ظ	ض
	{ त थ द ध न		n			s š l r	t z z s d ð		
<i>Labials.</i>	{ प फ ब भ म		म			म	ف		
	{ प फ ब भ म		म			म	ف		
	{ प फ ब भ म		p ph b bh m			v	f		

In respect to the purely Arabic or Persian letters, they are considered as *foreign* in Sindhi, and no regard is paid to their original pronunciation. They are therefore expressed by Sindhi letters according to the received pronunciation of such letters in India. As for instance, ح and خ are given by ह and ख, or a dot may be added to ख, to signify خ; ع is not at all expressed, and غ by ग; ق by simple क, or क with a dot, क. In the purely Arabic *dentals*, the ط is generally given by simple त; ظ, ص, ض, by स; and ز, ذ, generally by ज, which is also occasionally the case with ض and ظ.

II. VOWELS.

The Sindhi language, as a genuine off-shoot of the ancient Prâcrit, has a great many vowels and vowel-changes, simple vowels, Guna vowels, and Vriddhi vowels; of which the Arabic is partly destitute.

(a.) Simple Vowels.

Short.	Long.	Short.	Long.	Short.	Long.
अ	आ	इ (ॐ)	ई (ॐ)	उ (ॐ)	ऊ (ॐ)
।	।	।	।	।	।
a	ā	i	ī (ē)	u	ū

(b.) Guna Vowels.

Long.	Long.
ए (ॐ)	ओ (ॐ)
।	।
ē	ō

(c.) Vriddhi Vowels.

Long.	Short.
ऐ (ॐ)	औ (ॐ)
।	।
ai (ei)	au.

The sign for the *nasality* of a vowel is called Anuswara, and is expressed in Sanscrit by a dot above the line, as in हिंओ, and in the character of the standard alphabet ~ as hīō; e. g. ā̃, ī̃, ū̃, and, long, ā̃, ī̃, ū̃.

In order to give a survey of these three systems, we subjoin the following piece in all the three characters.

I.—HINDŪ CHARACTER.

हिकिड़े पात्शाह कंहिं जाहिद खे वगो उचो अइं
गौरै मुल जी सरोपाहि डिनी * हिकिड़े चोर हुन हाल
ते सुधि लही लालिचि की. हिन लाइ जाहिद वटि
वजी उन जो बेल्यपो धुण्याईं अइं पूजा जे रीतिनि
जे सिखण में संभार किआईं थे जेसीं ताईं उनीं वाट
सां जाणूई थिअो त हिकिड़िअ राति समु लही वगो
खणी भजी विअो *

II.—MUSALMĀN CHARACTER.

हक़्ज़ी पान्शाह कन्हिं झाद क्हेि व्गु अुचु ॥ गुरै मल जी
सरोपाह ड़्नी * हक़्ज़ी चुर हन हाल ती सुदह ल्हेि ललिचि की
हन लाे झाद वटि व्ज्ी अं जु बिल्लिपु दहनानिं ॥ पुजा जी
रित्तिं जी सक्हन मिन सन्बहार क़्नायिं त्हेि चिसिं तायिं
अ्हेयिं वाट सानं चानुयिं त्हेतु त् हक़्ज़ी रात सक्ह ल्हेि व्गु
क़्हेयिं बल्हेयिं वुतु *

III. STANDARD ALPHABET.

*Hikirē pātsāha kāhī zāhida khē vaḡō ūtō ē ḡaurē mula jī sarō-
pāhī ḡinī. Hikirē cōra huna kāla tē sudhī lahī lālīcī kī. Hina
lāē zāhida vaṭē vaṇī una jō bēlāpō dhuṇḡāī ē pūḡa jē ritini
jē sikhana mē sambhāra kiāī thē jēsī tāī inahī vāṭa sā dānū
thiō, ta hikirā rāṭi sajhū lahī vaḡō khaṇī bhadrī vīō.*

SINDHI SELECTIONS

IN THE

HINDU CHARACTER.

I.

डाहप जो आरंभु खुदाइ जो इपु आहे अंडं उन खे
डिबी जो धणिअ खे डिजे थो ॥ सारी डाहप ईश्वर खां
आहे अंडं उन साणु सदांडं हुई ॥ कंहिं विचार्यो आहे
केतिरी वारी समुंड्र में केतिरा टेपा मींह में अंडं केतिरा
डींह जगट्ट खे थींदा ॥ कंहिं मंयो आहे केतिरो उभ जो
डेघु केतिरी धर्तिअ जी वेकिराणि अंडं केतिरी दर्याह
जी ऊन्हाई आहे ॥ कंहिं खुदाइ खे सेखार्यो आहे छा
करणु घुर्जे सोकोत उन जी सिआणप मिडिनी वथुनि
खां अगहीं आहे ॥

खुदाइ जो कलामु जो मिडिनी खां सघाडतो आहे
डाहप जो भूर्णो आहे अंडं उहो जो खुदाइ जो नेही
आहे सदा सगोरो हूंदो ॥

II.

जइहीं ईसू यहूदह जे बेतलहम में हेरोद जे पातिशाह
जे डींहनि में जायो त डिंसु मजूसनि उभिरंदे खां
यिरुशलेमि में अची चिआंजं त यहूद्यनि जो पातिशाहु

जो ज़ायो आहे सो किये आहे. छा काणि त उन जो तारो उभिरंदे में डिस्सी हुन खे पूजण आया आंझूं. हिअ गाल्हि बुंधी हेरोदु पातिशाहु इहकार में पिअो अंडं सजी यिरुशलेमि साणुसि. *

एं सभिनी मुल्क जे वडनि काहिननि एं पड्हलनि खे गडु करे पुछांडं त मसीह जो ज़मु किये थिअणु घुर्जे. * उननि चिउसि त यहूदह जे वेत्लहम में छोट नबिअ ईंए लिख्यो आहे त ए वेत्लहम यहूदह जे मुल्क में तूं यहूदह जे मिडिनी गोठनि खां कीं न कीं नंढिडो आंहीं, हिन करे त तो मंशें सर्दारु निकिरंदो जो मुंहं जे इस्रएल जे कुल खे निपाईदो. *

तडिहिं हेरोद मजूसनि खे गुशो कोठाए उन्हनि खां तारे डिसण जो वेलो लखी पुछो. * एं उननि खे वेत्लहम डे मोकिले चयांडं त बजी ब़ार जे लाइ डाढ्यां गोल कर्यो एं उन खे लही खबर डिजोमि जो आंजं पिणि हली उन्हे जी पूजा कर्यां. * हू पातिशाह जी बुंधी हली विअ्रा एं डिमु जो तारो उभिरंदे में डिठो हुआंजं सो तिनि जे आग्यां थी हल्यो जेसीं तोणी त जिति हू ब़ारु हो उते मथों अची बीठो. * इन तारे खे डिस्सी घणो घणो सरहा थिअ्रा अंडं घरि अची एं ब़ार खे एं उन जे माउ मर्यमि खे डिस्सी हुन खे पेरें पई पूजांजं एं पंहं जनि खजानान खे खोले आंछूं डिन्यांजंसि सोनु अंडं लोवानु अंडं मुर. * अंडं सुपने में आग्या लही त हेरोद

वटि म वज्रिजो बी वाट वठी पंहं जे डेह मे मोटी *
विञ्जा *

हुननि जे वज्रण खां पोइ डिमु त खुदावंद जो हिकिड़ो
निञ्जापाई यूसुफ़ खे सुहुणे में पधिरो थी हिन खे चए
थो त उथी ब़ारु एं उन जे माउ खे वटु अंडं मिसिर
में भज़ी वजु अंडं उते टिकु जेसीं सूधी त आंजं तो
खे खबर न डिञ्जां हिन काणि जो हेरोदु ब़ार खे
ग़ोलीदो त मारे विञ्जिसि * हो उथी ब़ारु एं ब़ार जे
माउ खे वठी रातोराति मिसिर डे हली विञ्जो अंडं
हेरोद जे मरण तोणी उते टिक्यो त जा ग़ाल्हि सांडञ्ज
नविञ्ज खां चवाई हुई चे पंहं जो पुटु मिसिर खां
कोठायुमि सा पूरी थिए * जड्हीं हेरोद डिठो त
मजूसनि उन सां घबो किञ्जो त डाढो काविञ्जो एं
माणहुनि खे मुंजी जेतिरा केतिरा ब़ार बेतलहम में
अंडं तंहिं जे चौधारी विवर्द्या अंडं तिंहिं खां नंढा हा,
वेले जे पटांदरि जो मजूसनि कनां लखी पुछो हुञ्जाईं,
माराए विधाईं *

तडिंहिं जा ग़ाल्हि यिरिम्याह नविञ्ज चयल हुई सा
पूरी थी. चे पलाउ रामह मंझि बंधण में आयो रोजु
एं आंह एं हाइ हाइ रखेलि पंहं जे ब़ारनिलाइ थी रुए
अंडं दिलासो न घुर्याईं सोकोत हे नाहीनि *

पर हेरोद जे मरण खां पोइ त डिमु खुदावंद जे
निञ्जापाइञ्ज यूसुफ़ खे मिसिर मंझि सुपने में पधिरो

थी चिञ्चांसि. चे उथी बरु एं हिन जे माउ खे वठु
 अंडं इस्रएल जे डेहि वजु छा काणि त जे बरार जे साह
 खे गोलईंदा हा, से मरी विञ्चा * तडिहिं हो उथ्यो
 अंडं बरु अंडं उन जे माउ खे वठी इस्रएल जे डेह
 में आयो * पर जडिहिं बुधाईं त अखेलाउसु पंहं जे
 पिउ हेरोद जे जाइ यहूदह में पातिशाही थो करे,
 तडिहिं उते वजण खां डिनो. पर खुदाइ खां सुपने में
 डसु वठी जलील जे डेह में हल्यो * अंडं नासर नाले
 शहर मंजि अची रह्यो, जो नब्युनि जी गाल्हि पूरी
 थिए चे हो नासरी सडिबो *

III.

उन्हें डीहें यहून्ना टुबाइणहार यहूदह जे थर में वजी
 होको डेई चयो, त पछुताउ कर्यो छोट सुर्ग जी
 पातिशाही वेजी थी आहे. छा काणि त ही उहो आहे
 जो यिशयाह नविअ इस्यो आहे चे वाके करणवारे
 जो पर्लाउ थर में आहे त सांडअ जी वाट ठाह्यो अंडं
 उन जा दग सिधा कर्यो * अंडं उन्हे यहून्ना जो ओछणु
 मिलिस जो हो अंडं चेल्हि ते चम जो पटिको एं उन
 जो खाजु मकड़ अंडं फंगली माखी हुई * तडिहिं
 यिरुशलेमि अंडं सारी यहूदह एं सभोई यर्देन जो
 कन्धीपासो उन वटि हली विञ्चो. अंडं पंहं जनि डोहनि
 खे वासे यर्देन में उन टुबाया. पर जडहीं डिठाईं त

फ़रीसी अंडं सदूकी घणा टुवाइजण लाइ उन वटि था
 अचनि चिअानि त ए सपनि जा उपाजो कंहिं अह्नां
 खे चितार्यो त ईदइ डमर खां भज्जी वजो? हाणे
 पछुताव जा जुगाइता फर उपजायो. अंडं पंहं जे हिंए
 में म चइजो जिअं त इब्रहीमु असां जो पिउ आहे
 छोट आंजं तह्नां खे चवां थो त खुदाइ हिननि पहणनि
 मां इब्रहीम खे पुट्ट सिर्जे थो सघे : वणनि जे पाइ ते
 कुहाड़ी लग्गी चुकी आहे पोइ जेको वणु चडो फरु न
 उपाईंदो सो वढे बाहि में विरिवो : अंडं आंजं अह्नां
 खे पाणिअ मे टुवायां थो जो पछोतायो पर जो मुंहं जे
 पुढ्यां थो अचे सो मूं खां सघाइतो आहे तिंहिं जे जुत्ये
 ढोइण जिहिडो आंजं न आंघ्यां. उहो तह्नां खे रूह पविट्ट
 में अंडं बाहि में टुवाईंदो. उन जे हथ में पंहं जो छजु
 आहे अंडं पंहं जे हलरि खे मूरहिं सुठाईंदो अंडं पंहं जी
 कणिक भांडे में मेडे रखंदो पर बुह खे अणविसांडणिअ
 बाहि में साडींदो :

उन वेल ईसू जलील खां यर्देन ते युहन्ना वटि आयो
 जो उन खां टुवाइजे. पर युहन्ना हुन खे रोक्यो अंडं
 चिअानि त मूं खे तो टुवाइणो आहे तूं मूं वटि छो
 अचें थो. ईसूअ वराणिअ में चिउसि त हाणे मोकल
 डे छोट इंए सज्जी वेडोही पूरी करणु असां खे घुर्जे.
 तडिंहिं हुन मोकल डिन्यसि. अंडं ईसू टुवाइजी करे
 वहदेई पाणिअ मज्जो निकितो अंडं डिंसु उभु उन मथे

खुली पित्रो अंइं खुदाइ जो रूहु कबूतइ जिहड़ो लहंदो
 अंइं उन ते इंदो डिठाइं. अंइं डिमु उभां हिकिड़ो आवाजु
 थिअो त हे मुंहं जो पिअारो पुटु आहे जिहिं में आंजं
 रीझं थो *

IV.

अंइं ईसू सजिअ जलील में थे घुम्यो उननि जे
 मज्जिसनि में सेखारीदो अंइं पातिशाहिअ जे चडिअ
 खबर जो होको डींदो अंइं माइहुनि जी सभका अण-
 चडाई अंइं सभका हीणाई लाहीदो * अंइं उन जो
 नांउ सजिअ शाम में पखिअो अंइं उन वटि सभि
 अणचडा आंदांजं तरहं तरहं जा रोगी अंइं डुखी अंइं
 राकस भर्या अंइं चर्या अंइं अर्धांगी अंइं उननि खे चडो
 किअ्राइं. अंइं जलील अंइं देकपोलिस अंइं यिरुशलेमि
 अंइं यहूदहू अंइं यदेन जे परिअं भरि जा माइहूं घणा
 मेड़ाका करे उन जे पुठ्यो हल्या *

V.

हिननि मेड़ाकनि खे डिमी डूंगर ते चड्ही विअो एं
 जड्हीं हो वेठो त संदसि चेला वटिसि आया. अंइं पंहं
 जे वात खे पटे उन्हनि खे सेखारण लगो, चे.

सभागा हिंए गरीब सोकोत सुर्ग जी पातिशाही उननि
 जी आहे. सभाग गमाइता सोकोत दिनासो थींदुनि.

सभागा सांतीका सोकोत हो धांर्तञ्ज जा वारिस थींदा.
सभागा सूधाइञ्ज जा बुख्यल अंइ उज्यल सोकोत हो
ढाडवा.

सभागा ब्राह्मभर्या सोकोत उननि खे ब्राह्म मिलंदी *
सभागा हिंए निर्मल सोकोत उहे खुदाइ खे डिंसंदा.
सभागा पर्चाइणवारा सोकोत हो खुदाइ जा पुट्ट चडवा *
सभागा सुपति काणि डुखोयल सोकोत सुर्ग जी
पातिशाही उन्हनि जी आहे * सभागा अहें आह्यो
तडिहिं जडिहिं मूं कारणि माड्हूं अह्हां खे गारि
डिअनि अंइ अह्हां खे डुखोइनि अंइ सभ तरंहं जा
लेअ कूडु चई अह्हां ते लाईनि. सरहिजो अंइ रीभो
होत सुर्ग में अह्हां जो पाडोभाडो घणो आहे. छा
काणि त जे नवी अवां खां अगे हुआ तिनि खे इंए
डुखोयो अथनि *

तहीं धर्तिअ जो लूणु आह्यो पर जेकडिहिं लूणु
बेसवादो थिए त छा सां सलूणो थिए ? पोइ ब्राहरि
उछिलिजण एं माड्हुणि जे पेरनि सां लताडिजण सिवाइ
कंहिं कम जो नाहे * तहीं संसार जो सोभिर्रो आह्यो .
जो शहरु डूंगर ते जुझो आहे सो लिकी न थो सघे *

अंइ डिअो ब्राे टोए जे हेटि न था रखनि पर
डिअाल ते तडिहिं जे घर में आंहिनि तिनि मिडिनी
खे सोभिर्रो डींदो आहे. इंए माड्हुनि जे सामुहो पंहं
जो सोभिर्रो चिम्काइजो जो अहां जा चडा कम डिंसी

तहां जे पिउ खे जो सुर्ग में आहे साराहीनि. म भांयो त आंजं तौरैति एं नव्युनि जे उथिलाइण लाइ आयुसि उथिलाइण लाइ न आयुसि पर पूरे करण लाइ.

सोडीतु तहां खे आंजं थो चवां त उभ एं धर्तिअ वजण तोणी तौरैति जो हिकिड़ी जरो कि हिकिड़ी अखरु कीं न कीं वेदो जेसीं सभ पूरी न थिए. जेकोको हिननि हुकुमनि मां हिकिड़े खे जो सभिनी खां नंढिड़ी आहे भजे एं माड्हुनि खे इंएं सेखारे सो सुर्ग जे पातिशाहिअ में सभिनी खां नंढिड़ी चडवो पर जेकोको मजे अंइं सेखारे उहो सुर्ग जे पातिशाहिअ में वडो चडवो. हिन कारणे आंजं तहां खे चवां थो त जे अहां जी साधिपाई पड्हुल्लनि अंइं फारीस्युनि जे साधिपाइअ खां वाधू न थिए त अहीं सुर्ग जे पातिशाहिअ में कंहिं परि न पिहंदउ.

अहां बुधो आहे त आगांभनि खे फर्मायो हो त कीसु म करि जेको कीसु कंदो सो आचार जो डुहारी थींदो.

पर आंजं तहां खे थो चवां जेकोको पंहं जे भाउ ते बेकारण कवड़िजे सो आचार जो डुहारी थींदो. अंइं जेकोको पंहं जे भाउ खे चवे त ए भौंदू सो पंचायति जो डुहारी थींदो. अंइं जेकोको चवे त ए अधमीं सो नरग जे वाहि जो डुहारी थींदो. हिन करे जेकडिहिं तूं पंहं जी भेटा वेडिअ ते आणीं अंइं उते संभिरें त

पंहं जे भाउ खे तो सां कीं किल्किलि आहे. त पंहं जी भेटा वेडिअ जे सामुहां छडे हल्यो वजु पर्हांइं पंहं जे भाउ सां पर्चु अंइं पोड अची पंहं जी भेटा आणि ॥ जेसीं तू पंहं जे मुदइअ सां गडिजी वाट में आहीं तेसीं तिखो उन सां पर्चु मतां तुंहं जो मुदई आचारिअ जे हथि तो खे डिए अंइं आचारी तो खे बेलिअ खे डिए अंइं तूं बंदीखाने में विधो पवे ॥ सोडीतु आंऊं तो खे चवां थो त तूं हुतो कीं न निकिरंदें जेसीं तूं पोईं दमिडी न भरींदें ॥

अहां बुधो आहे त आगांभनि खे फर्मायो हो त तूं जिनाहु म करि पर आंऊं अहां खे थो चवां जेको जाल डे काम सां निहारे उहो पंहं जे हिं में उन साणु जिनाहु करे चुको ॥ पोड जे तुंहं जी सजी अखि तो खे भिट्काए त उन खे कढी तो मंझें उछिलि. सोकोहु त तो खे सजायो आहे जो तुंहं जे अंगनि मंझें हिकिडी फिटे मतां सारो तुंहं जो बुतु नरग मे विधो वजे ॥

अंइं जे तुंहं जो सजी हथु तो खे भिट्काए त उन खे वढे पाण वटों विभू छा काणि त तो खे सजायो आहे जो तुंहं जनि लिङनि मंझें हेकडी फिटो वजे मतां सारो तुंहं जो बुतु नरग में विधो पवे ॥

फर्मायो आहे त जेको पंहं जिअ जोड खे तडे छडे सो उन खे तलाकामो डिए पर आंऊं अहां खे चवां थो त जेको पंहं जिअ जोड खे जिनाह जे कारण

सिवाइ तडे छडे सो हुन खे जिनाहु थो कराए एं जेको
उन छडल खे पर्ये सो पिण्णि जिनाहु करे थो ॥

पोइ अह्हां बुधो आहे त आगांभ्रनि खे फ़र्मायो हो
चे कूड़ो संहु म खणु पर खुदावंद खे पंहं जा संह
निभाइ .

पर आंजं अह्हां खे थो चवां त मूरहिं संहु म खणु
न उभ जो सोकोत हो खुदाइ जी गादी आहे . न
धर्तिअ जो सोकोत हुअ उन्हे जे पेरनि जी मंजी
आहे . न यिरुशलेमि जो सोकोत हुअ वडे पातिशाह
जो शहरु आहे ॥ न पंहं जे मथे जो संहु खणु छा लाइ
त तूं हेकडे वारे खे अछो कि कारो करे न थो सघें ॥
पर अह्हां जी चविणी हां हां कि न न हुजे . जो हिन
खां वाधू सो शैतान खां आहे ॥

बुधो अथव त फ़र्मायो हो अखि जे बदिरां अखि एं
डुंद जे बदिरां डुंदु ॥ पर आंजं अह्हां खे थो चवां त
मंदे माड्हुअ जी सामुहाई न करि पर जो तुंहं जे सजे
गल ते लपाट हणे तंहिं खे बिअो पिण्णि फेरे डे ॥
अंडं जेकी तो सां मामिल्लो करणु अंडं तुंहं जो अंगरखी
वठणु घुरे तंहिं खे लवातो पिण्णि छडे डे ॥ अंडं जेकी
तो खे हरूभरू हिकिडे कोह तोणी हलाए तिंहिं साणु
ब कोह हलु ॥ जो तो खां कीं घुरे तंहिं खे डे अंडं जो
तो खां उधार घुरे तंहिं खां मुंहं म मोड़ि ॥ बुधो अथव
त फ़र्मायो हो चे पंहं जे प्रिअ खे पिअारो करि

अइं पंहं जे वेरिअ सां खौंस रखु ॥ पर आंजं अह्हां
 खे थो चवां त पंहं जनि वेरिनि खे पिअारो कर्यो.
 जे अह्हां खे पिटीनि तिनि लाइ आसीस घुरो. जे अह्हां
 सां खौंस रखनि तिनि सां भलाई कर्यो अइं जे अह्हां
 खे निंदीनि अइं इखोइनि तिनि लाइ दुआ कर्यो ॥
 त पंहं जे पिउ जो सुर्ग मंजि आहे तिंहिं जा पुट् थिअो
 छोट ही पंहं जे सिज खे चडनि अइं बुछिइनि ते
 उभिराए थो एं साधनि अइं असाधनि ते मींह वसाए
 थो ॥ छा लाइ त जेकर जे अह्हां खे पिअारो था कनि
 तिनि खे अह्हां पिणि पिअारो कर्यो था त इन्हे में
 अह्हां खे केहड़ो लहणो आहे ? कि इजादर पिणि इंएं
 न था कनि ? अइं जे अहीं रगो पंहं जनि भाउरनि खे
 सलामु कर्यो त वाधू छा कर्यो था ? कि मूरतिपूज
 पिणि इंएं न था कनि ?

तंहिं करे जिअं अह्हां जो पिउ जो सुर्ग में आहे
 बेवीको आहे तिअं अह्हें पुणि बेवीका थिअो ॥

VI.

संभार्यो मतां पंहं जो साधपणु माइह्हुनि जे सामुहों
 कर्यो त डिंसनि नत पंहं जे पिउ वटि जो सुर्ग में आहे
 को लहणो न थींदुव ॥ पोइ जेकडिंहिं तूं डानु करे त
 पंहं जे सामुहों तुरी म बजाइ जिअं त पाखंडी मज्जि-
 सुनि अइं घर्युनि में था कनि जो माइह्हुनि खां वखाण

लहनि. सोडीतु आंजं तहां खे थो चवां त उननि खे पंहं जो लहणो भर्जी चुको आहे ॥

पर जेकडिहिं तूं डानु करे त इंए करि त जो पंहं जो सजो हथु थो करे, तिंहिं जी सुधि खबे हथ खे न पवे ॥ त तुंहं जा डान गुफा थी रहनि अंडं तुंहं जो पिउ जो गुफो थो डिसे सो पाण पाडोभाडो पधिरो डींदुइ ॥ अंडं जडिहिं तं निमाज करे त पाखंडिनि वांगे न थीजि छा लाइ त हे मजिलसुनि में अंडं घटिनि जे कुंडुनि ते बिही निमाज कंदा आहीनि त माडूहं डिसनि. सोडीतु आंजं तहां खे थो चवां त उननि खे पंहं जो लहणो भर्जी चुको आहे ॥

पर जडहीं तूं निमाज करे त पंहं जिअ कोठिअ में बजी अंडं पंहं जे दर खे बूटे पंहं जे पिउ डांह गुफाडतो निमाज करि अंडं तुंहं जो पिउ जो गुफो थो डिसे सो पाडोभाडो डींदुइ ॥

पर अहे जडहे निमाज कर्यो त मूरतिपूजनि जिअ न बको. छा लाइ जो उहे भांडनि था त घणिअ बक साणु बंधण में डंदा ॥ पोइ अहे उननि जिहिडा म थिअो. हिन करे त जो अहां खे घुर्जे सो तहां जो पिउ तहां जे घुरण खां अगहीं थो ज़ाणे ॥

पोइ अहे हिन तरंहं निमाज कर्यो

ए असां जा बावा जो आस्मान में आहीं, तुंहं जो नालो पविट्टु थी रहे तुंहं जी पातिशाही अचे. तुंहं जी

सध जिअं आस्मान में तिअं धर्तिअ ते पिणि किजे ॥
 असां जी अजोकी मानी असां खे अजु डे ॥ अइं
 असां जनि डोहनि खे छडे जिअं त असीं पुणि असां
 जनि डुहारिनि खे छडूं था ॥ अइं असां खे परखें में म
 आणि पर मंदाइअ खां छुटाइ. छोट पातिशाही अइं
 सध अइं धाक तुंहं जी आहे नितु प्रतु अमीन् ॥
 सोकोत जे अहीं माड्हुनि जा डोह छड्यो त तहां जो
 आस्मानी पिउ पुणि अहां जा छडींदो ॥ पर जे अही
 माड्हुनि जा डोह न छडींदउ त तहां जो पिउ पुणि
 तहां जा डोह न छडींदो ॥

जेकडिहिं सोकहडो कढो त पाखंडिनि वांगे मुंहलथल
 न थिअो. छा लाइ जो उहे पंहं जा मुंह कुढवा था
 कनि जो माड्हुं समुभनि त उहे सोकहडो कढंदा
 आहीनि. सोडीतु आंजं तहां खे चवां थो त उननि
 खे पंहं जो पाडोभाडो मिली चुको ॥ पर जडिहिं तूं
 सोकहडो कढें त पंहं जे मथे खे मखि एं मुंहं धोउ .
 जो माड्हुं न डिसनि त तूं सोकहडो कंदो आहीं पर
 तुंहं जो पिउ जो लिकी गुभो आहे. अइं तुंहं जो
 पिउ जो गुभो डिसे थो सो तो खे वरे भरींदो ॥

धर्तिअ ते पणि लाइ खजाना गडु म कर्यो जिते
 पतंगु अइं कटु फिटाइनि था अइं जिते चोर खाटु
 हणनि अइं फुरीनि था ॥ पर सुर्ग में पाण लाइ खजाना
 गडु कर्यो जिते न पतंगु न कटु फिटाइनि था अइं

जिते चोर खाटु न था हणनि एं न था फुरीनि * छा लाइ त जिते तह्हां जो खजानो तिते तह्हां जो हिर्घो पिणि आहे * सरीर जी जोति अखि आहे. पोइ जे तुंहं जी अखि उजल हुजे सजो तुंहं जो सरीरु जोतिआरो हूंदो * पर जे तुंहं जी अखि बुछिड़ी हुजे सजो तुंहं जो सरीरु ऊंधाओ हूंदो. पोइ जेकर जोति जा तो अंदरि आहे सा ऊंधइ थी वजे त उहा ऊंधइ केड़ी थींदी *

कोई माइहूं विनि धणनि जो बेली न थो थी सघे सोकोहु त जां हिकिड़े साणु वेरु रखंदो अइं विए सां प्रीति. जां हिकिड़े खे चंबुइंदो अइं विए खे कीं न लेखींदो. अहें खुदाइ अइं माया जो बेलिपणु करे न था सघो *

हिन कारणि आंऊं तह्हां खे चवां थो त पंहं जिअ जिंदु लाइ उल्को न कर्यो चे छा खाइंदासीं कि छा पिअंदासीं न पंहं जे सरीर लाइ चे छा पहरींदासीं? जिंदु खाज् खां एं सररि ओछण खां कि वाधू नाहे?

उभ जे पखिनि डे निहार्यो त उहे न पोखीनि था न लुणनि था अइं भाडे में गडु न था कनि त वि अह्हां जो पिउ जो सुर्ग में आहे उननि खे खाराए थो. छा अहें उननि खां वेतरि मोचारा न आह्यो? अह्हां मंशों केरु पंहं जे कद खे ताति करे हिकिड़ो हथु वधाए थो सघे?

अइं ओछण लाइ अहें छो उल्को कर्यो था? मंग

जे सोसनि खे निहार्यो किअं वधनि था. उहे न था गहनि एं न था कतनि * पर आंऊं तहां खे थो चवां त मुलेमानु पिणि पंहं जे सजिअ सोभा में उननि मंझं हिकिड़े जिहड़ो पहर्यो न हो *

जेकर खुदाइ ङंग जो गाहु जो अजु आहे अंडं सुभाणे तनूर मझिं विझिजे थो तंहिं खे इंएं पहराए थो छा अह्नां खे वाधू न पहराईंदो ए थोरो विसहंदड़ो * हिन करे उल्को म कर्यो चे छा खाडंदासीं जां छा पिअंदासीं जां छा पहरांदासीं? छा लाइ जो मूरतिपूज हिननि वधुनि जी गोल कनि था. अह्नां जो पिउ जो सुर्ग में आहे ज़ाणे थो त हिननि सभिनि वधुनि जी घुर्ज तहां खे आहे * पर अह्नीं पहरांइं खुदाइ जी पातिशाही अंडं उन जी साधिपाई गोल्यो त उहे सभि वथूं गडि जीमिलंद्युव * हिन कारणि सुभाणे लाइ ताति म कर्यो सोकोहु त सुभाणे पाण खे तातींदो. हिकिड़े हिकिड़े डीह जो डुखु वास आहे *

VII.

कंहिं खे डोह न लगायो मतां तहां खे पिणि डोह लगाइजनि * छा काणि त जंहिं परि अह्नें डोह लगायो था तंहीं परि अह्नां खे डोह लगाइवा अंडं जंहिं मइप सां अह्नीं मंयो था तंहीं सां अहां खे मइवो * जा छेति तुंहं जे भाउ जे अखि में आहे तंहिं खे तुं छो थो

निहारें एं जो काठु पंहं जे अखि में आहे तंहिं जो सुचेतु न थो आंहीं? जां तूं पंहं जे भाउ खे किअं चवदें त मूं खे पंहं जे अखि मंझों छेति कढणु डे अंडं डिमु काठु तुंहं जे अखि में आहे? ए पाखंडी पहरांडं पंहं जे अखि मंझों काठु कढु अंडं हिन खां पोड पंहं जे भाउ जे अखि मों छेति कढण जो विचारु करि :

जेकी पविट्टु आहे सो कुतनि खे न डिजो अंडं पंहं जा मोती सुअरनि जे सामुहों न विझिजो मतां उन्हनि खे पंहं जनि पेरनि साणु लताडीनि अंडं मुंहं मोडे अह्नां खे फाडीनि :

घुरो त अह्नां खे डिबो. गोल्यो त अह्नें लहंदउ. दुडकायो त तहां लाइ उपटिबो : छा काणि त जेको घुरे थो सो वठे थो अंडं जो गोलि थो सो लहे थो अंडं जो दुडकाए थो तंहिं लाइ उपटिजे थो :

अह्नां मंझों केरु इहडो आहे जो जड्हीं पंहं जो पुट्टु मानी घुरेसि त तंहिं खे पहणु डिए? अंडं जड्हीं मछी घुरेसि त सपु डिएसि?

पोड जेकर अह्नें बुछिडा पंहं जनि ब्रारनि खे चडा दान डेई था ज़ाणो त अह्नां जो पिउ जो सुर्ग में आहे केतिरो वाधू तिनि खे चडा दान डींदो जे उन खां घुरनि था? पोड जेके सभि कम अहीं घुरो था त माड्हुं तहां सां कनि सेई अहीं पिणि उनजि सां कयो छा लाइ त इंए तौरति अंडं नब्युनि में आहे :

सोड्हे दरों पिहो सोकोहु त वेकिरो उहो दरु आहे अंडं मोकिरी उहा वाट जा नरग डे हलाए थी अंडं घणा उन मों पिहनि था * हिन लाइ त उहो दरु सोड्हो अंडं उहा वाट सीयल आहे जा जिआपे डे हलाए थी अंडं थोरा उन्हे खे लहनि था *

कूडे नब्युनि खां सुर्ति कर्यो जो रिदुनि जे वेस में तहां वटि अचनि था पर अंदरि बघ्यड़ फुरीदंड आंहीनि * उननि जे फलनि खां उन्हनि खे अहीं सुजाणंदउ. कि सेल्हनि खां डाख था मेडीनि जां कांडेरनि खां अंजीर? इहडेई सभुको चडो वणु चडो फलु उपजाए थो एं फिटो वणु बुछिड़ो फलु उपजाए थो * चडो वणु बुछिड़ो फलु उपजाए न थो सघे एं फिटो वणु चडो फलु उपजाए न थो सघे * जेको वणु चडो फलु न थो उपजाए सो वढे बाहि में विफ्रिजे थो * हिन कारणि अहीं उननि जे फलनि खां उननि खे सुजाणंदउ *

न जेको मूं खे चवे सांईं सांईं सो आस्मान जे पातिशाहिअ में पिहंदो बिगिरि उहो जो मुहुं जे सुर्गिअ पिउ जी सध करे थो *

उन्हे डींहि घणा मूं खे चवंदा सांईं सांईं कि असां तुहुं जो नालो वठी सिधवचन न किआ अंडं तुहुं जे नाले साणु भुतनि खे न लोध्यो अथूं अंडं तुहुं जो नालो वठी घणा अजाइव कम न किआ अथूं? तड्हीं आंजं

उननि खे समुद्राईंदुसि चे अह्नां खे कड्हीं न सुजातुमि
ए कुकर्मिओ मूं खां परे वजो *

तंहिं करे जेको हे मुंहं जूं गाल्खूं बंधे अइं बजाइ
आणे तंहिं खे आंऊं डाहे माड्हुअ सां भेटईंदुसि जंहिं
पंहं जो घर छिप मये अओ * अइं ओठि पेई अइं
लड्हा आया अइं वाव लगा अइं उन घर ते काह
किआंऊं पर किर्यो कीं न कीं छा लाइ त उन जी
पीडिह छिप ते जुड़ी हुई *

अइं जेको हे मुंहं जूं गाल्खूं बंधे पर उन्हनि खे बजाइ
न आणे अबोरे माड्हुअ जिहडो थींदो जंहिं पंहं जो
घर वारिअ मये अओ * अइं ओठि पेई अइं लड्हा
आया अइं वाव लगा अइं उन घर ते धिको किआंऊं
अइं हू किर्यो अइं उन जो इहणु डाढो हो *

पोइ जडिंहिं इसुअ इहे गाल्खूं चई चुकूं तडिंहिं
मेडाका हुन जे सेखप लाइ विसा थिआ * छा काणि त
इहो उननि खे पहुचवारे वांगे सेखरींदो हो अइं न
उननि जे पड्हालनि वांगे *

VIII.

एं पंहं जे बार्हनि चेलनि खे कोठाए असुधि भूतनि
खे तडण जी अइं सभ तरंहं जे अणचडाइअ अइं
हीणाइअ खे लाहण जी सघ डिनांनि * इन्हनि बार्हनि
खे ईसुअ आग्या डेई मोकिल्यो चे परडेहिनि जे वाट

मे म वज्रो अंडं सामरिनि जे कंहिं गोट मंफ्रि म पिहो.
 वरु इसएल जे घर जे रल्यल रिदुनि वटि वज्रो * एं
 हलंदे होको कर्यो चे आस्मान जी पातिशाही वेझी
 आई आहे * अणचडनि खे चडो कर्यो, मुअलनि खे
 जिआर्यो, कोड्हनि खे सुठो कर्यो, भूतनि खे कढो.
 मुफ्तु मिल्युव, मुफ्तु डिजो * सोनु ए चांदी ए ट्रामो
 पंहं जनि पटिकनि मंफ्रि म रखो. एं न पंध जी झेली
 न व ओछण न जुत्यूं न लकुणु छोट पोर्द्यतु पंहं जे
 खाज जो जोग आहे * जंहिं कंहिं शहर जां गोट मंफ्रि
 अहें पिहो तंहिं में सुधि लहो केरु उते लाडकु आहे
 एं तिति टिको वज्रण तोणी * एं घरि पिहंदेई उन खे
 सलामु कर्यो. एं जे उहो घरु लाडकु आहे त तहां
 जो सलामु उन ते लहंदो पर जे नालाडकु आहे त
 अहां जो सलामु पाण वटि वरी ईदो * अंडं जेको
 तहां जी मिह्लाणी न करे अंडं तहां जूं गाल्बूं न बुंधे
 तंहिं जे घर जां उन शहर मंझें निकिरंदेई पंहं जे
 पेरनि जी धूड़ि लोडे लाह्यो * सोडीतु आंजं तहां
 खे चवां थो त किआमत जे डींह में सदोम्युनि एं
 गमोर्युनि जे डेह जी सजा इहडे शहर खां सहिणी
 थीदी *

डिसो आंजं तहां खे रिदुनि बांगे बघ्यडनि जे विच
 में मोकिल्यां थो तंहिं लाड मुजाण थिओ सपनि
 जिअं एं विसूडा कबूतडनि जिअं * पर माड्हुनि खां

गाणू थिओ छ्वा लाइ जो अह्नां खे आचार में वठी
 इँदा एं पंहं जनि मज्जिसुनि में अह्नां खे चाबुक
 मारींदा * एं मूं लाइ हाकिमनि अंडं पातिशाहनि जे
 अग्यां अहीं आणिवउ उननि अंडं कोमनि खे साख
 डिअण लाइ * पर जडिहिं फ़लींदव उल्को म कर्यो चे
 किअं जां छ्वा ग़ाहार्दईदासीं सोकोहु त उन्हे पल जेकी
 तहां खे चवणो आहे सो डिबुव * हिन करे जो अहीं
 ग़ाहार्दइणवारा न आह्यो पर तहां जे पिउ जो रूहु
 तहां मंफ़ि ग़ाहार्दईदो आहे * एं भाउ भाउ खे अंडं पिउ
 ब़ार खे मारे विफ़िजण लाइ फ़लींदो अंडं ब़ार पंहं
 जे पिउ माउ ते उथी उन्हनि खे मारे विफ़ंदा * अंडं
 मुंहं जे नाले करे मिअेई तहां सां खौंस रखंदा पर
 जेकोको अंत तोणी खांदीरो रहंदो सो छुटाइबो * पर
 जेकडिंहिं हिन शहर में डुखोईंदव त ब़िए में भज़ी
 वजो छो त सोडीतु आंऊं तहां खे चवां थो त माइहुअ
 जे पुट्र जे अचण तोणी अहीं इस्रएल जे मिडिनी
 शहरनि मंफ़ि घुमी न चुकंदउ * छो जो आंऊं तहां
 खे चवां थो त जे अह्नां जो साधपणु पइह्यलनि अंडं
 फ़रीस्युनि जे साधपण खं वाधू न थिए अहीं सुर्ग
 जे पाशिहिअ में कीं न कीं पिहंदउ *

चेलो गुरुअ खं वडो नाहे अंडं न ब़ेली पंहं जे
 धणिअ खं * चेलो पंहं जे गुरुअ जिहडो अंडं ब़ेली
 पंहं जे धणिअ जिहडो थिए त बसि आहे, जे घरधणिअ

खे शैतानु सडींदा हुआ केतिरो वाधू करे उन जे घराणनि खे इंए सडींदा ?

पर उननि खां म डिजो छीत कीं गुफो नाहे जो पधिरो न थींदो अंडं कीं छप्पो नाहे जो चिटो न वेदो * जेकी आंऊं तहां खे अंधेरे हंध में चवां थो सो अहीं पधिरे हंध में चओ अंडं जेकी अहीं कन्सो डेई बंधो था सो खुडनि ते होकार्यो * अंडं जे सरीर खे मारे विजनि था पर जिअ खे मारे न था सघनि तिनि खां म डिजो पर जो जिअ अंडं सरीर बिन्हिनि खे नरग में नासु करे थो सघे तंहिं खां डिजो * कि ब चिड़ा हिकिड़े पैसे सां न था विकिजनि ? अंडं हिकिड़ो उननि मंशों धर्तिअ ते न थो पवे तहां जे पिउ जे वस धारां * पर तहां जे मथे जा मिझेई वार पिणि गण्या आंहीनि * तंहिं लाइ म डिजो घणनि चिड़नि खां अहीं ऊचा आह्यो * पोइ जेको माइहुनि जे सामुहों मुंह जी साख कंदो तंहिं जी आंऊं पुणि मुंह जे पिउ जे सामुहों जो सुर्ग में आहे कंदुसि * अंडं जेको माइहुनि जे सामुहों मुंह जी नाकर कंदो तंहिं जी आंऊं पिणि मुंह जे पिउ जे सामुहों जो सुर्ग में आहे कंदुसि * अहीं म भांडजो त आंऊं धर्तिअ ते सांतीकाइअ आणण आयुसि सांतीकाइअ आणण लाइ न आयुसि पर तरारि आणण लाइ * छो जो आंऊं माइहूं पंहं जे पिउ सां अंडं धिअ पंहं जे माउ सां अंडं नुहु पंहं

जे ससु सां फिटाराइण आयुसि * अंइं माइहुअ जा
वेरी संदसि घराणा थींदा *

जेको पंहं जो पिउ जां पंहं जी माउ मूं खां वाधू
पिअारो थो रखे सो मुंहं जे जोगु नाहे * अंइं जेको
पंहं जो सलीबु खणी मुंहं जे पुठ्यां न थो हले सो
मुंहं जे जोगु नाहे * जो पंहं जे जिअ खे पिराए थो
सो उन खे फिटार्इंदो अंइं जेको पंहं जे जिअ खे मूं
लाइ फिटार्इंदो सो उन खे पिरार्इंदो *

जेको अह्हां जी मिह्लाणी थो करे सो मुंहं जी करे
थो अंइं जेको मुंहं जी मिह्लाणी थो करे सो जंहिं
मूं खे मोकिल्यो आहे तंहिं जी करे थो * जेको नबिअ
जी मिह्लाणी थो करे नबिअ जे नाले लगि सो नबिअ
जो बदिलो लहंदो अंइं जेको साधुअ जी मिह्लाणी थो
करे साधुअ जे नाले लगि सो साधुअ जो बदिलो
लहंदो * एं जेको हिकिड़े खे हिननि नंढिइनि मों
रुगो थधे पाणिअ जो वटो पिअारे थो चेले जे नाले
करे सोडीतु आंजं तहां खे चवां थो सो पंहं जो बदिलो
कंहिं परि न विजार्इंदो *

IX.

उन्हे डींहि ईसू पंहं जे घरों निकिरी समुंड्र जे कंधिअ
ते वेठो * अंइं घणा मेड़ाका गडिजी वटिसि आया त

बेरिअ ते चड्ही वेठो अइं सजो मेडाको कंठे ते बीही
रह्यो ॥

अइं दिष्टांत करे घण्युं गाल्हुं बुंधायार्इंनि चे
डिसो हिकिडो पोखणहारु पोखण लाइ निकितो ॥
अइं पोखण में के बिज वाट जे भरि ते किरि पिआ से
पखी अची खाई विआ ॥

अइं के बिआ पहणेरिअ भुंड ते किरि पिआ जिति
घणी मिटी न हुयनि अइं उतांविलो उसिया हिन
करे जो मिटिअ जी ऊन्हाई न पिडिपनि ॥ पर
सिज जे उमिरेई जराया अइं पाइ न रखी कूमाणा
थिआ ॥

के बिज कंडनि जे विचि किरि पिआ अइं कंडनि
वधी बूसाया ॥

पर बिआ बिज चडिअ भुंड ते पेई फर्या के सऊणा
के सठ्यूणा के ट्रीहूणा ॥

जंहिं खे कन बुंधण जिहड़ा आंहीनि सो बुंधे ॥

अइं संदसि चेलनि वटिसि अची चिउसि त हिननि
सां दिष्टांत करे तूं छा लाइ गाल्हाएं थो ? हुन वराणिअ
में चयुन त हिन लाइ जो तहां खे सुर्ग जे पातिशाहिअ
जे भेदनि जी समुद्र डिनी आहे पर उन्हनि खे डिनी
नाहे ॥ सोकोहु त जंहिं वटि आहे तंहिं खे डिबो अइं
रुशो बि डिबो पर जंहिं वटि नाहे तंहिं खां जेकी
वटिसि आहे सो बि खसिबो ॥ हिन कारण दिष्टांत

करे आंजं उन्हनि खे गाल्हायां थो छा लाइ त डिसंदा
 न था डिसनि अंडं बंधंदा न था बंधनि एं न था
 परूडनि * एं जा गाल्हि यिण्याह उन्ननि जे पेटे अगु
 में चई हुई सा पूरी थी आहे चे अहीं कननि सां
 बंधंदउ पर काई सुधि न पवंदचव अंडं अखिनि सां
 अहीं डिसंदउ पर कीं न परूडंदउ * जो हिन पीढ
 जो हिअों वाइडो थिअो आहे अंडं पंहं जा कन घबिरा
 किआंजं एं पंहं जूं अख्यूं पूर्यांजं मतां पंहं जनि
 अख्युनि सां डिसनि अंडं पंहं जनि कननि सां बंधनि
 अंडं पंहं जे हिएं में परूडनि अंडं फिरनि त आंजं
 उन्हनि खे छुटायां * पर तहां जूं अख्यूं सगोर्यूं जो
 डिसनि थिजं अंडं सगोरा तहां जा कन जो बंधनि
 था * सोडीतु आंजं अहां खे चवां थो त जो अहीं
 डिसो था, सो घणे नब्युनि अंडं साधनि डिसणु घुर्यो
 हो अंडं न डिठांजं अंडं जो अहीं बंधो था सो बंधणु
 घुर्यांजं अंडं न बंधांजं *

पोखणहार जो ट्रिष्टांतु बुधुव * जइहीं को माइहूं
 पातिशाहिअ जी गाल्हि बंधे अंडं न थो परूडे तडिहिं
 उहो मंदो अची जो ब्रिजु उन जे हिएं में छट्रिअो हो
 सो खसे वजे थो . जो ब्रिजु वाट जे भरि ते पोख्यो
 सो हिउ आहे * अंडं जो ब्रिजु पहणेरिअ भुंड ते
 छट्रिअो सो उहो माइहूं आहे जो हिअ गाल्हि बंधी
 सरहाइअ सां वठे थो * पर पाइ न रखी जट्राज

नाहे अंडं जडिहिं विपति अंडं दुखु हिन गाल्हि करे
पवेसि तडिहिं कुवाटो थिए थो :

अंडं जो बिजु कंडनि मंफ्रि पोख्यो सो उहो माड्हूं
आहे जो हिअ गाल्हि थो बंधे पर हिन संसार जो
गूंदरु अंडं माया जो छलु उन्हिअ गाल्हि खे बूसाटे
थो त हो बेफरो थो थिए : पर जो बिजु चडिअ
भुंड ते छट्टिअो सो उहो माड्हूं आहे जो हिन गाल्हि
खे थो बंधे अंडं समुद्रे . सोई पिणि फरिजे थो कोई
सऊणो कोई सठ्यूणो अंडं कोई ट्रीहूणो :

बिअो दिष्टांतु बंधायांनि चे

सुर्ग जी पातिशाही माड्हुअ जिहड़ी आहे जंहिं पंहं
जे खेट्र ते चडो बिजु छट्टिअो आहे : पोड जडहीं माड्हूं
सुम्ही पिअ्या तडहीं उन जो वेरी अची कणिक जे
विचि रउ पोखे विअो : अंडं जडहीं काना उसिर्या
अंडं सिटा उग्या तडिहिं रउ पिणि डिमण में आयो :
त घरधणिअ जे बेल्युनि अची चिउसि ए सांईं कि
पंहं जे खेट्र ते चडो बिजु न छट्टुड ? पोड रउ कियों
थिउसि ?

त चिअ्यांनि हे वेरिअ किअो आहे . पोड बेल्युनि
चिउसि तो खे वणे त असीं हली उन खे मेडींदासीं :
त चिअ्यांनि न मतां अहीं रव मेडण में उन सां कणिक
पिणि कढो : बिन्ही खे गडिजी लावारे तोणी वधणु
डिअो . अंडं लावारे जे वेल अंजं लाहार्यनि खे चूदुसि

त पहराईं रव खे गडु करे गडा बंधो साइण लाइ पोड
कणिक खे मेडे मुहुं जे भांडे में रखो ॥

वरी विञ्चो दिष्टांतु आणे बंधायांनि चे

सुर्ग जी पतिशाही अहरि जे दाणे जिहड़ी आहे
जंहिं खे हिकडे माडहुअ वठी पंहं जे खेट्र में छट्ट्यो ॥
सोई सभिनी विजनि खां नंढिडो आहे पर वधी
सागनि खां वडो थो थिए अंडं वणु थिए थो इहडो
त उभ जा पखी अची उन जे टारुनि मंदि आखेडा
रखनि था ॥

वरी विञ्चो दिष्टांतु चिञ्चानि

सुर्ग जी पातिंशाही खमीर जिहड़ी आहे जंहिं खे
हिकडिअ जाल वठी ट्रिनि पणनि अटे जे में लिकायो
जेसीं उहो मिझोई खमीयो ॥

हे सभि गाल्हुं ईसुअ दिष्टांत करे मेडाकनि खे
बुंधायूं एं दिष्टांत सिवाइ कीं न गाल्हायांनि ॥ त
नविअ जी गाल्हि पूरी थिए चे दिष्टांतनि में आंऊं
पंहं जो वातु उपटीदुसि जे गाल्हुं जगट्ट जे उपजण
खां गमूं हुयूं तनि जी उपटार आंऊं कंदुसि ॥

तंहिं खां पोड ईसू मेडाकनि खे मोकल डेई पंहं जे
घर में विञ्चो . अंडं संदसि चेलनि उन वटि अची
चिउसि त खेट्र जे रव जो दिष्टांतु असां खे उपटे
समुझाइ ॥ त वराणिअ में चिञ्चानि चडे विज जो
छट्टणवारो सो माडहुअ जो पुट्टु आहे ॥ अंडं उहो

खेटु जगटु आहे . चडो विजु पातिशाहिअ जा पुटु
 आहीनि अंडं रउ उन्हे मंदे जा पुटु * अंडं उहो वेरी
 जंहिं पोख्युसि सो शैतानु आहे . अंडं लाबारो जगटु
 जो ओड़कु अंडं लाहार्या फिरस्ता आहीनि * जिअं
 रउ मेड़िजी बाहि में सड़े थो तिअं जगटु जे ओड़क
 में थीदो * त माड़हुअ जो पुटु पंहं जनि दूतनि खे
 पठींदो अंडं उन जे पातिशाहिअ मंजों पापीपणे जूं
 सभि धुताळं अंडं कुकमीं मेड़ींदा * अंडं उननि खे बाहि
 जे खूरे में विरुंदा जिते आंह अंडं डंद कर्टेणु थीदो *
 उन वेल साधू सिज्ज जे घति पंहं जे पिउ जे पातिशाहिअ
 में चिम्कंदा . जंहिं कंहिं खे कन बुंधण जिहड़ा आहीनि
 सो बुंधे *

वरी सुर्ग जी पातिशाही खजाने जिहड़ी आहे जो
 बनिअ में छप्यो हो जंहिं खे हिकिड़े माड़हुअ लही गुग्नी
 किअो . अंडं सरहो थी हली थो वजे अंडं जेकी
 अथसि विकिणी उन्हिअ बनिअ खे मुल्हि वठे थो *

वरी सुर्ग जी पातिशाही वणिजारे जिहड़ी आहे
 जो चडनि मोतिनि खे गोलींदो हो * अंडं हिकिड़े
 अमुल मोतिअ खे लही जेकी होसि विक्यांईं अंडं
 उहो मुल्हि वर्तांईं * वरी सुर्ग जी पातिशाही जार
 जिहड़ी आहे जंहिं खे समुंड्र में विग्नी सभ जाति जूं मछूं
 मेड़ीनि था . अंडं जेकडिंहिं हो भयों त उन खे छिके
 अंडं कंधिअ ते वेही चडिअ मछ्युनि खे थांवनि में

मेड़े रखनि था पर गंद्युनि खे बाहरि था विरुनि *
 इहड़ेई जगट्ट जे ओड़क में थींदो . दूत हली बुछिड़नि
 खे साधुनि जे विचां धार कंदा अंडं उननि खे बाहि
 जे खूरे में विरुंदा जिते आंह एं इंद कर्टणु थींदो *
 त ईसू उननि खे थो चवे हे सभि गाल्खूं तहां जे समुद्र
 में आयूं ? चिआंजंसि त हां सांईं * तइहीं चिआंनि
 हिन कारणि सभुको पड़ह्यलु सुर्ग जे पातिशाहिअ जो
 अर्थु सिखी घरधणिअ जिहड़ो आहे जो पंहं जे खजाने
 मंझों नयूं अंडं पूराणूं वथूं कढे थो * तंहिं खां पोड
 ईसू हे दिष्टांत चर्ड चुकाए उतां हली विअो * अंडं
 पंहं जे डेह में अची हुननि जे मज्लिसुनि में सेखार्यांनि
 इहड़िअ परि जो विसा थी चवण लगा त हिअ डाहप
 अंडं हिअ सिधाणी सघ कियों मिल्यसि ? कि इओ
 वाढे जो पट्टु नाहे ? कि त इन्हेई जे माउ जो नालो
 मर्यमु नाहे एं उन जा भाउर यकूबु एं योसिसु एं
 सिमोनु एं यहूदह ?

अंडं हिन जूं भेणूं सभि कि असां वटि नाहीनि ?
 कियों हे सभि मिल्युसि ? हिन परि हुन जे सांगे कुवाटा
 थिआ . पोड ईसुअ चिउनि त को नबी बेमानो न
 थो रहे विगिरि पंहं जे डेह अंडं पंहं जे घर में *
 अंडं उननि जे अणवेसाहिअ जे कारणि उते घणा
 सिधाणा कम न किआंईं *

पोड यिरुशलेमिवारनि पड़ह्यलनि एं फरीसिनि
ईसुअ वटि अची चिउसि त

तुहुं जा चेला वड़नि जी ठाह्यल रीति छा लाइ
न था मज्जिनि ? सोकोहु उहे जड्हीं मानी था खाइनि
तड्हीं पंहं जे हथनि खे न था धुअनि * त वराणिअ
में चिअ्रांनि छा लाइ अह्हीं पंहं जे ठाह्यल रीति करे
खुदाइ जी आग्या न था मज्जो ? छो त खुदाइ फर्मायो
आहे त पंहं जे पिउ एं माउ खे मानु डे अंडं जेको
पंहं जे पिउ एं माउ खे पिटे सो मरी वजे * पर
अह्हीं चअ्रो था जेको पंहं जे पिउ जां माउ खे चवे
जेको लाहो मूं खां तो खे वठणो आहे सो घोर आहे
त तंहिं खे पंहं जे पिउ जां माउ खे मानु डिअणु न
थो घुर्जे * इअंह्हीं अह्हीं खुदाइ जी आग्या पंहं जे
ठाह्यल रीति करे नासु था कर्यो * ए कुंगिरो चडिअ
परि तहां जे पेटे यिशयाह अगकथी करे चयो त हे
पथु चपनि सां मूं खे मानु थो डिए पर उननि जो
हिर्धो मूं खां परांहो आहे * अजायो मूं खे पूजनि था
एं जेकी सेखारीनि सो माइहुनि जो हुकुमु आहे *
एं मेडाकनि खे कोठाए चिअ्रांनि बंधो अंडं समुज्जो
जेकी वात में थो पिहे सो माइहुअ खे असुधि न
थो करे पर जेकी वात खां निकिरे थो सोर्ड माइहुअ

खे असुधि थो करे * तडिहिं संदसि चेलनि वटिसि
अची चिउसि कि सुधि पेई अथी त फ़रीस्युनि हिअ
गाल्हि बंधी मठ्यां भांयो ? वराणिअ में चिआईं
सभुको सलो जो मुंहं जे सुर्गिअ पिउ न विहर्यो सो
पाइ खां कढिबो * उननि खे छडो उहे अंधा थो
अंधनि जा सूंहा आंहीनि * जेकडिहिं अंधो अंधे खे
सूंहाए त वेई खड में पवंदा * पुतरूस वरंती डेई
चिउसि हिउ दिष्टांतु असां खे उपटे समुद्राइ * चिआईं
त कि अजा तोणी अहीं अहसुता आह्यो ? तहां खे
सुधि पेई नाहे त जेकी वात में थो पिहे सो पेट
मंफ़ि लही पुइअ में विधो वजे थो * पर जेकी वात
कनां निकिरे थो सो हिर्धे खां निकिरे थो उहोई
माइहुअ खे असुधि थो करे * हिन लाइ जो हिर्धे
खां कुगणत्यूं हचाऊं जिनाह चोर्यूं कुसाख नास्तिकी
निकिरनि थ्यूं * इहेई माइहुअ खे असुधि थ्यूं कनि
पर अणधोत हथनि सां खाइणु माइहुअ खे असुधि
न थो करे *

XI.

उन्हे वेल चेलनि ईसुअ वटि अची चिउसि त
सुर्ग जे पातिशाहिअ में केरु वडो आहे ? त ईसुअ
हिकिडे बालक खे कोठाए उननि जे विच में विहार्यो
एं चयाईं सोडीतु आंऊं तहां खे चवां थो जेकर अहीं

फिरी हिन बालक जिहड़ा न थींदउ त सुर्ग जे पाति
 पातिशाहिअ में कंहिं परि न पिहंदउ * तंहिं लाइ
 जेको हिन बालक वांगे थो निउड़े सोई सुर्ग जे पाति-
 शाहिअ में वड़ो आहे * अइं जेको इहड़े बालक खे
 मुंहुं जे नाले करे कबूलींदो सो मूं खे कबूले थो * पर
 हे नंढिड़ा जे मूं ते वेसाहु रखनि था जेको तिनि मंशो
 हिकिड़े खे डोहु कराए थो तंहिं लाइ चकिअ जो पुडु
 उन जे गिचिअ ते टंगिजणु अइं समुंड जे ऊन्हाइअ
 में बोड़िजणु सजायो आहे * हाइ हाइ जग ते डोह
 कराइण लाइ . छोट जाई डोहनि जूं धुताळं अचनि
 थूं पर जो जणो डोह कराए थो तंहिं ते हाइ हाइ *

हिन लाइ जेकडिंहिं तुंहुं जो हथु जां तुंहुं जो पेरु
 तो खे डोहु कराए त उन खे कढी तो खां विफु छोट
 लडिड़ो जां टुड़िड़ो थी जिअपे में अचणु तो लाइ
 सजायो आहे बिनि हथनिवारे जां बिनि पेरनिवारे
 अनंत बाहि में विफिजणु खां *

अइं जेकडिंहिं तुंहुं जी अखि तो खे पापु कराए
 थी उन खे कढी तो खां विफु छोट काणो थी जिअपे
 में घिड़णु तो लाइ सजायो आहे बिनि अखिनिवारे
 नरग जे वाहि में विफिजणु खां * संभाल्यो मतां
 अहीं हिन नंढिड़नि मंशो हिकिड़े खे कीं न लेख्यो
 छा काणि जो आंऊं तहां खे चवां थो त उन्हनि जा
 दूत सुर्ग में मुंहुं जे सुर्गिअ पिउ जो मुंहु सदाईं था

डिसनि * सोकोहु माड्हुअ जो पुट्ट हिन लाड आयो
आहे त जेको विअलु आहे तंहिं खे छुटाए *

अहीं छा था भांयो ? जेकर हिकिडे माड्हुअ खे सउ
रिटू हूजनि अंडं हिननि मंशों हिकिड़ी हली रुले त
नवानवे खे जबलनि में छड़े जा हली रुले थी तंहिं
खे वजी गोलें थो ? अंडं हुन खे लही , सोडीत आंजं
तहां खे चवां थो जे नवानवे रूल्यूं न हुयूं तिन खं
वाधू हिन ते सरहो थो थिए * इहड़ेई हिननि नंढिड़नि
मंशों हिकिड़ो बजे तहां जो पिउ जो सुर्ग में आहे
तंहिं जी सध नाहे *

पोड जेकडिंहिं तुंहं जो भाउ तो साणु कुकर्मु करे
त हुन सां हेकलो थी संदुसि कुकर्मु समुर्गईसि . जे
तुंहं जी हो बंधे त तो पंहं जे भाउ खे पचायो *

पर जे तुंहं जी हो न बंधे त हिकिड़ो जां ब पाण
साणु वठी हलु जो ब्रिनि जां ट्रिनि साख्युनि जे वात
खं सभका गाल्हि डाढी थिए * पर जे उननि जी
बि न बंधे त मेड़ खे चउ . पर जे मेड़ जी पिणि
न बंधे त तूं उन्हे खे मूरतिपूज जां इजार्दार जिअं
भांड * सोडीतु आंजं तहां खे चवां थो जेकी अहीं
धर्तिअ ते बंधंदउ सो सुर्ग में पिणि बंधलु हूंदो अंडं
जेकी अहीं धर्तिअ ते छोड़ींदउ सो सुर्ग में पिणि
छोड़चलु हूंदो * वरी आंजं तहां खे चवां थो जेकडिंहिं
तहां मों ब ज़णा धर्तिअ ते कंहिं वधु खे घुरण लाड

हिकमता थिअनि सा मुंहं जो पिउ जो सुर्ग में आहे
 तंहिं खां थीदचन ॥ छोट जिते ब्र जां ट्रे मुंहं जे नाले
 ते गडिजी मिडनि था तिते आंजं उननि जे विच
 में आंहां ॥

दऊद जो सबूरु सार जे सांगे ॥

ए यिहोवाह पंहं जे डमर में म छींभींमि अंडं पंहं
 जे कावडि मंफि म सूटींमि ॥ छोट तुंहं जा कान मूं
 ते लथा आंहीनि एं तुंहं जो हथु मूं ते लगलु आहे ॥
 मुंहं जे सरिर में का निरोआई नाहे तुंहं जे क्रोध
 करे, अंडं मुंहं जे हडनि में को सुखु नाहे मुंहं जे
 डोहनि जे कारणि ॥ छा लाइ जो मुंहं जे अपिराधनि
 मुंहं जो मथो बोझो आहे, गरे बार वांगे मूं ते वधीक
 गौरा थिआ आंहीति ॥ मुंहं जा फट छटारा एं पूंइवारा
 थिआ आंहीनि मुंहं जे अधर्म लगि ॥ आंजं निउडां
 थो, आंजं घणो पीझो आंहां. आंजं सजो डींहं
 गमाइतो हलां थो ॥ सोकोहु त मुंहं जो हिअों होछाइअ
 साणु भर्यो आहे, अंडं मुंहं जे बुत में निरोआई
 कान्हे ॥ आंजं गेरो अंडं घणो गहलु थिउसि. मुंहं
 जे हिएं जे कंफिकंफि लाइ आंजं रझुसि ॥ ए खुदावंद
 तूं सामुहों मुंहं जी सजी सध आहे अंडं मुंहं जा शूकारा
 तो खां गुग्रा नाहीनि ॥ मुंहं जो हिंआंउ घणो धडके

थो अइं मुहुं जी सघ मूं खां हली वेई आहे अइं मुहुं
जे नेणनि जो सोमिरो सोई पिणि चटु विओो आहे *
मुहुं जा प्री एं सेंधा मुहुं जे धक खां डूरि बीठा
आंहीनि अइं मुहुं जा माइट्ट परांहां ठहर्या आंहीनि *
अइं जे मुहुं जे साह खे गोल्लिनि था से मूं लाइ
फासी रखनि था अइं जे मुहुं जी विपति था घुरनि
से लाईचाई था कनि अइं सजो डींहु छल छिट्ट
ठाहीनि था * पर मूं बोड़े वांगे न बुधो अइं गुंगे
माइहुअ वांगे जो पंहं जे पात खे ग थो उपटे *
एं आंऊं माइहुअ जिहड़ो होसि जो न थो बुंधे अइं
जंहिं जे वात में डोरापा नाहीनि * छा लाइ जो
तो ते ए यिहोवाह आस रख्यमि तूं मुहुं जो बुंधें
ए खुदावंद खुदाइ * हिन करे जो चयुमि मतां मूं
लाइ सरहिजनि * जड्हीं मुहुं जा पेर थिड्कनि था
त मतां मूं ते आकिड्जनि * सोकोहु त आंऊं किरण
जिहड़ो आंहां एं मुहुं जो सोगु सदा मूं सामुहों आहे *
छा लाइ त आंऊं पंहं जो अपिराधु वासींदुसि अइं
पंहं जे डोह लाइ डिजंदुसि * पर मुहुं जा वेरी साआ
थी ब्रली आंहीनि अइं जे मूं सां बेकारणि खौंसनि
था से वधनि था * ऐ जे भलाइअ जे वदिरां मंदाई
था भरीनि से मूं सां वेरु रखनि था हिन करे जो आंऊं
भलाइअ जो माजू आंहां * मूं खे न छडि ए
यिहोवाह, ए मूं खां परांहूं न थिउ ए मुहुं जा

खुदाइ * तकड़ि करे मूं खे वाहर डे ए खुदावंद मुंहं
जा छुटाज *

जड़िहिं यिहोवाह सीहून जा बंदी वराया तड़िहिं
असीं सुपनेवारनि जिहड़ा हुआ * उन्हे वेल असां
जो वातु खिलखावारिअ सां भर्यलु हो अंडं असां जी
जिभ राग सां . उन्हे वेल पीढुनि में चयो हो त
यिहोवाह उननि सां अचुर्ज कम किआ * यिहोवाह
असां साणु अचुर्ज कम किआ तंहिं लाइ असीं सरहा
हुआ * ए यिहोवाह असां जनि बंदचुनि खे वराइ
इखिण जे छड़हुनि वांगुरु * जे आसुनि सां पोखीनि
था से खिलखुशिअ सां लुणंदा * जेको हले रुअंदे
खिंडिरणो बिजु वठी , सो खिलखुशिअ सां वरी ईंदो
पंहं जा गड़ा खणी *

मूसा खुदाइ जें बेलिअ जी दुआ *
*

ए खुदावंद तूहीं असां जो अओ हुएं सभिनी
पीड़िहनि मंजि * जबलनि जे उपजण खां अगे अंडं
जंहिं वेल धतीं एं जगटु जोझुड तंहिं खां अगे तूही
नितु प्रतु खुदाइ हुएं * तूं माड़हुअ खे वरी धूड़ि थो करं
एं तूं फर्माएं त वरी अचो ए माड़हुअ जा पुट्रो * छोट

सहस्र वर्ष्य तुंहं जे नेणनि में काहोके डींहे वांगे
 आंहीनि जड्हीं हो विअओ आहे अंडं राति जे पहर
 जिअं * तूं उननि खे कढी खसें थो सुपने जिअं था
 वजनि. गाह जिअं आंहीनि जो सुभुअ जो थो फुले *
 सुभुअ जो हो खिड़े एं फुले थो सांफिअ जो वढिजे अंडं
 कूमाइजे थो * छा काणि त तुंहं जे डुमर करे असी
 चटु थिऊं था तुंहं जे क्रोध करे असीं हली नासु थिऊं
 था * तूं पंहं जे समुहों असां जा डोह थो रखें, असां
 जा गुग्गु अपिराध पंहं जे मुंह जे सुहाव में * तंहिं लाइ
 असां जा डींहे तुंहं जे कावड़ि करे लंघनि था पचर
 जिअं असां जा वर्ष्य सुसनि था * असां जे वर्ष्यनि जे
 डींहनि में सतरि वर्ष्य आंहीनि अंडं जेकर असां जी
 सध डाढी हुजे असी वर्ष्य त बि उननि जो तेजु कशालो
 अंडं विपति आहे सोकोहु तकड़ि करे हलिबो एं असीं
 उडामी वजूं था * केरु तुंहं जे डुमर जी डाढाई जाणे
 थो? जिअं तुंहं ड्रपु तिअं तुंहं जो क्रोधु आहे * असां
 जे डींहनि खे गणणु असां खे सेखारि त पंहं जे हिर्धे में
 असीं डाहप पिरायूं * फिरु ए यिहोवाहु केसी तोणी
 (तूं न फिरंदे) अंडं पंहं जनि ब्रान्हनि ते ब्राह्म करि *
 वडे वेले में असां खे पंहं जे दया सां भरि त असीं
 रींदासीं अंडं सरहा हुंदासीं असां जनि सभिनी
 डींहनि में * जेतिरा डींहे असीं तो दुखाया हुआ एं
 जेतिरा वर्ष्य सोसु डिठो अथूं तेतिरा असां खे सरहाइ *

तुंहं जा कम पंहं जनि ब्रान्हनि ते पधिरा थिअनि एं
 तुंहं जो पर्तापु उननि जे पुट्रनि ते ॥ अइं यिहोवाह
 असां जे खुदावँद जो एछिपो असां ते हुजे अइं असां
 जे हथनि जो कमु असा ते सभागो करे वरु असां जे
 हथनि जो कमु उहो सभागो करे ॥

इह हुकुम खुदाइ जा ॥

खुदाइ हे गाल्खूं कयूं चे

१

आंजं यिहोवाहु तुंहं जो खुदाइ आंहां. मूं सामुहो
 विअनि खुदाइनि खे म रखु ॥

२

तूं पाण लाइ उखती मूरति कि कंहिं वधु जो डौलु
 जा मथे उभ में आहे कि हेठि धर्तिअ जे हेठां कि
 पाणिअ में धर्तिअ जे हेठां म जोड़ि ॥ तूं उननि जे
 अग्यां मथो म टेकि अइं उन्हनि जी पूजा म करि छा
 काणि त आंजं यिहावाहु तुंहं जो खुदाइ साड़ेखाधो
 खुदाइ आंहां पिउरनि जे डोह लाइ पुट्रनि में वेरु
 वठंदु ट्रिअ एं चोथिअ पीड़िहअ तोणी तिनि जे जे
 मूं साणु खौंसनि था एं बाफ् कंदु सहसें ते जे मूं खे
 पिअारो था कनि अइं मुंहं जा हुकुम मजनि था ॥

तू यिहोवाह तुंहं जे खुदाइ जो नालो अवाइ म
वठु छीत पिहोवाहु तंहिं खे बेड़ोहो न ठहराईंदो जो
उन जो नालो अवाइ वठे थो ॥

शबस जो डींहु संभिरि जो उन खे पविट्टु रखें.
छह डींह तू पोह्यो करि एं सभु तुंहं जो कमु निवाहि.
पर डींहु सतों शबसु यिहोवाह तुंहं जे खुदाइ जो आहे
उन्हे में कोई कमु म करि न तू न तुंहं जो पुटु न
तुंहं जी धिअ न तुंहं जो चाकरु न तुंहं जी चाकिर्याणी
न तुंहं जा ढोर न धार्यो जो तुंहं जे दरनि जे अंदरि
आहे ॥ हिन करे जो यिहोवाह छहें डींहें आस्मान
एं धतीं एं समुंडु एं जेकी उननि में आहे जोड़यो अइं
सतें डींह वेसांहीं की अथसि, हिन लाइ यिहोवाह
सतों डींहु सगोरो एं पविट्टु किअो ॥

तू पंहं जे पिउ एं माउ खे मानु डे त तुंहं जा डींह
वधनि डेह में जो यिहोवाहु तुंहं जो खुदाइ तो खे
डिए थो ॥

तू खुनु म करि ॥

तू जिनाहु म करि ॥

३९

८

तूं चोरी म करि *

९

तूं पंहं जे पाड़ेवारे ते कूड़ी साख म डे *

१०

तूं पंहं जे पाड़ेवारे जे घर खे म सिकु. पंहं जे पाड़ेवारे जी जोड् एं उन जो चाकरु एं उन जी चाकिर्याणी एं उन जो डांदु एं उन जो गड्हु अंडं जेका वथु उन जी आहे म सिकु *

सोरठि जा डोहा .

हिकिड़ो डोहो

तूं आहिं तूं प्रभू तूंहिं मिहिरवानु
कवी चवे सुल्तान खे कूडु बंधी कुलुवानु
सुल्तानी सुल्तानु
को दाने स्वरी डेह में *

बिञ्चो डोहो

दाने स्वरी डेह में राजा भोजु सुज़ाणु
सुं संकल दीप में तंहिं जी अवचल फिरे आण
तंहिं हुकुम से हलाया दानह दार दीवान
परमार्थी पाण परडुख मेटे पात्शाहु *

टिञ्चो डोहो

परडुख मेटे पात्शाहु तंहिं जी अग़राई हिञ्च
डीदो दानु मंगतनि खे लाल लखाए लीह
तिते ताम वत्तनि ट्रीह तिते भोज़ विउटिनि पीह
तंहिं घरि ज़ाई धीञ्च बट्टिह लखिणी बालिकी *

चोथों डोहो

बट्टिह लखणी बालिकी अमुल जहिड़ी आहि
तंहिं खे बरनि माणिक मुंह में पूनवं जहिड़ी आहि
डिंस्यो डातारनि में सरहा सभि थिञ्चा
पुछो पंडितनि खां त नक्षत्र कहिड़ा नारि खे *

पंजों डोहो

पंडित पठ्यो पोथिऊं कयों कर्म विचारु
 नक्षत्र हिन नारि खे भारी आहिन सभोइ
 ब्राह्मं वहीं जी ब्राह्मिकी जइहीं थींदी जोइ
 कूक बर्क दी कोट में हुल हाइ गम होइ ॥

छहों डोहो

रों । थींदो रुक जो
 थींदो करगलु कोइ
 पधर पवंदी पोइ
 जंहिं जो नालो सोरठि नडिओ ॥

सतो डोहो

नालो सोरठि नडिओ तंहिं जो भगवत रखिजि भरमु
 राजा सेंदे रुह में को जो गूदरु गमु
 उते हिंदु हचा न करे जंहिं जे मन अंदरि भिर्मु
 दानह हणी दमु कुडुमु कबीलो कोठिओ ॥

अठों डोहो

कुटिमु कबीलो कोठिओ राजा मंजि रिहाण
 वेही किआंऊं मसलत सभिनी तंहिं साणु
 पर कथ्यो प्रमाणु त पहु कयूं पाण में
 पहु कयूं पाण में विमाने वेही ॥

नांउो डोहो

पठी मसलत मन में पहति तिनि पेई
 ब्रहिरि लंघायो बालकी कन्या नेई
 सांढीनिसि सेई जिते मुंह चड्हंदी मानु खे ॥

इहों डोहो

मुंहि चड्हंदी मानु खे उते खललु न थीदो खूनु
 राखूं राजा भोज खे रोयो हिंअं चवनि
 उथ्यो हिंअं चवनि त बालकि
 ब्राहरि न कढिजे ॥

याहीं डोहो

बालकि कत्यांऊं ब्राहरि
 उति ओयूं खर हारीनि
 मोकिलानि माउ मासियूं
 हार हजारें डीनि ॥

ब्राहों डोहो

उथ्यो हिंअं अदब सां
 बर बर ब्राकारीनि
 हीरा जाकूद जहार
 पतिअं पहिराईनि ॥

तेहों डोहो

उथ्यो नदिअं तारीनि सोरठि संकल दीप में
 सोरठि संकल दीप जी जानि भली जहार

बेटी राजा भोज जी पाली रत्न कुंभार
आई अनेराइ खे भोगी राइ खंधार *

चोडेहां डोहो

साहिब तूं सतारु तूं राजाजनि जो राइ
अदल बदल जो तूं करी डिजि पंहिं जी ठाह
पुछे थो वजीरनि खां त को मड़िदु मथेरु आइ
चड़ही जे चोट डियां तकि ताकिअनि जे ताइ *

पंढिहों डोहो

जिन्ही मुंह माराया तिनि भिरी भलेरा भेह्या
अनेराइ इन्हे गालि जा जे तूं पुछी पारे
उते हिंदु सुम्हे हिकिड़ो जो गजे मंम् गिरिनारि
तंहिं बेद्रेण वर्ह्य थिआ खांधीरे खांधार *

सोहीं डोहो

इकणु ड्रपु डियाच जो चौखड़े चउधाह
हाणे घणा हलाइ हस्ती लख हजार
त कोट न लगे कड़ही संधी लोह लगार
जे चड़हनि मइद मथेर ते त छुगेरा छेह्यूं थियूं *

सतिहों डोहो

तूं की रहिड़ो भाइएं त सिघो चड़हु वजीर
हुकुम सां हकिलूं करीं बंधी तरिकस तीर
सूरनि सां उछल्यूं करीं सूरिह सुतीं सुजाण
कोट हणी कीर विड़हु खपे खंधार सें *

अइहों डोहो

विइहु खपे खंघार सें मड़िद कंहिं रिअ मति
 सुधि कारणि पूजिं देवु सुहारिअ पति
 डेसर ज़ाम बि डार्या मंझें रसुवारु खपति
 पसि जान्यनि जी गति जनि मारे मनु मुको किअो ॥

उखिविहों डोहो

भवरनि घेरो किअो उते बलीहनि मुको वासु
 आयुसि खपे खंघार ते कर्युं ताति तपास
 मार्यूसि मादु कर्यूसि गइहु वटूसि त गालि थिए
 हे गइहु वठणु न सुथिरो जिते जल थल देवल पीर ॥

विहों डोहो

सापुर्ष सां साहि थिरा वाहर सिघो वीरु
 मुंहे सो सभिनी पर्ये नजर नूर गंभीरु
 उभो आहे असीनु कुल्हे पारा कुंदिरी ॥

एकीहों डोहो

कोट मुंहारा कुंगिरा तंहिं जी पिअमि सिक
 निहोडे नार्युनि सें शोरे कर्यूसि ङिक
 पियूसि पाणिअ जिअं तांणे डीयूसि तिक
 चाइही कर्यूसि चिक उते रेला वाह्यूसि रत जा ॥

ब्रावीहों डोहो

उतेइ आलम में जिनि जो मरणु न आहे मागु
को अभागी आखिड़ि जी चड्ही कंदो की चागु
संझों तंहिं सभागु जे नम्या उते नाथु चवे ॥

ट्रेवीहों डोहो

असां नमणु नार्युनि खे अनेराइ चवे
केरार्यूसि कोट खे सजोई डियूसि ट्राहि
सुरीह कर्यूसि सामुराहां वकुड़ वराए
सिर धर धुंवाए विड्हुं खपे खंघार में ॥

चोवीहों डोहो

मूनोगड्हु गिरिनारि जो उते खन्हे मुलु खंघारु
पर डिए थो परिचा पधिरा गजे गजपती गिरिनारि
अचनि जुंग जाधी आसाउनि अघाइ
विड्हुण जो वापारु मतां को मन में धरी ॥

पंजिवीहों डोहो

राडिआ हिमथ छुडिए वरी विआवजीर
खणी खजाना पाणसें हलु त छूहुं छीहु
खांधीरे खंघार जो सैअं पसुंडेहु
भेदी पखुडे भेदु त मरे मोटूं उन खे ॥

छवीहों डोहो

वजीर वेहु न वेसिरो अथमि घुर घणी
हिन गड्हु संदी गाख्हड़ी वेई अथमि वणी

कटक चाड़ुहु कोट ते कर्युं उचे अणी
कोट एलिची उमिराह जनि जे मुंह मणा ॥

सतावीहो डोहो

डेई वतीफा वितिरा खजाना खणी
जाणे जाण धणी साई डेराए सोभ किनि खे
करे कूम कटक जी अनेराई आयो
दावगीर दोड़िया पसी गड़हु पायो ॥

अठावीहो डोहो

हड़ जा हजार हारियो खजाना खायो
हुर डाहो त आछिजि निविड़न वाटड़ी
पाण अनेराई नार्युं उछिल्युं भीम भरे
के ओरे आयुं के अवल्युं थी वजो पवनि परे ॥

उणटीहो डोहो

गोरो तंहिं गिरिनारि खे लगो कीन गरे
केई वर्ह हलु थिओ उते सुधिन सार
कटक में भाजि पई केतिरा लख हजार
नार्युं पि नाज करे रह्युं गोरा धुड़ि गिरिनारि ॥

ट्रीहों डोहो

लग्गी लोहु लिखूं थिओ पने पई परतार
अनेराइ अंदर में थिओ आउटिजी अंडार
खबर पई खंघार खे जो पुछाए थो पार
किनी तंबूं ताणिआ नेजा अंडं नीशान ॥

एकट्रीहो डोहो

मेव मिरुं की मंगिता वज़नि था विडाण
 सोदागर की मुसाफ़िर केहड़िअ रीति जुवान
 आछोनि बाण वजीर विधि लही
 वजरि विधि लही चिअो त वेर्युनि संदी वेड़िह ॥

बट्रीहों डोहो

पाण अनेराइ आइयो खासी खणी खरि
 गोरा गिरिनारि ते सटे किअंजं ढर
 मथो अटिकाए शेरु जंभी आयो जंगि ते
 डमरु आयो डयाच खे खारु विअो खंधार ॥

ट्रेट्रीहों डोहो

बंके वासे कढिआ घोड़नि लख हजार
 अनेराइ खे वजी मारे कढो पाण
 कोठाए केहर शीह खे धिके कजो धार
 विड़्हो तंहिं वार छडे छीहु हली विअो ॥

चोट्रीहों डोहो

जुपी आयो जंगि ते सो कांडरु वरी विअो
 सिर माराए सैकिड़ा पर असां बुधो ह्नीअ
 त ईदों तो दरी मथो मडण मडिणो
 ट्रिअो वाड़िअ फूल जिअं खुशि थिअो खंधार ॥

पंजट्टीहों डोहो

आयो खणयो अलख डां मुं धणी मोचार
 त कातिअ ककरु न पवे कपीदे कपारु
 जिअं त जा दहि थिअं मरा त वैकुठ वासु
 अघाई आसाऊनि खें मुं धाणो मोचर *

छट्टीहों डोहो

अहंकारी अनेराड जंगि छडिअो
 पुछे खान खवास विडहण न आहे मिवाट
 तोणे कयीं तपास कंहिं परि पुजेमि आस
 जो आंजं सोरठि जो सिरु घुरां *

सतट्टीहों डोहो

जे तूं सोरठि जो सिरु घुरीं त मोक्लिनु मडणहारु
 तंहिं खे डेई अण्णरयूं घणयूं हीरा लख हजार
 बीजल अचे बीहार मडिजि राई खंधार खां डियाच खां *

अठट्टीहों डोहो

चारण खे चइकरे मुंजूसि हेडिअ रीति
 अनेराड जे अंदर में वडा विरु वारु
 मथो मडिजि मडिणा बीजल कजि न वारु
 कढी कोड मां किनिरो बांका विरिजि वाक *

उणेतालीहों डोहो

गडहु पिणि गाइजि मंगिता त थिए डुडु डातार खे
 मथो मडिजि मडिणा जाजिकनि जुगाइ

सुई हणी सामुहों पिड में पाणु पचाइ
 चखी चशी चारणु चवे मिठिअ माखिअ सां
 सुलितान सुणिजो त कनि वेरी थी वेण चिअां ॥

चालीहों डोहो

अनेराइ चिअो तूं ताणे रासिजि तोड़े
 मथो मडिजि मडिणा अकुल संदी ओर
 न त कचा कढी वेण मोटी अचिजि मू घरि ॥

एकेतालीहो डोहो

सुणी सहं साहिव जो जे खणी डी खंधार
 त थीं पाथोयें पधिरो डिंसियनि में डातार
 बीजल खे डेराइ बोळु डी त बेली थिअां
 बोळु डिनाईं बीजल खे सही सिर जी सट ॥

ब्राएतालीहो डोहो

कडी न ज़ाणां कीनिरो अंडं वातो वेण चई
 अघाड आरिसी धणी मुं धणी दातार
 कोड कट्याईं कीनिरो वज़ाय़ाईं वेही
 तुणु तुणु तंदूं करे सार्ह्याईं सुलितानु ॥

ट्रेतालीहों डोहो

सिघो मिरूं मोहिअा हखेजी हैवान
 मर्दु खटी मान गंढि बंधी घटिअो
 खिली कुडी खुशि थिअो आयो ओतारे
 चडो रंधि चारणु चवे की आसा पिणि आहे

मान डातारु डिअारे मथो मङ्गहार खे *

चोएतालीहों डोहो

रुले हल्पो रुगिड़ो चारणु वडे चित
जंहिं खे कहल न कटर जेतिरी कीं भि नाहे तरसु
माड़िअ हेठि मलूक जे जंहिं हर हर किअो दसु *

पंजेतालीहो डोहो

बंधी इजार्दार जिअं वटंदुसि कापारु
माणो कंदो मोटंदे जडहीं खटी ईंदो खंधारु
बाहरि बीजलु रसिअो पासे कोट पेही
मानु डींदो मंगते खे सुघडु सदाईं *

छाहेतालीहो डोहो

तंहिं वेरि राति रही विहागिड़े विअो
हो माझूं हो महल हुति खुंभी खट खंधार जी
वरी डीजे विहागु त थिए डरु डातार खे
विहाग जी वेल थी त चारण की चांधार *

सतेंतालीहों डोहो

तंहिं सुते सवेरो सुणयो पड़िदे मंफि पचार
अचेसि थो अओचितो संदो सडु सितार
छड़ि छान्व बनि माड़ियूं खुहि हीर हिंदोरा हार
मथो मङ्गहार खे सुभुव जो कोठाए डींदें *

साहे जे पुण्या काज सा पडे पुण्याला विजय जाये *
 राडे डीयाच धरा म साहेठ किहेडो हाजे
 न तुं गाजिन तुमिणे न धरी तुं माजे
 साहेठ साहेठ अंधा अंधी गंधी हाजे
 एकवंधी होही

सा पडेवती सां तुवार : : : :
 तडेही उदेई धीरो आडेन बडे विजय
 हेजम विजय विरि करे कप डीरो कापार
 पंजाही होही

मया मऊाहार खे फुल्यो तुं मला साहेज मार *
 बडे डे वडा धणी कप डे कापार
 सामुही सापुखे मूजे जे जाडे जे जोडाडे
 महजे अया मऊाणे डिटडे डेतार
 उणावंधी होही

जीव तिनी जी जाति महजे अया मऊाणे *
 राजा तो खे सैकडे डीरो अजं प्रमति
 बडेही चारण वयो हजे साडे तुं वाट
 निकतो डीहे संज्या विज्या होली मुकी डेतार
 अठतलीही होही

ब्रावंशहों डोहो

हलु त चारण तो डिअं प्रीं पटोला ट्रे
ताजी तबेलनि मां जे भावें से ने
मुहुव मुंहिं जे खे मथो घुरु न मंडिणा *

ट्रेवंशहों डोहो

सोरठि जे सरीर में लिडनि पर्इ लीह
माइट् मुंहिं जा मडिणा आंहां तो धर्मधिअ
खणु खजाना माल जा अदा करि न हिअं
सुघड़ माड्हुनि सां तूं कुड़ न करि अपति *

चोवंशहों डोहो

मिनथ मज्जु मडिणा तूं वटु कुंजिनि सां कोटु
अमुल डिअंइ अणतोर्या तूं माणिक वठी मोटु
सो किअं मारी मडिणा जो घण्यनि संदो घोटु *

पंजवंशहों डोहो

आउ मथे तूं मडिणा चड्डी तंहिं चौडोल
तो खे घोट घुराडओ राजा मंफि रंगमहल
बीजल तो सां बोल विहांव जे वठण जी *

छावंशहों डोहो

राजा तूं रंगमहल में जाजिकु सरिजिमीन
वजायाईं हथनि सां बुंधी भला बीन
ताजी डिओसि तकिड़ा बी नव रंग पाइ जीन
विओ घुर्याईं कीं न सिरु सिरु किओ सड़ करे *

सतवंशहों डोहो

माड़िअ हेठि मलूक जे क्यो कुमांचिअ ग़ाहु
 हात राजा रंगमहल में सुघड़ संभायो साहु
 सोरठि ओड़ी आउ त मथो डिआं मङ्गणे खे ॥

अठवंशहों डोहो

सिरु कथो धड़ु धुब्यो रतु जालारा डे
 बाई सिर जे वात में तूं ने डे चारण ने

उणहठिओं डोहो

माड़िअ हेठि मलूक जे रेला वद्या रत
 आया सोरठि सांमुंहां जम जोराणा जत
 हए हए क्यो हणनि हथ अज़ु मुहुबु मार्यो मङ्गणे ॥

सठिओं डोहो

गुलु न छिनु गिरिनारि जो तो खे पिनिणा सभि पिटीनि
 सउ सउ सोरठि जेडियूं तो खे उभ्यो उोसारीनि
 भाउर भाइट्ट्या लालु लशिकरु जानी जर हारीनि
 सिरु सिंगायो डींनि मथो मङ्गणहार खे
 नार्यूं नाद भरीनि राति राजा रमि रह्यो ॥

ANNOTATIONS TO SŌRATĪHE.

I.

डोहो m. 'a string of verses' (Sansc. दोरकः)

कडु बंधी etc. The reading of the MSS. gives no clear sense. I propose, therefore, to read, कर बंधी etc., 'having his arms bound as a sacrifice,' a well-known oriental expression of deep respect.

दानेखरी, adj. 'liberal, munificent,' from दानेसुरु or दानेखरु 'a giver of presents.' Sansc.

II.

संकल दीपु it is not clear what island is meant: the name of Ceylon is Sarandip, and can, etymologically, not be derived from it. संकलु or संकरु is a name of Siva, and संकल दीपु is properly the island of Siva. अवचलु, adj. 'not giving way; imperturbable,' आण, f. 'sway; dominion.'

दानहदारु (it ought to be printed into one word in the text) 'gifted with wisdom,' pers., परडुखु, m. 'the pain or sorrow of other people.'

III.

अगुराई or अगुराई, f. 'eccentricity; extravagance,' (in a good sense). लाल लखार लीह having caused to ascertain the worthy and unworthy ones: लालु and लीहु taken substantively.

तिनि नाम वरति द्वाह 'there thirty meals are distributed.' विडडिनि in the MSS. is apparently wrong: I propose to read, वंडिनि 'divide:' the 'crowds divide food,' which gives a more consistent meaning.

धीञ्ज, 'daughter,' the *i* is lengthened on account of the verse, and in बट्टिह shortened for the same reason. बट्टीह लखिणी having the 32 qualities (of accomplishment). बालकी, f. 'a girl.' (In the text व ought to be read.)

IV.

माणिकु, m. 'ruby;' the Hindú women besmear their teeth with safflower; thence the comparison. पूनंउं, f. 'the full moon;' 'she is like the full moon.'

डिस्यो, part. conj. डिसी; the reading in the MSS डतारनि में, f. is odd: a mistake must have crept in here, and I cannot make out any sense. I propose, therefore, to read, बारोतनि में, 'having seen her in her swaddling clothes, all were pleased.' पुछो or पछयो, pret. part. pass. नखनु or नखदु or नखयनु, 'horoscope.' We have here a faithful piece of Hinduism.

V.

कर्मु, m. 'worship;' the pundit in opening the books (Veds) bows down to them. भारी, adj. 'grave; heavy.'

सभोइ is left in the singular, on account of the verse, instead of सभेई. These trespasses on grammatical accuracy, I am sorry to say, are not weighed by Sindhi poets, if the rhyme is at stake. चर्क ही in the MSS. is apparently erroneous and senseless: I propose to correct, कूक वरंदी, 'a scream will go round in the castle. हाइ गम is likewise incongruous; I emendate, हंगाम, plur. 'uproar, tumult,' which gives a far better meaning.

VI.

Instead of रौं, read रौंशो, m. 'sport;' करगुलु m. 'noise, tumult (of an army).'

नडिञ्जो in the MSS. seems to be an error, as there is no such verb in Sindhi. I read, therefore, मडिञ्जो, 'the name asked for her was Sôraṭhë, Sôraṭhë is a famous name in Sindhi poetry: a most beautiful piece in the Shāha-jō-Risāiō, is known by the name of Sôraṭhë. Thence Sôraṭhë also signifies a Rāgini, or a certain musical note, with which these pieces, known by the name of Sôraṭhë, were sung, or rather declaimed.

VII.

Read here again, मडिञ्जो, instead of नडिञ्जो.

भगवत is the voc. 'O Lord.' भरमु m. 'good reputation.'

हिंदु. the u is shortened on account of the metre, instead of हिंदू

VIII.

कुटिमु in the MSS. is the same as कुटंभु, or कुटंबु, which latter is the more correct way of writing, the Sansc. word being कुटम्ब, 'family, household.'

रिहाणि f. 'conversation; chatting.' प्रमाणु, m. 'measure; means.' पट्टु, m. 'counsel.' विमाने in the MSS. gives no meaning: I correct, therefore, खुलासे बेही 'let us take counsel, sitting in secret.' खुलासो is the Arab. خُلاصَة.

IX.

पटी in the text is a misprint; read, वटी. पहाति f. 'agreement.' 'Having taken counsel, they came to an agreement, or conclusion.' Instead of बालकी, read बालकी.

Instead of मंह, read 'हि. मानिखो, m. 'human state generally; manhood or womanhood.' The sense of the verse is, they will

care for her (or bring her up) where (with whom) she will reach womanhood. They did not like to kill the infant girl; they preferred to expose her and leave it to chance, if any body would pick her up. मुंहि is not a mere pleonasm, 'she must show her मानिखो in her face, by becoming (as it is hinted by मुंहि) a fine young woman.'

Note, that मुंहि is the locative of मुंहु.

X.

In बालकि the *i* has been shortened on account of the rhyme, instead of बालकी. This verse is very beautiful and picturesque.

XI.

कदांजं is a misprint, instead of कदांजं. ओयूं is a misprint, instead of जोयूं, 'the women.' जरु im. plur. 'tears;' खर in the text is apparently carelessly written instead of जरु. मोकिलानि is a misprint, instead of मोकिलानी, f. 'a present given on taking leave; a sort of viaticum, generally consisting of sweetmeats, but also, as the case may be, of more valuable presents.'

मासी, f. 'a mother's sister.' हजारें, the contracted abl. case plur. always used in such like expressions, *in thousands*.

XII.

वर वर or वरि वरि, an exclamation either of grief or of affirmation. पहराङ्गु, verb. caus. 'to distribute; to lay about.'

XIII.

तारणु v. caus. 'to make to swim.' 'The box, into which they had laid many jewels, they put upon the river.'

जानि is a misprint, instead of जाति.

With the third line the story jumps over to a quite different

relation. There is apparently a break here, as we have now here the story of Rāe Diāchu, where Sôraṭhě ceases to be the heroine. The verses are very ancient, but the bards who recited them have lost the connexion. I have three different relations of Sôraṭhě and Rāe Diāchu, and only from a comparison of all the current tales we may come to some distinct idea of what the poets have sung concerning their sad story. The account which is given in Stack's Sindhi Grammar (Appendix) is rather a confused one, and is composed by a Brahmin, rather to account for the verses, than to explain them. These verses of Sôraṭhě, in a more or less confused order, are known throughout the length and breadth of Sindh.

रत्न कुंभारु, 'the potter Ratnũ;' in Stack's relation the name is written रत्नो. Ratnũ, who found Sôraṭhě and brought her up, promised to marry her to Anerāě (who, according to some, was her own father), but Rāe Diāchu snatched her away, and thence arose a war between Anerāě and Rāe Diāchu. Anerāě besieged Rāe Diāchu in his fortress of Girinare, and, as he could not take it, he resolved to get rid of his adversary by other means.

आई अनेराइ etc. are confused words, and so is the following, as the context is here abruptly broken off.

XIV.

This verse, in its present state, is unintelligible; two different verses have apparently flown together.

XV.

The corruption of this verse is equally great: there is no clear meaning, as the verses are jumbled together from memory. The Sindhi bards can say from memory hundreds of verses, without understanding the meaning of one of them. Instead of माराया

it is perhaps better to read मण्यां, f. 'lustre;' 'in whose face is lustre.' Instead of भिरी, read भिड़ी. Instead of भेद्या, read भेट्यां; and instead of वेदए, read वेटे. In order to make out any sense, it would be the best to join the line जिन्हें etc. to the preceding verse, and to read thus :

चङ्ही त चोट डियां ताजिअनि ख ताइ
जिन्हें मुंह मण्यां तिन भिड़ी भलेरा भेट्यां ॥

Anerāē, in a fit of gallantry (as it seems from our text, which is certainly very defective,) asks his Vazīrs if there is some brave man.

'To whom, having mounted and having spurred on (ताइ shortened instead of तार), the Arab horses (I read ताजी instead of ताकी), I may give a blow :

'In whose face is lustre, having met with them, I will put them to the test, O brave man!'

Verse XV. would then begin with अनेराइ in the vocative, 'O Anerāē! the signs of the thing,' (read पार plur. of पारु), which thou askest are these.'

The meaning of खांधीरो is unknown to me: it is perhaps *tusked* from the Hindi, खांग 'a tusk.'

XVI.

Instead of चौखडे, read चौकुंडे, as adv. 'all around the same,' as चौधार, likewise used adverbially.

Instead of हलाइ, read हलाए. The MSS. seldom distinguish between short and long vowels.

संही is a misprint instead of संदी. ते, which stands in the MSS., seems to be a mistake for से.

छुगेरो, m. 'a captain or chieftain.'

XVII.

रहिड़ो is a misprint instead of एहड़ो. हकल, m. 'an attack.'
 तर्कसु, m. 'quiver;' from the Pers. ترکش.

सूरो, m. 'hero.' Read उछलूं instead of उछलूं.

सूरिह, etc. is the vocative, addressed to the Vazir, as Aneraë is too prudent to expose himself.

XVIII.

It is perhaps better to read किहड़िस instead of कहिं रिअ. सुधि gives no proper sense: I propose, therefore, to read, जुधि, f. 'fight; battle.' The first *ū* in पूजिऊं ought to be shortened, as पुजिऊं, 'let us compete for the sake of the battle.' Instead of the nom. देवु, the vocative ought to be read देव. देवु is an honourable term, generally addressed to a Brahmin, 'O Dêv of conspicuous honour!' डेसरु seems to be shortened from डेसावरु, m. 'a foreign country.' डारणु, v. a. 'to throw; to fling.' रनुवारु is a misprint for खवारु, the Arab. خوار.

XIX.

Read भंवरनि and वलीहनि. The meaning of this line is somewhat obscure. It seems to be a proverb, 'where the black bees gather together (and lay up their honey) the hermits send up a sweet smell (by burning the bee-hive, in order to get the honey).'

XX.

This verse, as it stands in the MSS., is quite unintelligible. In order to get out any meaning, we must guess at the probable reading: I propose to read thus,

सापुर्षु साहसतु थिए वाहरु सिधो वीरु

'A fine man (else) quiet, he becomes a helper and quick hero.'

The whole is a characteristic of Rāe Diāchu, or the tusked khan-gharu.

In the second line read **सुहे** instead of **सुहे**, and **परें** instead of **पयें**. 'He is graceful in all respects, in face and feature sedate (or grave).'

In the third line read **पार** instead of **पारा**.

'He is erect, noble, and carries a spear on the shoulder.'

XXI.

कोट सुंहारा = कोट जा सुंहारा. The sign of the genitive and dative is often dropped when it is found inconvenient for the metre. **फ़िक**, f. 'levelling to the ground.' Instead of **चाङ्सी**, read **चङ्ही**.

XXII.

In the second line read **आकिङ्गी** instead of **आखिङ्गी**.

In the third line the words, as they stand in the MSS., give no sense: we propose to read thus:

सखों तंहि सभागु जो नमे उते नाथु चवे :

'Straight is the fortune of him who bows there, (having scaled the battlements of the castle). **नमे** is an allusion to **चागु कंदो**. We have here also the name of the poet, Nāthū. He introduces himself according to a general eastern custom.

XXIII.

In the first line we must correct thus, **असों नम्यूं**, 'let us bend the barrels. In the second line read **ड्राहे** instead of **द्राहे**. **ड्राहिणु**, 'to demolish.'

In the third line read **सुरही** ('completely, thoroughly,' as adv.) instead of **सुरीह**. **सामुराहां** is a mistake for **सामुहां**, 'directly.' In **धुंवार**, the Anuswāra is not in its place; **धुवाङ्गु**, v. a. 'to shake.'

In the fourth line it may be better, according to the context, to read also the plural विडहूँ instead of the sing. विडहु.

XXIV.

Separate फूनो गडहु 'old is the fortress of Girināri.' खन्हे gives no sense: I propose to read रहे 'there resides.' मुलु of the MSS. is senseless: read मलु or मल्हु, adj. 'courageous.' पची, m. 'proof (of friendship).' गजपति, m. 'the master or rider of an elephant.' जुंगु, m. 'a crowd,' especially a body of fakirs, moving about in their pilgrimage (जारती and not जाची, as in the text.) Instead of धरी, read धरे. This verse is apparently not in its proper place.

XXV.

This verse is very corrupted, and we must undertake considerable corrections to get out any meaning. There is apparently another gap in the narration, as the story jumps at once over to Bīchalū, who, after the useless siege, is sent to ask the head of Rāe Diāchu.

Instead of the senseless रुडिञ्जा in the text, we correct हिंए, 'having given up all courage in their heart, the vazīrs come again.' छडिए is a lengthened form instead of the prosaic छडे. Instead of छहुँ, read छुट, 'quick.' Instead खांधीरे, read खांदीरे. Instead of सैञ्च, read संञ्चो, 'straight.' Read separately पसु डेहु, 'look straight out for the country of the patient (or खांधीरे tusked) Khānghārū.' In पहरुडे put an Anuswār on the ē, 2d per. sing. 'O confidential man, thou understandest the secret: having killed him, come back again.' Instead of मरे, read मारे; and instead of मोहुँ, read मोटु.

XXVI.

Instead of उची, I propose to read ऊची, 'let us make the edge (of our swords) excellent.'

The fourth line undoubtedly has been misplaced: it is against the sense of the context, and against the metre: I feel, therefore, inclined to strike it out here. At any rate, instead of मया must be read मयां.

XXVII.

This verse likewise is in a sad confusion: it strikes me that the first line must be drawn over to the preceding verse, as it stands in no connexion with the following lines. वतीम्ना gives no sense: I propose to read,

डेई वढी वित्तिरी, 'having given a very large bribe.'

जाणधणी, m. 'God.

The last line, in its present state, is quite confused, as the whole verse.

XXVIII.

हड, f. 'property; 'having expended thousands of his property.' The second line is thoroughly corrupted and unintelligible.

In the third line read वत्री instead of वत्रो.

XXIX.

Separate सधि न सार, there is no intelligence and no remembrance (of what happened during those years.) भाजि, f. 'flight; desertion.'

The fourth line is again doubtful: I propose to read,

नार्यै पि नाज (or better नाच) करे रझूं घोरां धुरि गिरिनारि

'The women also continued making coquetry (or dances) with

the tambourine in Garināri itself: so ineffective was the siege, that the women did not lay aside their usual amusements.'

XXX. XXXI.

These two verses are altogether misplaced, and so awfully corrupted, that I am not able to get out any probable meaning without altering the whole.

XXXII.

In the first it will be necessary to emendate thus:

खासा खली खेड़ा

'having taken excellent shields;' and in the second line read, to restore the metre, देरां 'in heaps:' 'they went on throwing cannonballs in heaps on Girināri.'

In the third line read जुंबी ('being deeply employed zealously') instead of जुंभी.

XXXIII.

In the first line we must alter the words thus:

बांके वसैए कदिसा गोरनि, etc.

'By the brave man lakhs and thousands of balls were, like a shower of rain, thrown.'

The words, as they stand in the text exhibit no sense.

In the second line I would read कइही' instead of कढो, at times.

In the third line it seems better to read तिखी कजो धार, 'make the edge of your swords sharp.'

In the fourth line छीहु is doubtful: I should read फेड़ा, 'having fought that time, he went away, giving up the strife.'

XXXIV.

In the first line read जुंबी instead of जुपी. कांइरु, 'a coward,'

seems out of its place: in reference to verse 32 we may, perhaps, better supply here केहरू, m. 'lion.'

The second line is again more than doubtful: the first half of it is plain enough, but the other half is lame and against the metre: *but we have heard thus*, is not in its proper place. I feel inclined to emendate thus, पचाए बुधि हिंस्रो, which will correspond with the preceding metre: 'appeasing his mind and his soul' (*i. e.* the rage of).

दरी, 'a small window or lattice.'

वाड़ी, f. 'a field where vegetables are sown; a green field.'

XXXV.

The verses are unconnected, and it is therefore difficult to make out to whom they refer. In the first line I should propose to emendate अरूँ instead of आयो. अलखु, 'an attribute of God; the imperceptible.' Instead of मुं, read मूं.

In the third line read जिञ्जां, 'if I live, then may I be remembered (famous).' जादि or जादहि, adj. मरां, 'if I die, there is a place (for me) in Paradise.' वैकुण्ठु, m. 'Paradise.'

In the fourth line read again मूं instead of मुं, and धरणी instead of धारो.

XXXVI.

'O proud Anerãë, give up the war!'

In the second line खान खवास is vocative, 'O Khan and nobles!' खवासु is the Arab. خواص. Separate आहेनि, 'I have no way or means to fight.'

XXXVII.

Second line, read अश्रफ = اشرفي, ashrafī.

Third line, अचे is a frequent vulgarism instead of अचो.

Instead of बीहार read बिहार. The words डियाच खां must be struck out: they are nothing but an explanation of राइ खंघार खां.

XXXVIII.

बीजलु was by profession a चारणु bard and reciter of poems: they practice also music and dancing.

In the second line अनेराइ is a misprint instead of डियाच.

In the fourth line I propose to read कोर, 'corner,' instead of कोइ; read कीनिरो instead of किनिरो, 'having taken the fiddle from the corner, make smart speeches.'

XXXIX.

In the first line I propose to read डइ, 'jealousy,' instead of डुइ, which is not a Sindhi word at all.

XL.

The first line, though in itself clear, is out of place here, as being against the metre. ताणे रसिजि तोइ, 'haste to the end,' *i. e.* 'make haste to come to your journey's end (to Rāi Diāchu's castle.)' अकुल संदी ओर, 'it is the chat of wisdom (to ask his head),' *i. e.* 'if you behave prudently, you will get it.'

XLI.

These lines are addressed by Bīchalū to Rāi Diāchu.

संहुं साहिव जो, 'an oath of God,' a well-known Oriental way of swearing, which is used in the most trivial affairs.

पाथारी, *f.* 'the race or tribe (of bards).' डिसि, *f.* 'a quarter (of the earth).' सही सिर जी सट, 'enduring (taking by his promise upon himself) the devotion of his own head.'

XLII.

'Never know I to say scandal and abuse with the mouth.'

तुणु तुणु imitative sound of the string of the fiddle.

सारहणु, or more commonly हाराहणु, 'to praise, to applaud.'

XLIII.

First line, हखिजख, v. n. 'to be delighted.'

The second line is difficult to interpret: I translate thus:

'The man, having gained blandishments (see in the preceding verse साह्याई,) and having bound the tie (of friendship with the bard,) was overcome.' Or it may also be translated thus: 'Would that the man, having bound the tie of friendship, may be overcome lastingly.' That मान should be here translated as adv., the following verse seems to point out. खटणु is in the latter case neutral, 'to last' (see the Hindi खटना.)

The third we translate thus: 'Who has no sloth, even as much as a mole, has also no fear.' कहल, f. 'sloth, indolence,' Arab.

XLV.

इजादीरु, 'a tax gatherer.' 'I will take, like a tax-gatherer, his head and bind it up, (i. e. as my due).'

खटी ईदो, 'he his continually (lastingly) coming.'

'When Khanghārū will come again, continuing to press his desire (for music.)

XLVI.

वेरि or वेर, f. 'time.' खुंभो shortened from खुहंभो, 'dyed with the colour of the safflower; bright red. The Hindustani is کسہر or کسنہی; Sans. कुसम्भ. विहागु, m. 'early morning; dawn of day.' चांघार, f. 'clamour; scream.'

XLVII.

पचार, 'discourse, (it refers to चांघार). सितार, f. 'guitar.'

The third line I translate thus :

‘Give up (would that) the upper-storied houses in the woods : vigour is broken down (by staying too long in bed), and from the cradle (or bed) comes loss.’

XLVIII.

सहाञ्जो, m. ‘light.’ प्रभाति, f. ‘early morning.’

जीउ ‘a respectful address—Sir.’ तिति जाति ‘it is their nature (to give by hundreds).’ The plural is used here [respectfully, referring to राजा.

XLIX.

जोड़ाए ‘he gets made a place in front of the great man, and of the sun’ (an Oriental exaggeration.)

वढे डे etc. मथो मङ्गणहार खे ऋल्यो. After ऊत्यो we must make a stop: ‘O thou good man, endure this burden, (*i. e.* cutting off the head).

L.

विरि विरि an imitative sound of the razor in shaving.

उदयो or उदई, adj. ‘rising like the sun; resplendent; bright.

आडितु, m. ‘sun.’ दुवारु or द्वारु, m. ‘gate; door.’

The verse is incomplete; the other lines are missing in the MSS.

LI.

गर्हणु हालु ‘to talk over one’s circumstances.’

न तूं ताजिनि तुसिखो, ‘thou art not to be gratified with Arab horses.’

पई, m. ‘lord, husband (shortened from पति.)

LII.

These lines are addressed by Sôrathě to Bīchalū.

पटोलो, m. ‘a silk dress.’ तबेलो, m. ‘stable.’

LIII.

यर्नधिञ्ज, f. 'adopted daughter.' अदा करणु, 'to perform; to act;' a Hindustani phrase. कुडु, m. frisk; spring; vagary.'

LIV.

मिनथ, f. 'solicitation; request;' Hindustani ^{میت}अणतोयी, 'not weighed;' immeasurable.

LV.

चीडोलु, m. 'a kind of sedan, with two poles.' विहांडु, m. 'the time of morning;' विहांडि is the locative, 'in the morning.'

LVI.

रंगमहलु, 'a painted or decorated room; a state room.' 'O Raja, thou art in a decorated room, the Jājik (bard) sits on the (bare) ground.' These words are addressed to Rāi Diāchu by Sôrathē. वीन, f. a stringed instrument, a sort of lute. 'He has played with his hands, and thou, brave man, hast heard his lute.' She tries to persuade her husband that the bard will be satisfied with horses and a new saddle.

LVII.

कमांची, m. 'fiddler;' गाहु, m. 'bait.' The fiddler laid a bait for him. साहु संभारणु 'to sustain life.'

LVIII.

जालारी, adj. 'abundant.' डे is an exclamation, generally denoting grief or horror.

LIX.

जोराणी, adj. 'strong; powerful.' जनु, m. not a term of reproach (as it has become now), but denoting the cultivators or

peasants generally; **जामु** denotes, on the other hand, the landed nobility. The whole relation between **जन** and **जामु** bears a close affinity to our feudal system. (**जनु**=Getae, Goths.)

LX.

This last verse is of great poetical beauty.

Pluck no flower of Girināri: all the beggars will curse thee:

Hundred, hundred companions, O Sôrathe, stand up and condole thee:

Brothers, nephews, the whole army, friends, shed tears:

Having adorned the head, they give it to the bard.

The women fill their jars: at night the Raja has gone off!

Note.—I have purposely abstained from introducing my own corrections into the text, even in such places where the words, as they stand in the text, are utterly unintelligible. By chance, some other copy may turn up in Sindh, and by comparing the two texts together, the probable meaning may be established on a surer basis than on a mere guess. The total absence of all diacritical marks in the MSS., as few as there are, and the utter neglect of long or short vowels, causes great difficulty and perplexity in deciphering them.

I have been able to collect only four pieces written in Sanscrit characters:

1. Lālū Uḍīrō (half Sindhi and Panjābī.)
2. Sōrathe.
3. Sasuī.
4. Kāmasīne and Kāmarūpi..

They are all in a deplorable state as regards accuracy of writing, which, in fact, was a matter of downright impossibility characters destitute of diacritical marks altogether.

ERRATA.*

IN THE PREFACE.

Page vi. Fauicals ع correct ع

Cerebrals ر correct ر

Page vii. Emandate i (ē), and blot out the parenthesis (ē) after ī.

IN THE SANSKRIT PART.

PAGE.	LINE.	FOR	READ.
2	6	पुछांइं	पुछांईं
"	14	चयांइं	चयांईं
"	"	वन्नी	वन्नी
"	22	खजानान	खजाननि
4	1	वठु	वठु
5	20	ईसृञ्ज	ईसृञ्ज
7	1	धार्तिञ्ज	धार्तिञ्ज
8	5	वन्नणु	वन्नणु
"	"	हिकिङ्गी	हिकिङ्गी
12	9	विही	वीही
"	13	वन्नी	वन्नी
13	19	गुक्को	गुक्को
"	20	पाण	पाण
14	16	सररु	सररु

* On account of the absence of the author from the place of printing, many misprints have crept in unavoidably, which the student is kindly requested to emendate. Occasional reversions of vowel-points must be left to the attention of the student.

PAGE.	LINE.	FOR	READ.
15	13	गडि जी	गडिजी
16	22	उनजि	उननि
19	1	मे	में
"	21	वांगे	वांगे
21	4	रूप्यो	रूप्यो
"	8	जिअ	जीअ
"	9	"	"
22	6	"	"
"	7	"	"
25	9	ट्रीहणो	ट्रीहूणो
26	18	गुंऊ	गुंऊ
28	16	यहूदह	यहूदह
31	1	blot out पाति	
"	20	वाहि	वाहि
32	9	वने	वने
34	3	घ्री	घ्री
"	9	ग	न
"	20	रे	रं
"	"	वदिरां	वदिरां
"	23	ए	रं
36	18	यिहोवाहु	यिहोवाह
37	4	असा	असां
38	2	पिहोवाहु	यिहोवाहु

ANNOTATIONS TO SŌRATHE.

		FOR	READ.
V. v.	7	appaerntly	apparently
VI.	6	Risāiō	Risālō
VII.	2	भगवत	भगवत

		FOR	READ.
V. IX.	4	हि	मुंहि
XV.	5	ख	खे
XLII.	3	हाराहणु	साराहणु
LI.	4	पई	पइ

FINAL NOTE.

Line 10	Sansc it	Sanscrit
„ 12	Uḍīṛō	Uḍēṛō
„ 15	Kāmasīne	Kāmasēna
„ 17	after 'impossibility' supply 'in'	

ARABIC PART.

PAGE	LINE	FOR	READ
2	3	سَنَبَهْر	سَنَبَهْر
4	6	كَنْدَهِي	كَنْدَهِي
25	4	after خُدَاءِ	supply جَوْ
42	18	أَنْهِن	أَنْهِن
44	12	هَنْدَوْنِيْن	هَنْدَوْنِيْن
45	8	سَنْدِسِ	سَنْدِسِ
„	11	„	„
„	14	„	„
50	3	بِهَاءِ	بِهَاءِ
„	4	„	„

PAGE	LINE	FOR	READ
52	5	جِي	جِي or جِي
”	11	”	”
57	5	جَال	حَال
59	9	پنهن	پنهن
68	16	پنهي	پيئي
70	4	جِي	جِي
”	5	چهدئي	چهدائي
71	13	چيه	چينه
72	17	پريئن	پريئي *
74	10	جمال	جمال †
75	13	هنو	هوء
”	15	سانه	سانيه
76	8	جب	حب
77	8	وپر	وپر
79	17	پپر	پپر
80	2	گوٽهيان	گوٽهيا
81	1	نون	نون
”	7	after پنو	blot out کهي

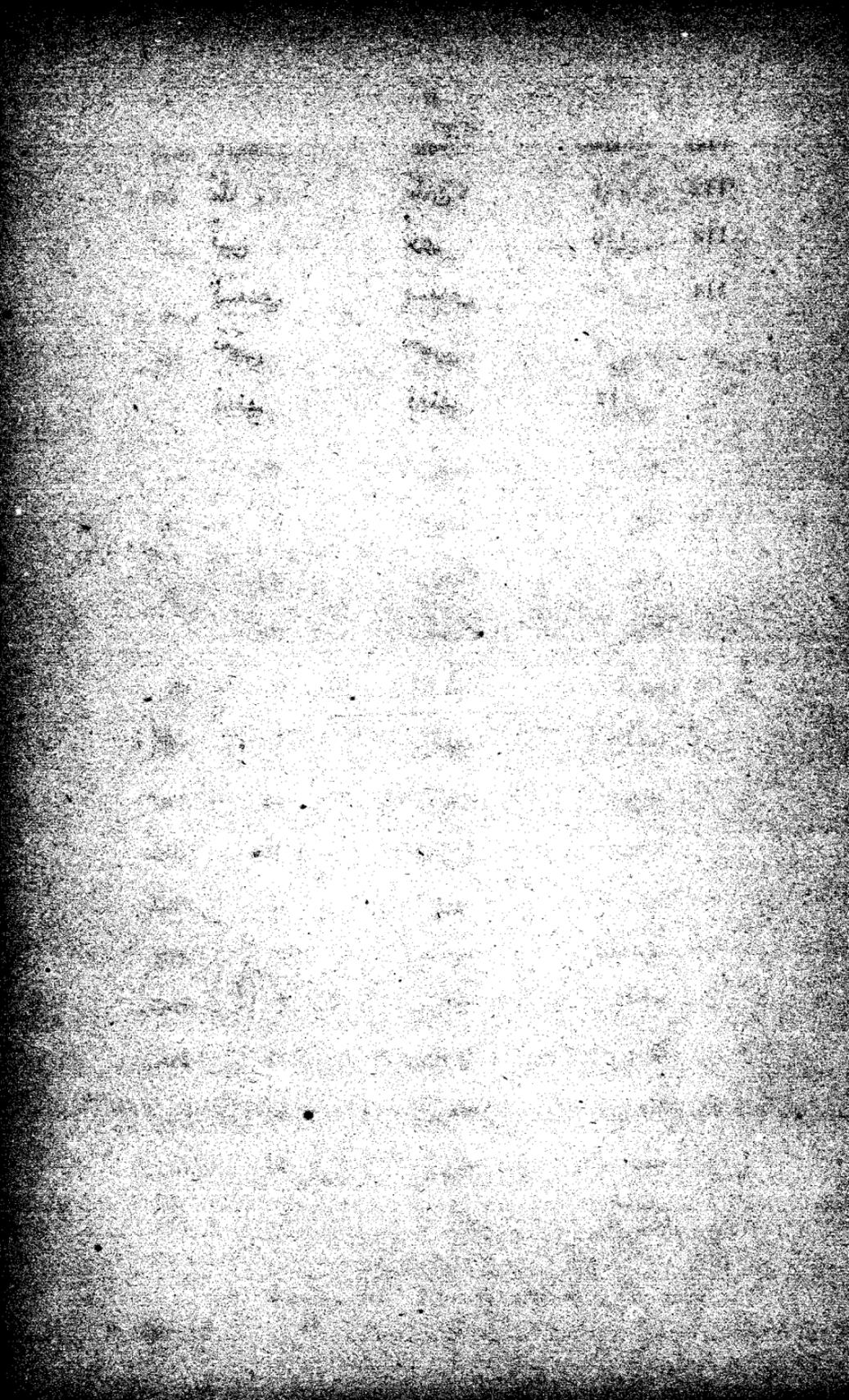
* Obl. Case Sing.

† Other words doubtful.

PAGE	LINE	FOR	READ
81	12	لُكُو لُوهُ	لُكِي لُوهُ
82	2	لُكِي	لُوهُ
83	19	كُرِيئُو	كُرِيئُو
84	4	هَهْزِي	هَهْزِي
”	9	كَأ	كَهِي
”	9	مَرِيض	مَرِيض
85	16	جِيه	جِيه
86	6	آچَهَارِيئِسِ	آچَهَارِيئِسِ
87	2	اَنگِنَا	اَنگَرَا
87	17	هِنْدُوَرَا	هِنْدُوَرَا
”	18	سَاچِن	سَاچِن
89	7	هَهْزِي	هَهْزِي
90	1	سَنبَهُوَرَا	سَنبَهُوَرَا
”	7	گُوِيُون	گُوِيُون
91	12	فَاصل	فَاصل
92	5	جُو	جُو
”	6	شَاد	شَاه
93	8	وَلَنَد	وَلَنَد
”	18	تَيِين	تَيِين
”	”	كَاز	كَان

PAGE	LINE	FOR	READ
93	19	تَكْهَان	تَكْهَا
94	1	مِيهَنْتُو	مِيهَنْتُو
”	14	رُوْبُو	رُوْبُو
95	8	مَنْهِي	مَنْهِي
”	14	جُو	چُوْتَهِي
”	19	سِيْن	سِيْن
96	9	نَقِيْر	فَقِيْر
”	10	اَدْهِي	تَهِي
”	17	كَانْهِيْن	كَانْهِي
99	6	چَنْگَا	چَنْگَا
102	4	نَسِيْكَرُو	سِيْكَرُو
103	16	پِيْرِي	پِيْرِيْن
105	11	پِيْرِيْن	پِيْرِيْن
106	9	بِي	بِي
107	3	چوماَسُو	چوماَسُو
108	7	جَاتُو	جَاتُو
109	11	كْهَامِيْن	كْهَامِي
”	14	عَامِيْن	عَامِيْن
110	10	جُوْء	جُوْء
111	7	وُوْزُر	وُوْزُر

PAGE	LINE	FOR	READ
112	1	مَنَّان	مَنَّان
113	16	نُون	تُون
114	6	پَسَنَدِي	پَسَنَدِي
”	7	سَجِن	سَجِن
”	17	دِينِه	دِينِه

جَگَتِ جَوْتِ اُجَارُ آهِي سَهِي هِنَ سَرِيرِ مِينِ
 پِيهِي پَسِجِ پَانِ مِينِ سَنَدُو جَوْتِ چِمَكَرُ
 جَنِينِ جُو بِيَدِ نَه پَانِينِ پَارُ سُو گِيَانِي تَهو گَهَرُ مَوْنِ لَهِينِ ❖

گِيَانِي تَهو گَهَرُ مَوْنِ لَهِينِ سَتِ پِرِگَسي سُو
 چِتُ چِمَكِيو چِتِ جَوْتِ مَانِ نُوْرُ مَنجِهِيئي نُوْرُ
 مِينِگَهَا، سُوْرُ مَه مَوْتِرِ جُو سَمجِهِينِ هِنَ گِيَانِ كَهِي ❖

اَكِهِينِ جُو اَسْتَانُ تَنُهِنِ كَهِي جَاگَرَتِ چَوْنِ جَاگَنْدَا
 هِنَ كَايَا جِي كَنْتَهَه مِينِ سُوْدِي جُو سَامَانُ
 سُوگَهَوْتِيَتِ سَرِيرِ مِينِ هَرْدُو هِكْتَرُو چَانُ
 كَايَا جِي كَاپَارِ مِينِ نُرِيَا تَهَاهَرُ تَهَانُ
 هُو جُو چُوگَهَرُو چُوگَانُ آهِي اَتَمِ رَامِ جُو ❖

آتم اُنهين ڪهون پري جتي هو ميري هولي
سا خوشي سان ڪهولي جا ٻولي ٻاون ٻاهري *

جهڏ پير پرين جو جي پنهن جي پير پنا
پان جهڏيانو پان مين اهي وين ڪهان ڀه ونا
ونجي ت ت پنا جتي آهن ٺاه ڪا *

تڪيو تنهن جو ت جتي آهن ٺاه ڪا
نه ڪو سمن ساھ جو نه ڪا بهاء بهگت
اتي ايت نه تهئي نه ڪا ست است
هي موچاري مت مينگھا ملي گنهن ڪهي *

فقيري جو فهم سو آهي نه اسان
بهنجي وجهه بهورا ڪري هي ان هندهو ابھمان
نه هو جو اگوجر استھان سو تيرته پسين تڪئي *

تيرته پسين تڪئي بهڙي تنهن جو بهان
اهوئي ساگر اتما پراتن پان
سو تيرته توئي سان جي وري وسين وجود مين *

پَنا پوتھي جا پڙهي تها بندھائين پڻ
 سي مينگھا مورڪھ من مين تها چتر چوائين
 سي کاغذ کوہ کڏھن جن کهي سوڄهي ناھ سُخن جي ❖

کاغذ کڏھن کوہ آھين مورڪھ مينگھو چوي
 ونجائي ويهي رهيا گري اندر جو آندوہ
 چھو تھو لٿيو رھين لوہ پارس کھون پاسو گري ❖

پڙھن سو پروان جنھن مين اوڻر اکھر جي
 بوجھي نہ بولنھار کهي تھو پڙهي پورا کڻو پُراڻ
 هس تها ويد کن واکھان تھين شاستر سپل گچي مين ❖

پڙھئا پُرجھن کي نہ کي ڏاھا کي نہ ڏسن
 کال مين کريا کڻو تها سسي منجه سڙن
 پوء تي پڙھيرا پڻو تها ويدھن منجه بهڻڪن
 پاڻ پڇھائيو جن سي غرق تھئا گريبان مين ❖

پاڻ مين بڙي جيڪا باکھا بيد جي

پَانُ پَنهن جُو پَان مِين جِن ٿِيهي مَجھ ٿِٿهو
 تِن لَدهو نَالو نَام جُو مَجھان مَن مِٿهو
 هو جُو ڪرَمَن جُو چِٿهو بهاري تِن پِٿهو ڪِٿو *

پَانُ پَنهن جُو پَان مِين پِيهي پَسِن ڪِي
 تِن ڪهي مَجھانِين معلوم تهي بهانِن پَان ڪهي نَه پَري
 پُو پُٿِي پَسِن سي جِي تها سُوڄهي ڪن سَرِير مِين *

پَانُ پَنهن جُو پَان مِين پِيهي جِي نَه پَسِن
 تِن ڪهي مَحَبَت ناه مِينگهو چوي سي وِيسرِيَا وَتِن
 باهر ٿهونڌهن ٿهور جان نَه تها ٿِيهي مَجھ ٿَسِن
 سي ڪوٽِيُون گَالِيُون ڪن تها سُوڄين ڪِي نَه سَرِير مِين *

حَرَف اَتِيهي هڪڙو تُون پَنَا ڪوه پَنهن ؟
 پاءُ مُنھ مِينگهو چوي جِي اُنهن سَان اُٿِين
 نَه چاڙهي تنهن چَڙهن جِٿون موٽِين مولِ نَه ڪڏهين *

سُخُن نَه سُنچانِن تها واچِين ورقَ وري وري

اَلْکُهُ لَکْهِيُو جَنِ سِي سَکْهِي تَهِنَا سَنَسَارَ مِينِ
 تَنِ کْهِي پَآپُ نَه پُزِي کَدْهِي مَجْهِيئي رَآجَ رَهِنِ
 اُهي تَهَا ڏِيه ڏِسَنِ ڏِيه نَه ڏِسِي اُنَ کْهِي ❖

اندر مِين آهي اُجَارُو اُهَنڪَارَ جُو
 جُو پِيرِنِ سَانُ پَنْدَهَ كَري ۽ هَتَهِنِ هَلَايِي
 جُو وَايِي كَري وَاَتَ سَانُ خُوشِي سَانُ گَنگَايِي
 ڏِسِي اِنشَارَا اَكْهِيُنِ جَا بِي وَايِي وِرَنَايِي
 مِينگَا مُنَه پَائِي اُتْهِي ڏور تَه لَهِيُنِ ڏِيه مِينِ ❖

جَدْهِيُنِ اُتْهِي دَهِنِ اُوهَنڪَارَ جِي تَدْهِنِ ڌَابُتَ رَهي سَرِيرُ
 هِي گَجْهَانْدَرِ جِي گَالَهَتَرِي سَا ڪُو پَنْدَهِي وِيرُ
 سُو سَادَهُو مَتِ دَهيَرُ جُو سُو جَهي لَهي سَرِيرِ مِينِ ❖

نِڪَرِي نَابَه مَجْهَارَ سَهِي سُنَجَانِجِ سَاهَه کْهِي
 اُچِي گَهَرَانِ گَهَتِي مَانِ وَاوِ ڪَنُو وَسْتَارُ
 دَامُوڊَرُ تَنَهِنِ دَمَ مِينِ آهِيئي اوهَنڪَارُ
 هِي بِيڊِنِ جُو وِيچَارُ سُو مُونِ سِنْدَهِي مِينِ سَنَايُو ❖

بَاهِرِ ڏهونڏهين ڏهورَ جانَ پَانِ مَنجھيئي ٻيھُ
ساري ڪي سنيھُ آتھيئي دلِ مِينِ دِپروُ دوستَ جوُ ❖

دلِ مِينِ دِپروُ دوستَ جوُ سَاجھُ لھُ ساري
تہ سِيھلُ تھيُن سَنَسارَ مِينِ ھلِين نَ ھاري
وٻھُ نَ وساري اُنھي ڏورَ تہ لھِين ڏيھُ مِينِ ❖

سسي ڪهي سُنجانُ جو تھو اچي وڻجي واو مٿن
بوجھُ ڪين ووڻڪَ سانُ هي اَندرَ جو اُھنجانُ
ملي مَحَبَتَ سانُ تھو ھاڻي مِينِ ھڪڙو تھي ❖

سسو اَندرِ ساءُ تھو وائي وڻن جي ڪري
بوجھي ڪو ووڻڪَ سانُ هي گجھاندرَ جي گاهه
روحَ مَنجھيئي راھه اُنھيئي مِينگھو چوي ملنَ جي ❖

سسو ڪري سهي تہ ھن ڪهي ڪھڙي وائي وات مِينِ
مَحَبَتَ سانُ مِينگھو چوي جي اھڙو لال لھِين
تہ مَنجھيئي راجَ رھين تُو ڪهي پاپُ نَ پڙي ڪڏھين ❖

بئو ڏسپن تون سبهه کي هڪڙو پان نه ڇهائين
 مڻجين وٺهي مٿي کهي بهرم بهلائين
 جي پوڻي گم گيان جي جي صاحب نه سڃاڻين
 ٿڪي ٿڪائي ڪرين سنگ ساهن جو *

ڪرين سنگ ساهن جو جي پنهن جو لائي نام
 موڙهن کهي ماڱ تهئي اتهئي اهڙي سندن سام
 من مڻهئي مام اتهئي ملن جي مينگهو چوي *

ڏهه مڻهه ڌاتار جو ڏسي سني سبهه کهي
 پڙجهي پس پان مين صاحب سرجنهار
 دل مڻهون ديدار کهي پڙجهي پس تون *

پڙجهي پس تون ته اندر آهي ڪير
 وڻهه وات وگيان جي سندن سيان سپر
 ڀرين سندن پير تهو پان مڻهان پيدا تهئي *

ڏهه مڻهان ديو جو سبهي جي سار لهي

جِيڪِي جِيئِنْدِينِ جَگَدِيسَ ڪهِي سَو سَنگِي تِهِيئِنْدُءِ سَانُ
 جَنمِ پَاتِي جَگَ مِينِ اَنهِي مِينگُو چَوِي مِهَمَانُ
 جِيڪِي هَتَهُونِ ڏيندِينِ هَتَهَ سَانُ اَتِهِي پُوڪِهِنُو سَو پَرَمَانُ
 پُرجهِي پَسِجِ پَانُ ڪَمِ نَهَ اِيندُءِ ڪُو پِئُو ۛ

ڪَمِ نَهَ اِيندُءِ ڪُو پِئُو پَنهِنِ جِي پُوڪِهِي رِي
 ڪَنُو نَهَ ڏِينِ تَهُو ڪَنهِنِ ڪهِي ، تُونِ مِيٽِرِيُو مَالُ دِهَرِينِ
 تُونِ تَهُو ڪُوٽِا ڪَمِ ڪَرِينِ ، سُنچَا ، هِنِ سَنَسَارِ مِينِ ۛ

هَڪَڙُو هَتَهُونِ نَهَ ڏِينِ هَتَهَ سَانُ پِي ڪهِي بَهَنگُ وِجِهِي بَهَائِي
 مَآيَا تَنهِنِ مَوَرڪَهَ جِي آهِي آجَائِي
 سَو وڌُو پَآپِي پَدِهَرُو جَنهِنِ ڪهِي اَندرِ مِينِ اِبَهَائِي
 تَنهِنِ اَندِهِي آگِ لَآئِي پَنهِنِ جِي هَتَهُونِ پَانِ ڪهِي ۛ

چَهَا ڪهِي مِيٽِرِينِ مَالُ تُونِ پَاندِهِيرو پَندَهَ جُو
 بِنَا بَهچَنَ بَهگَوَانِ جِي تَنهِنِ جُو هَارِيَا ڪُو نَهَ حَالُ
 جَگَتِ سَبهَ جَنجَالُ اَتِهِيئي سَادَهِنِ سَندي سَنگِ رِي ۛ

5

چَهْدِ خُودِي جُو خِيَالُ تَهِي هِيْتَهَانُونِ حَلِيمُ تَهِي
 هِنَ خُودِي سَبِيهِ خَرَابُ كِنَا اَتَهِيئي كِينُو وَدُو كَالُ
 نَسْتَرَتَ مَجْهُونَ نِهَالُ تُونِ اَلْبَتَّ تَهِيئِنْدِينِ آدَمِي ❖

6

غَرِيبِي گُلْدَارُ اَتَهِيئي مَوْجَارِي مِينْگَهَوُ چَوِي
 سَاژَنَ كَانِ سَنَسَارَ مِينِ اَتَهِيئي فِي اَهَنَكَارُ
 بَمِي بُولُ بِنْدَهَايَا اَسَانُ تُو كَهِي فِي تَكَرَّارُ
 اَكْتِي اَوَهَانُ جُو اِخْتِيَارُ اَسَانُ چُو حَرْفِ حِسَابِ جُو ❖

7

غَاغَلِ چَهْدِ گَمَانُ مَنجِنَا هِنَ مِثِي جِي
 سَادَهِنِ سَنَدِي سَنگِ رِي تَهِيئِنْدِينِ هَارِيَا تُونِ حِيرَانُ
 گَهَنِي تَهَوْرِي دِينَهْتِي تُو كَهِي اچِي هِنْدُو كَالُ گَمَانُ
 تَدَهِيں مَجْهَانُ جِكُ جَهَانُ كَدَهِنْدَهَ كَاتَهِنِ تِي بِنْدَهِي ❖

8

گَنهِيں جُو كُو نَهَ كُو جِي تُو بَهَائِرُ بَهَانِيَا
 پِيَارِي پَرَبُهِنُ كَهُونُ گَرِي جَا تُو مَنجِي جُو
 چَهْدِي وِينْدَهَ پَرَانُ سَرِيرَ مَانُ تَدَهِيں پَرِيْتُ چَوْنْدَهَ پُو
 سَنگِي تَهِيئِنْدَهَ سُو چِيكِي جِيئِنْدِينِ جِگْدِيَسَ كَهِي ❖

II.

THE SLÔKAS OF MENGHÔ BHAGATÛ.

۱

وَتَهَجِ وَاتَّ وَرِي تَهِي هَيْتَهَانُونِ حَلِيمِ تَهِي
 مَازْهُونَ ، مَنجِينِ نَهْ هِنِ مَتِي كَهِي ، اَتَهِيئِي كُجَهِي گَالِهْ گَرِي
 بَلِكْلِ چَهْدِ بَهْرِي مَتَهَانِينِ ، مِينْگَهوُ چَوِي ❖

۲

چَوْنِ تَهَا چَارِي تَهْ هَلْ هَيْتَهَانِي وَاتَّ تُونِ
 مَارَجِنِ مَتَهَانِي تِي تَهَا اَپِرِ اَهَنكَارِي
 اَتَهِيئِي خُوْدِي خُوَارِي نُنْدَرِي جَهْجُ نَامِ كَهِي ❖

۳

نُنْدَرِي جَهْجُ نَامِ كَهِي چَهْدِي كِيرَبُ گَاءُ
 جَنَمِ پَانِي جَنگِ مِينِ سَسْجَهِي دُسُ سَاءُ
 هَتُونِينِ هَمْرَاهِ تَهِينْدَهْ كُنْدَبَهْ مَنجَهُونِ كُونَهْ كُوُ ❖

۴

كُنْدَبَهْ مَنجَهُونِ كُوُ نَهْ كُوُ تَهِينْدَهْ سَنگِي رِي تَنُهِنِ سَامِ
 بِنَا بَهَجَنِ بَهگَوَانِ جِي اَنَهِيئِي بِي سَبِهْ خُوْدِي خَامِ
 هُوُ جِي وَدَا وَبِرَ وَرِيَامِ سِي سَكُهِنَا وِنَا سَنَسَارِ مُونِ ❖

- ۸۱۳ پَسَنَ ڪَارَنَ پَرِ جِي اَڪِهِيُون اُنَجَ مَرِنَ
- ۸۱۴ سَدَا شَوْقَ شَفِيعَ جِي پَرَوَانَن پِچَنَ
- ۸۱۵ پُپَرُ پَرِيَانَ جِي پِيرَ ٿِي ڪِهِيُو ڪِهَاهُوڙِنَ
- ۸۱۶ جِي هَلَنَ حُبَّ حَبِيبَ جِي سِي رَتَا رَنگِي وَتَنَ
- ۸۱۷ مِيَانِ مُحَبِّتِنَ ڪِهِي هَادِي هُوَتَ مِلَنَ
- ۸۱۸ پَسَنَدِي پَرِ ڪِهِي ڏُڪُهَ سَبِهَ ڏُورَ تَهَنَ
- ۸۱۹ پَرڪَتَ بَهَلَارَنَ جِي سَچَنَ عَاشِقَنَ
- ۸۲۰ جِي سَچَا عَاشِقَ سَبِهِيَنَ پَرِيَنَ بِي بُجَهَنَ ڪَا نَهَ
- ۸۲۱ آسَرُ بَهَرِيُو أَنِهِيَانِ مُونَ ٿِي مُحِبَّ مَوْتَنَ مَانَ
- ۸۲۲ رِي بَرڪَتَ بَهَلَارَنَ بِي ڪَندهِي سَارِيَانَ ڪَا نَهَ
- ۸۲۳ مَرِهِيَنَ مُومَنَن ڪِهِي سَبَا جِهَا سُلْطَانَ
- ۸۲۴ طَلَبَ ڏِيَنَ تَوَحِيدَ جِي قَادِرَ سَنَدِي قُرَانَ
- ۸۲۵ جُو سَگُورُو سَبِهِيَنَ پَرِيَنَ سَنَدُو تُو سُبْحَانَ
- ۸۲۶ سَڪِرَاتَ وَبِلَهَ سَيِّدُ چَپِي لَڏَايِيَنَ سَانِ اِيْمَانَ
- ۸۲۷ فَاتِحَهَ پَنڙهَوَ پَانِ مِيَنَ صُلحَ سُدَهَ ڪِجَا
- ۸۲۸ ڪِچَاڻِي ڪِهِي ڪَرَمَ جُو پَنڙدُو پُوڻُ ڏِجَا
- ۸۲۹ مَاهَ مُبَارَكَ رَمَضَانَ جِي سَتَاوِيهِيَسَ سَارِي
- ۸۳۰ قَدِرَ رَاتِ قِصُو پُنُو ڏِيَنَهَ اَنگَارِي
- ۸۳۱ اَڪَارَهَنَ سَا چَهَتَرِيَهَ هَجِرَتَ هُوَ سَنَ
- ۸۳۲ عَارِفَنَ جِي عِشَقَ جُو فَاضِلَ جُوڙِيُو فَنَ *

- ۷۹۴ اَنُوسَ اُنْهِيَنَ جِي اَنْهِيَانِ كُنْهِي جَنهِيَنَ جِي كَاتِ
- ۷۹۵ پَسَنْدِيئِي جِنَ پَرِيَنَ كَهِي رُوحَ تَهِي رَاحَتَ
- ۷۹۶ گَهْزِي صَحْبَتَ اُنَ جِي جَنِي دُتْهِي كَرَاهَتَ
- ۷۹۷ عَاشِقَ اَجَلَ سَامْهَانَ اُچِي گَاثَرِ اُچِنَ
- ۷۹۸ مُحْبَتَ مَنجِهَ مَحْبُوبَ جِي پَنَّا لَالِ لُجْهَنَ
- ۷۹۹ اَزَلِ كَهَانَ اَبَدَ سِنَنَ تَهَا پَرَوَانَا پِيَنَ
- ۸۰۰ سَدَا سَرَهَا سُوپَرِيَنَ مَنجِهَ مَجَازَ مَرَكِنَ
- ۸۰۱ دُكُهَ نَهَ سَارِيَنَ ثِيَلِ مِيَنَ وِيَرَانَ وِيَرِ وِهْسَنِ
- ۸۰۲ سَنَگَ سِيَاكَ سِيَنْدِهِنُونِ چَهْدِيَانُونِ تَرُوْزِي
- ۸۰۳ عَشَقَ مَنجِهَ اَلَلَهَ جِي اَبْهَا كَهِيْمَانَ اَوَهَ كَهْزِي
- ۸۰۴ اَهْزَا عَاشِقَ هُونِ جِي صَايِرَ سَانَ سِيَجَ
- ۸۰۵ سِي سُوْرَهَ سَنَگِنَ كِي تَهَ كِي مُحْبَتِي پُونِ مِيَنَ مِيَجَ
- ۸۰۶ تَنِ تِي مِهَرِ كَرِ مُونِ دَهْنِي سَبَاجْهَا سَتَارَ
- ۸۰۷ جِنَ كَهِي رَاتُوْ دِيْنَهَانَ رُوحَ مِيَنَ تَنْهُونِ جِي پَنِي پَجَارَ
- ۸۰۸ حُرْمَتَ بَهْلَارِنَ جِي مَنْدِنُونِ مُعَافَ كَرِيْمِ
- ۸۰۹ دُسي خَطَاثُونِ خَاطِنِ جُونِ نُونِ كَهَانْدِيَرَا كَهِيَجِ
- ۸۱۰ سَايِمَ رَبِّ سَبَاجْهَا بَهْلَا بَخْشِ كَرِيْمِ
- ۸۱۱ صِرَ شُكْرَ سَانَ مُونِ كَهِي سَانِيَنَ سَايَجْهَهَ دِيَجِ
- ۸۱۲ مُونِ جَهْزِي مَسْكِيَنَ جَا صَاْحِبَ سَدَّ سُنْجِ

- ۷۷۵ پَرِيں تَهْمُو پَان مِين مِيٽُو مُٺَان پُوءِ
- ۷۷۶ اَهڙا عاشقُ هُونِ چيڪرَ تَنِي سِين تُوءِ
- ۷۷۷ صُورَتَ سَنَدِي سَچَنِي ڏتھِي ڪُونھِي ڏوڏُ
- ۷۷۸ جِن ڪھي عِشَقُ اَللّٰهُ جُو مَرُ تَهَا سِي مَرڪِنِ
- ۷۷۹ پھوڙائُو فِرَاقُ جِي آھِي فَتَحَہَ عَاشِقِنِ
- ۷۸۰ هُونِ سَمَانَا سَيِّدُ چَوِي جِي پَرِين يَادِ ڪِنِ
- ۷۸۱ سَدَا سِڪَ پَرِين جِي واڏھوڙِيَا وَتَنِ
- ۷۸۲ مُحَبَّتَ مَنجھِ مَحْبُوبَ جِي سَدَا پِنَا سَتَرِنِ
- ۷۸۳ رَاتُو ڏينھان رُوحَ مِين پِچَارَ سَنَدِي پَرِينِ
- ۷۸۴ سَگھُو سَاعَتَ نَهَ جِنْدُو اُوءِ وِڳڏَا وَتَنِ
- ۷۸۵ عِشَقَ مَنجھِ اَللّٰهُ جِي رُونڊَا رَتُ وَنَجِنِ
- ۷۸۶ عَاشِقُ پُوري اَڪھَرِين سِينُو سَڪائِينِ
- ۷۸۷ پَسَنَ رِي پَرِين جِي چَنگَا نَاڏَ تَهِينِ
- ۷۸۸ رِي دِلَاسِي دُوسَ جِي عَاشِقَ آرَامُ نَهَ ڪِنِ
- ۷۸۹ سَدَائِي سِڪَ پَرِين جِي وِيتھائِي وَجھَلِنِ
- ۷۹۰ مَرَاتَبِي مَنجھِ مَحْبُوبَ جِي ڪِنِ وِيتھَا طَلَبَ تَاتِ
- ۷۹۱ پَسَنَ دھَارَن پَرِ جِي اُنَ جِي ڪِي نَهَ وَھامي رَاتِ
- ۷۹۲ ڏُوري ڏُونگرَ لَڪِيُون تَهْنَا سِينِنِ جِي سَاتھِ
- ۷۹۳ سِڪَ پَرِيَان جِي سَرِيرَ مِين بِي وائي نَاهَنَ وَاٽِ

- ۷۵۶ حَيْفُ مُنْهٖ جِي حَالِ كَهِي جَا بِيھِي اَنُون بِيڪارِ
- ۷۵۷ مُونَ ڪرَ نَه لَدَهِي ڪڏھين سَاجَنَ تَنھن جِي سَارَ
- ۷۵۸ اِي چِي اُوڏي تھي نِين تَرمايو نَارَ
- ۷۵۹ وَجھئو ھنھ وَلِنِ كَهِي تھي ڪھُون مَنجھان ڪھارَ
- ۷۶۰ تَانئُو چھني تانئون ڏورِ وَجھي تھي ڌارَ
- ۷۶۱ تان مھندا اُني مَچني عاشقَ چيو اَنورَ
- ۷۶۲ تان چي ليلي وَلَتِينِ وَڏي ڪيئي وَنڊرَ وَوڙَ
- ۷۶۳ ڏينھان چھائي چھترَ جَسَ راتيان پھلن پھوڙَ
- ۷۶۴ اِي سُنينديھي ڳالھڙي ليلي لُچھائي
- ۷۶۵ وَرچھي واري ڪني جِن ڪاملِ ڪوماني
- ۷۶۶ مَچني ڏتھي مُندھ سا عاشقَ اُو ماني
- ۷۶۷ صُورتَ سَندي سَچي وِسِ وَھمَ وَني
- ۷۶۸ ساھ پريان تان صدقو ڪيائين خالص ڪھني
- ۷۶۹ ڪري آھ اُتھئو پئو چھترُ چھني
- ۷۷۰ ڪري پئو پتَ تي عاشقُ ڪري آھ
- ۷۷۱ وَئو وِچاري نِڪري اڳينو ارواحُ
- ۷۷۲ قَالُو اَنَا لِلّٰهِ وَاَنَا اِلَيْهِ راجِعُونَ خَبِرائِي ڪھري
- ۷۷۳ تان پيراندهي پريني جِي رهي مُندھ مري
- ۷۷۴ سَچا عاشقُ سَچَ سڀن لڏي وَئا لَوَءَ

- ۷۳۷ تو جتي جهڏڻو اُبهو اُت آهي
- ۷۳۸ تڏهن ٻائي چيو ٻانهي ڪهي ته اُتھي اُتھ پلان
- ۷۳۹ دائي مُنهن جي دوسن ڏانه هَل تَه هَلون هان
- ۷۴۰ محبتِي ڪهي مڃي وَجِي پهچون پان
- ۷۴۱ تڏهن اُتھي اُتھ پلانئو بَغدي بَحْتا وَر
- ۷۴۲ گاهي ننگئون گرهو ڪنهن بهجي ٻر
- ۷۴۳ اڙئون هني اُتھ ڪهي گاهيائون سين گام
- ۷۴۴ سڄي رات سنڃ مڀن گنگو وهڻو گام
- ۷۴۵ رات وهائي رنج مڀن اچي ماڳ تنهن
- ۷۴۶ ويٺي اُٻاري عاشق ڪهي منهي جو جنهن
- ۷۴۷ ماڳ سُنڃاڻو مُنده سَو سَتِي سَان سُرَت
- ۷۴۸ تان پير پراهون نه تهڻو اُبهو آهي اُت
- ۷۴۹ اوڏو اکهنن سين جڏهن ڏٺهائين
- ۷۵۰ اُبهو آهي اُس مڀن سينو سڪائين
- ۷۵۱ پسي پنهن جي ڀريني ڪهي رڻو رنائين
- ۷۵۲ دانهون ڪري درد سين هنجون هاريائين
- ۷۵۳ هي هي ڪڻو هتھڙا ڪهائو ڪهائين
- ۷۵۴ اوراتو عاشق تي اچي ڪيائين
- ۷۵۵ انون پان متهائين گهوڙيان اينهن چيائين

- ۷۱۸ کُوڻهي آءُ قيسَ ڪهي تون پهر هٽائين
- ۷۱۹ تان چي محموداني مجنون اچن تان جهو
- ۷۲۰ سڙي تنهن جي سگهه مين ڪارو گڙهي تهيو
- ۷۲۱ پر کان پڇي قيس تاهه تو ڪهي سڇي سڪ
- ۷۲۲ محبتي سدين مڃي جي لڳي نينه ناول
- ۷۲۳ ته ساجهه ملئي سپرين هوند لوکان گري لڪ
- ۷۲۴ پر ماڻڙي جا مصر مين تو سينبانا سگهه
- ۷۲۵ تڏهن تهئي گرين قيس تي ڏوراپا ڏکھ
- ۷۲۶ تان چي درد دوست ري آئون گريان منهي گن
- ۷۲۷ آريون منهن جون اگهي او ڪهانديرا گهن
- ۷۲۸ ڪها مين دل خمار مين هنو ڪهي هوتن
- ۷۲۹ هي ونجايو حال مون پڇي لي پرين
- ۷۳۰ منجهان من منهن جي ويلهه نه سي وسرن
- ۷۳۱ ته ڪاري منه قيام ڏينه آئو نهيان منجهان عامن
- ۷۳۲ ابهو اوبهالا ڏئين تون ڪانهيارا گن
- ۷۳۳ سده سندي سڃي جي ڪو ڏيم اٿن
- ۷۳۴ ته اڪهيون پير ڪري آءُ ونجان ساجن سن
- ۷۳۵ تان چي سگهي رس ساجن ڪهي ڪامل تون ڪاهي
- ۷۳۶ سڪو آهي سنه مين لاڳاپا لاهي

- ۶۹۹ مَوْتِي مَصْرِ آيُو گَدَهَ گَهَرِ بَدَهَانِيں
- ۷۰۰ چِيْدَانَه قَصْرَ قَاصِيں سَوِي مَگِي مَنِيَانِيں
- ۷۰۱ دَسْتَكَ هَنِي دَر تِي اَجِي لِيْلِي سَدُ كِيَانِيں
- ۷۰۲ تَدِهس سَدُ سُنِي سَرِهِي تَهِي چِت مِين چِيَانِيں
- ۷۰۳ چِي مَازُهون وَتَان مَجِنِي اِي اللهُ آيُو هُو
- ۷۰۴ اَتَهِي گَهَنِي اَكِيَر سِين اُبِيْتَهِي اَدَبُ كَرِي
- ۷۰۵ اَجِي مِيَانِ آچَهَارِ مُون جَاتُو گَالِ گَرِي
- ۷۰۶ تَان چِي مَحْمُودَانِي مَجِنِي مُون كَهِي هَلَايُو
- ۷۰۷ پِيرِين گَرِي پَندهَرُو اَنُون تُوهي ذَنه آيُو
- ۷۰۸ كَاسُو قَيْسُ مُون اَندُو اُهَنجَانِي
- ۷۰۹ تُو ذَانَه هُوَتَ هَلَايُو جَهَلِ سُو سُنجَانِي
- ۷۱۰ تَان چِي پَرِين پَان نَه اَبِيَا اَنُون كَاسِي كَرِيَانِ كُو
- ۷۱۱ پَانَانِ ذُو ذِيلِ كَهِي اَنُون كُو وَهَانِيَانِ وَرُو
- ۷۱۲ مَجَهَانِ سِكِه سِيْدُ چِي كَاسُو كَهِيَانِيں
- ۷۱۳ پَسِي پِيَالُو پَرِينِي جُو رَتُو رَانِيں
- ۷۱۴ دَرْدُ كَرِي دُوَسَ تِي سُو بَهِيرِي بَهگَانِيں
- ۷۱۵ تَان چِي پَرِين پَان نَه اَبِيُو جِيں كَاسُو مَكَانِيں
- ۷۱۶ تَهَانُو بَهَرِي گَم مَوْتِيں كَهِي بَاگِي ذِنَانِيں
- ۷۱۷ جَهَلِ پَنهن جُو پُوْرَهِيُو بِنَا كَارُونِ كِيَانِيں

- ۲۸۰ تان واري جس وڃي هِنُو کِنڪُو کِيانَ
- ۲۸۱ تان چي جني کارن جهنگ مين جهينو تهين جهرِي
- ۲۸۲ سي موڻي مصر اٿيا چوماسو چري
- ۲۸۳ دوستان سندي دائري وهلو هل وري
- ۲۸۴ ليلي تو ري مينا متان رهي مري
- ۲۸۵ تان چي تاري تگان جن جي مرن سي مه ميان
- ۲۸۶ مندو کني مه سنيان جان سين تهو جيان
- ۲۸۷ تاري لگان جن جي ميان سي مه مرن
- ۲۸۸ الله ان پريني جا سبهي کچ سرن
- ۲۸۹ چيکر هلي هوند حضور مين انون گهاريان منجه گهرن
- ۲۹۰ پر سڪي لنگ سانا تهئا واريان تان نه ورن *
- ۲۹۱ ميان موڻي ونج تون گڏه بهري گاه
- ۲۹۲ کاسو جهل کرابو کري بٽهارا بهاء
- ۲۹۳ منهن جو کچ محبوب سين عرض لنگ الله
- ۲۹۴ نيڻي ڏج نيشاني کاسو کهي قريب
- ۲۹۵ گر نه لدهي گڏهين مون گولي جي غريب
- ۲۹۶ آسر لگو آنيان تون هلي آء حبيب
- ۲۹۷ هن منهن جي حال جو کو تبو گر طبيب
- ۲۹۸ تڏهين کاسو وٺي قيس کهان پري پنڊه کڏانين

- ۲۶۱ تَان چِي وِئُونُ جِي وَهَانُو مِينِ وَانْدَهِيُونِ مَتَهِي وَسَ
- ۲۶۲ آنَهِيَن تَنُورِيَا تَن مِينِ رُوَحَ جَنِي سِينِ رَسُ
- ۲۶۳ تَنِي رِي تَنُورِ مِينِ تَهِيْمِ سُوَرِ سَرَسُ
- ۲۶۴ گَهِنُو سَبَا جَهَا سُوِيَرِيَن مُونِ كَهِي كَهِي چَهْدِيَانُونِ مَسَ
- ۲۶۵ اَسَر لَگُو اَن جِي اَنُو گَهَارِيَانِ مَتَهِي گَسَ *
- ۲۶۶ تَان چِي مُونِ نَه سُنَجَاتُنِي مَجْنَا وَبِي اَسَاتِ جِي لَنگِ
- ۲۶۷ وَدُهِي جَارُ جِي كَهِي بَهوَرَا هِيْدَا بَهَنگِ
- ۲۶۸ مَوْرَايِنِ كَهِي مَهْرِيَن اَهِي سَاَه سِينِ سَنگِ
- ۲۶۹ نَارِيُونِ بِي نَرِنِ سِينِ رُجِدُو كَرِيَن رَنگِ *
- ۲۷۰ تَان چِي مِيَا مُونِ پَرِيَنِي دَانَه مَكْرِي اِي گَمَانُ
- ۲۷۱ اَهِيَسِي اَرُ اللّٰهَ سِينِ اَسَانُ ذُهِي اِيْمَانُ
- ۲۷۲ سَسُوِي جِيَن سَبَهِيَن پَرِيَنِ سَتِي رَكَهِنُو شَانُ
- ۲۷۳ هَدِ نَه كُو هِنِي مِينِ بِيُو پَه پُونْدُوَسِ
- ۲۷۴ دَاغُ مَنُهُو جُو دِلِ مِينِ سَدَائِي هُونْدُوَسِ
- ۲۷۵ اَسَانُ هُون وَهَ وَيَتْرُو نِيَه سُوِيَرِيَا سِينِ
- ۲۷۶ اَسَر لَگِي اَن جِي نِتَ ثَرَمَايِمِ نِيَن
- ۲۷۷ جِيَسَ چَكُوَرُ چَنْدَرُ سِينِ نِيَسِ اَسَانُ سِيْنَانِ
- ۲۷۸ رُجِي رَهْنَا رُوَحَ مِينِ نِمَانَا نِيْنَانِ
- ۲۷۹ وَهَانُ جَانُ مَاتِهَ كَرِي وَسَارِي وَبَنَانِ

- ۶۱۴۲ وَجْهِي وَبِمَ مَامَرِي هَيْيَ هَيْيَ كَرِي حِيرَانُ
- ۶۱۴۳ اَسْرَ لَكُو اَنهِيَا جَانِ مَوْتِي اَجَنِ مَانِ
- ۶۱۴۴ جَنِي كَارِنِ تُو كِنُو حَالِ پَنهَسَ جُو هَسَ
- ۶۱۴۵ لَكُهُونِ لَكِنِ كَوَسُونِ دُكَهَ كُذَارِينِ دِينَهَ
- ۶۱۴۶ چوماسو چارِ مَاهَ مَتَهَيِي وَسِنَا مِينَهَ
- ۶۱۴۷ اُهيَ پَرِينِ پَانِ نَهَ اَنِيَا طَلَبَ كَرِينِ تُونِ تَنَسَ
- ۶۱۴۸ كُونَهَ مَكُونُونِ كَدَهِيں تُو دَهَسَ نِيَاپُو سِينِ نِينَهَ
- ۶۱۴۹ كَارِنِ تَنِي كُجَاتَرِنَا چَهِنُو اَنهِينِ جَسَ
- ۶۱۵۰ تَانِ چِي دَهَ دَهَ بَهِيَا دِينَهَ مِينِ كَانَهَ هِيَمِ كَانِ
- ۶۱۵۱ اَجِنُو گَهِنِي اَكِيَرِ سِينِ پَرِينِ پُجَهِنِمِ پَانِ
- ۶۱۵۲ پَلِ پَلِ پَرِينِ پَاسَ هِتِ پُنِ اَجَنِ هَانِ
- ۶۱۵۳ كِنِ سُهِنِي مِينِ سُوپَرِينِ مُونِ سِينِ رُوَحَ رَهَانِ *
- ۶۱۵۴ تَانِ چِي كِي تُونِ گَهَرَسَ گَهَرَانُو كِينِ موهيسَ پَسِي مَالُ
- ۶۱۵۵ گُجَاتَرِي كَهِي تُو كِنُو هَسَ پَنهَسَ جُو حَالُ
- ۶۱۵۶ تَانِ چِي مَالُ مَتَهَانُنِ گَهَوَرِيَانِ پَرِ گَهَرَسَ گَهَرَايُوسِ
- ۶۱۵۷ هَنَرِ مِيَنَهُ دِيپِي گُذِي جَسَ گَهَرَايُوسِ
- ۶۱۵۸ چِي جِيَارِنِمِ تَهَ جِيَانِ تَنِي وَسِ تَهِييُوسِ *
- ۶۱۵۹ تَانِ چِي كِي هُوَا كِيَدَانَهَ وَنَا كِهَتِي هُوَا جَاتِ
- ۶۱۶۰ جَنِي كَارِنِ تُونِ پِيئِيَسَ رِنِ مِينِ اَجِي رَاتِ

- ۶۲۳ اُچُ مُون کھي قُوتُ کي مَانِ دَاتَرُ دَنَارِي
- ۶۲۴ حَطَبُ دِتهائِيں هِيکَرُو سُو سِيَارِي
- ۶۲۵ رِزهي رَسُو رَکھ کھي وِلِيُون وِيجَارِي
- ۶۲۶ تَان تَهوڪَنُو تَهڪايُو نِيُو نِهَارِي
- ۶۲۷ دِيَوَانِي جِي دَرَدَ جِي وِدِه نَه وِيجَارِي
- ۶۲۸ کَهَنِي گَهَارُو کُوپَ مَنجَهَان هِي هِيَانِيں
- ۶۲۹ مَنجَه مُحَبَّتِي مَجَنِي سُو دِهَو سَتَنَانِيں
- ۶۳۰ کِيپِي گَهَارِي دِنُو عَاشِقَ کھي عَدَابُ
- ۶۳۱ مَنجَهَان دِلِ دَرَدَ جِي جَوَانِ کَنُو جَوَابُ
- ۶۳۲ مِيَاں مَارِي مُون کھي تُو کُهِي کِيِي کَبَابُ *
- ۶۳۳ تَدِهسَ بَتَهَارِي بَهُونِي پَتُو سَکِي سَاهُ وِئُو
- ۶۳۴ آيُو اَوَازُ اُوچَتُو کُوکُتُ آهي کُو
- ۶۳۵ دَکُجِي دُورِ تَهئُو سَارَ چَهَدِيَانِيں سُدِه
- ۶۳۶ اَبُهَو پُچهي اَتَهِيں وِيجَارُو اِي وِدِه
- ۶۳۷ کِي تُونُ عَابِدُ آهِيں کِي اُدَاسِي اَبِدُهَوْتُ
- ۶۳۸ کِي تُونُ سِرُّ شَاهُ پَرِي جِنُ کِي آهِيں بُهَوْتُ؟
- ۶۳۹ تَان چِي جِنُ نَه بُهَوْتُ پَرِي آهِيَاں اَنُوں اِنَسَانُ
- ۶۴۰ هَتَهَان حَبِيبنِ جِي کَارِي لَگُمُ کَانُ
- ۶۴۱ اَبُهِي رَهِيَسِ اَتَهِيں نَرَتُو تَهِي نِيَشَانُ

- ۶۰۴ تڏهن وهڻ وڃياري وٺو وکري وڻهي ڪارن ويرَ
- ۶۰۵ مسافر مصر جا پهريو پڇهي فقيرَ
- ۶۰۶ ههڙي حبيبن جي آڻهڻو بهر اڪيرَ
- ۶۰۷ کنهن کي ڏٺو مڃڻو اهڙي اهنجاني
- ۶۰۸ حلیم حياوارو نينهن نمانين
- ۶۰۹ فهيم کهنی فکر سين سنجاني سته
- ۶۱۰ ادھوڙا پورا کڻا عاقل کهنآ ارتھ
- ۶۱۱ ماڙهون وهي وت تنهن کهي تهئي حشال
- ۶۱۲ نيڙائي نمت جو آهي قيس کهي گمالم
- ۶۱۳ کونه ڏٺو سي گڏهين کنا محب ملال
- ۶۱۴ روئي تنهن جي رهان کهي هس وڻجائيم حال
- ۶۱۵ سو مولی مون کهي ميڙئين بهلا کري بهال
- ۶۱۶ گهنی اوهي جهڙو مون ساجن منجه سنچ
- ۶۱۷ محب منهن جو مڃڻو جيڪس عاشق مارو انچ *
- ۶۱۸ خبر سندي سڃني چيڪا مون کهي پوءِ
- ۶۱۹ تہ پيري کري پنڊهڙو انون وڻجان لالن لوءِ
- ۶۲۰ اٺهي گڏه پلا ڏٺو بهائي بتهاري
- ۶۲۱ کڻو گهاڙو ڪنده تي کوندا کانهيا ري
- ۶۲۲ سٽي وٺو سنچ مين الله آساري

- ۵۸۵ پھوڙايَ فِرَاقَ جُو وَهِي سُوَرُ وِئُو
- ۵۸۶ مَتَهِي مِصْرِ مَوْتِنَا پَرْدِيهِي پِيرَ بَهري
- ۵۸۷ صَحِي سَلَامَتَ اَنَا دَهَنَ چَن مَالَ كَرِي
- ۵۸۸ جِي جَنِي جَا سِيكَنزُو سِي لَگَا تَنِ كَرِي
- ۵۸۹ مَوْتِي مِصْرِ آئُو قَاصِي قُرْبَ سَانِ
- ۵۹۰ مِصْرَ جِي مَاتَرُهِنَ تِي وَڌِي تَهِي وَرِيَانِ
- ۵۹۱ سَبَهِي سَرَهَا سَنَرَا رِجَهوُ كَنِ رِهَانِ
- ۵۹۲ اُبَهِي پُچَهِي قَيْسَ كَرِ لَيْلِي مَنجِهَ لَادَانِ
- ۵۹۳ هَتَرُو هُوَتُ حَبِيبَ سِينِ بَدَهوُ كَنِهِنِ بَانَدَهَانِ
- ۵۹۴ هَلَنُو نِهاري حُجْرَا سَنُونِ ڌِي سُنْجَانِ
- ۵۹۵ مَحَبُّ مَنُهِنِ جُو مَجْنُونِ هِتَ نَهَ ڌَسَجِي هَانِ
- ۵۹۶ پِيئي وَپَاري وَكْرِي پَرِينِ لاءِ پَرِيَانِ
- ۵۹۷ آهونَ كَنُو آڻِي گَهَنُو كَا جَا آهَسِ كَانِ
- ۵۹۸ سَاجَنُ چَهڌِيَمَ سُنَجَ مِينِ مَحَبَتِي مِهَمَانُ
- ۵۹۹ كُوَهَ جَانَانِ كِيڌَانَهَ وَئُو جَاتِيروُ جَوَانُ
- ۶۰۰ آهونَ كَنُو عَاشِقَ لِي پِيئي پِچَهَڙِي پَانُ
- ۶۰۱ پَانُ پِچَهَڙِي پَرِينِ لِي كَهَنُو مَتَهَانِ كَهَتَ
- ۶۰۲ سَاجَنُ چَهڌِيَمَ سُنَجَ مِينِ وَڌِي كَنِهِنِ وَتَ
- ۶۰۳ عَاشِقُ وَئُو اُنَجَ مَرِي چِيكُسِ لُكَهَ لَگِي مِينِ پَتَ

- ۵۶۶ رُوڊو چوي ريهون ڪٿو وڃاري هي وين
- ۵۶۷ قادر ڪڏه ڪيڏاهين تون سائين منهن جا سين
- ۵۶۸ محبت منهن جو مڃنو واحد واري ان
- ۵۶۹ جان آئون ڪريان قيس سين سندي روح رهان *
- ۵۷۰ تڏهن قاضي چيو ڪڏاڻيا ليلي کي اڪير
- ۵۷۱ وڃي ڏرندي ڏيل مين جس پهڙايو فقير
- ۵۷۲ سڪي بهوني سندي دوستن ري دل گير
- ۵۷۳ ڪرهو گاليون قيس جيون آئين دهني ڏيوس دهير *
- ۵۷۴ تڏهن ليلي کهي لوڏنو اچو دهتارين
- ۵۷۵ وٽس وهو گاليون سنديون قيس ڪرين
- ۵۷۶ چي اچ پڻ اوڻهي آيو منجهان مصر شام
- ۵۷۷ قيس جا قاضي کهي ڏنا تنهن سلام
- ۵۷۸ خوش خبر ڪتاب جي پي ڏنهنائين ائس
- ۵۷۹ چي مصر ويٺهو مڃنو پاڙهي ڪتابن *
- ۵۸۰ تڏهن سرهي تهي سرير مين وهسي ويونار
- ۵۸۱ ڪهنئو هته خداه ڏانه وڃاري تنهن وار
- ۵۸۲ قادر قاضي موٽائين سباجها ستار
- ۵۸۳ جان مزان آئون محبوب کهي پسان پرين پار *
- ۵۸۴ موٽن سنڌو من مين قاضي قصد ڪيو

- ۵۱۶۷ کئون بگهاتري بهائون پهرې سپن پهاتهن
- ۵۱۶۸ اونهيڼ نيڼه ات گهني سها ۽ سپار
- ۵۱۶۹ کن کڙدوون پان مين مڙنو مجني دهار
- ۵۵۰ سره سانون شينه گهنا رجه رانگا ۽ روجه
- ۵۵۱ اوليا وجي اوصاف مين سانگه تنهن سروجه
- ۵۵۲ کو نه ماري کنهن کهي نه کي آزارين
- ۵۵۳ محبت سندي مجني گدڙا گذارين
- ۵۵۴ اکهن اتي الي لکيس جسو تهئو جهونو
- ۵۵۵ اڀس ابيتهپي عاشق کهي ٿرئو ماه پنو
- ۵۵۶ سچي سک پرڻ جي اندر کس اها
- ۵۵۷ تنهن ليلى بهوني لجهندي پوتي اندر پور
- ۵۵۸ پريني ري پرڙيه مين تهي منده ملور
- ۵۵۹ سگهي ساعت نه هيڪڙي چاري پهر چور
- ۵۶۰ بهوني وچاري واگي سدائي سين سور
- ۵۶۱ سين جهڙانين سنج مين ماري تنهن مامور
- ۵۶۲ اڏهائي پهر انهي گهنو روئي سين رنج
- ۵۶۳ هوت وارڙائين هيڪو ان گهڙي تنجهه
- ۵۶۴ جر هاري جال گهنو نت ٿرمائي نين
- ۵۶۵ ان کهاهي انهنو ونجي کهامنو متهان کهين

- ۵۲۸ تَدَهِن اَبْدَا اَزَهَرَجِي وِرا كِنُو وَلِن
- ۵۲۹ اَكَزِ دِنُو عَاشِقَ كَهِي تَهَنُونِ جُوبُ جَهَلِن
- ۵۳۰ عَشَقَ پِيچَ اَزَايَا مَنهِي پَهانگِن پُهَل
- ۵۳۱ كَهِيوَلِيُونِ كَهَرِيُونِ كِنَا كُولانِن كُل
- ۵۳۲ سِنگَرِن سَندا سِهرا هَسَ كَزِي جَاهار
- ۵۳۳ چَنگا كِنَا چاندين بَهلي بَهتِ بَهار
- ۵۳۴ وَلِن وِرا كِنُو كِيَلُو جِنَسَ كَهَنُو
- ۵۳۵ اِيِن اَبِيتهِي عَاشِقَ كَهِي بِنُو مَاهَ بَهَنُو
- ۵۳۶ مَنهِي شاهَ سِرِن مِينِ پارَ نَه پَكهِيانِن
- ۵۳۷ بُولِيُونِ كِنُو باجهارِيُونِ تَهَا چَنگِي لَاتِ لُون
- ۵۳۸ اَجِي اوتاكُونِ كِنُونِ تَنهِيں مَآگِ مَرِن
- ۵۳۹ مَحَبَتِي دَانَه مَجني تَرسي تَا نَه رَسِن
- ۵۴۰ چِيهَآ چِيُونِ چَمَزا چَتُونِ كَهَنَا چَكُور
- ۵۴۱ كَبوتَر ۞ قَمَرِيُونِ پَابِيهِن جِي بَرُور
- ۵۴۲ كَارابَلِ پَلَنگَ كَرُ كَهَنَتُو كِنِ مِيَانُو مَور
- ۵۴۳ وَاَسِينگَ وَتِنِ وِيژَه مِينِ نَانگَ نَمَانَا نَور
- ۵۴۴ لِيلا تَتَرِ لَانِي وَهَارَا سُرَخَ سَرِ كَلِيُونِ
- ۵۴۵ گَانگَ كَبَرِيُونِ قَيْسِ تِي بُهَنگِن بَرِ بَلِيُونِ
- ۵۴۶ هَرَن جَنَرا يَا هِيكُ تَهَنُو هِيكَانَدِ هَا هَلِن

- ۵۰۹ چھڏي مراد مقصود جي تعلق تڏين جا
- ۵۱۰ مڃي تي مهر جو واحد وارثو واءُ
- ۵۱۱ ويس درد دماغ جو موٽڻو ماخوليا
- ۵۱۲ من مین محبوبين جو تهيس ويهڻ ماهه وصل
- ۵۱۳ سو الله صقت ري ناهس خوب خيال
- ۵۱۴ کنا رياضت روح مین اچي پئسي احوال
- ۵۱۵ سيني کهي صاف کري حاصل کيائين حال
- ۵۱۶ پرين ڏنهنين پان مین تهڻو قيس کمال
- ۵۱۷ وفي انفسکم افلا تبصرون اتي قيل نقال
- ۵۱۸ ايکويهڻ ماهه عاشق کهي وڻو وسري پان
- ۵۱۹ محفي تهڻو محبوب سين باويهڻ ماهه بجهان
- ۵۲۰ ته زڪي جو تن مین ترپويهڻ کري تران
- ۵۲۱ ابهي رهنا اورهان چويهڻ ماهه
- ۵۲۲ پنجويهڻ ماهه تهڻو پانهين پنهن جو بادشاهه
- ۵۲۳ چھويهڻ ماهه چھن ڏسن جي ريس چھڏيائين راهه
- ۵۲۴ ستاويهڻ ماهه سپر کڻو عالم منجهه ارواح
- ۵۲۵ اٺاويهڻ ماهه اتم کڻو عالم منجهه الله
- ۵۲۶ ونجي وحدت مین پڻو عاشق اٺتريهڻ ماهه
- ۵۲۷ کنا عشق عارف تهڻو پڻو پهرون ماهه

- ۴۹۰ گڏ گينڌا گورِ حرِ گلا کٺو گهن
- ۴۹۱ وڏهي گاه وڏو تهڻو تها پکهي پت پون
- ۴۹۲ پائي پاڪ پٽن مهن تها تماشي ترن
- ۴۹۳ مينهن وسي وس کي سجن تان نه اچن
- ۴۹۴ گهڻا لايائون ڏينهنڙا پسو تان پرين
- ۴۹۵ اوسر جي وجهڙڙا سي وري مان اچن
- ۴۹۶ نئين وسي وڌانڊري مولي مينه کڻا
- ۴۹۷ ساڙيه مهن سڪه تهڻو مٽي پرين آءُ
- ۴۹۸ مٽي اچ مون پرين سو آيو ساڙيه
- ۴۹۹ جتي لايو ڏينهنڙا گهوڙو سو پرڏيه
- ۵۰۰ واٽون وان جهانيون بونر بهرڪا ڏين
- ۵۰۱ مندو مٽي آيون سجن تا نه اچن
- ۵۰۲ وساريان تا نه وسري سدا چت چڙهن
- ۵۰۳ اچن آڏيون گنڌئون وچا پيون گهرن
- ۵۰۴ اهو واٽ نهاران سندي سپرين
- ۵۰۵ گر نه لڏهي گڏهين منهن جي محبوبن
- ۵۰۶ پرين جي پرڏيه ڏي ڪوه چانان کس کن
- ۵۰۷ چيڪس ويس وسري آئون منا معشوقن
- ۵۰۸ تڏهن تهڻو نمانو نڪنين کانيس اميد کا

- ۴۷۱ وَنَا وَبِجَارِي وَسِرِّي كَهَلْ حُشِيُون ۞ كَهِين
- ۴۷۲ اچي سُوَر سَرِير مِين چَهِين مَاه چُهَلِكِيَا
- ۴۷۳ دُوَس سَنَدَايِي دِل مِين دُبِيِي ذُكُه وَنَا
- ۴۷۴ مَنجَهَان مَن مَحْبُوب مُون وِپَر نَ وَسِرِنَا
- ۴۷۵ ذِينَه مَنُهَن جَا ذُكُهَن كَهِي جَهَجَهَا جَال تَهِنَا
- ۴۷۶ سَتِين مَاه سُكِي وَتُو مَنجَهَان رَت رُگَن
- ۴۷۷ اَتَهِي مَاه عَاشِق سَنَدِيُون اَكُهِيُون اُنچ مَرَن
- ۴۷۸ نَانِي نَتِي پِيئي پَانِي رِي پَرِين
- ۴۷۹ پَهَاتتُو لِنِك نَقِير جَا اَدَهِي مَاه دَرَن
- ۴۸۰ كَارَهِي كِنَا قِيَس تِي مَانْدَانَا مِينَهَن
- ۴۸۱ بَارَهِي مَاه بَهُون پَرِين اچِئُو وَدَر وَسِن
- ۴۸۲ تِيرَهِي گَهَنِي تِيَز سِين كِنُو كَوَتَر گِن
- ۴۸۳ چُوَدَهِي مَاه چِمَكِنُو وَجُون وَر وَجَهِن
- ۴۸۴ پَندهَرِي مَاه وَهِي پِنُو پَانِي مَنجِ پَتَن
- ۴۸۵ لَگِي وَاءِ وَاكُو كِنُو سُوَرَهِي مَاه سَانگِن
- ۴۸۶ سَتَرَهِي سَرَه سُوَر شِينَه رِيهُون كِنُو رَتَن
- ۴۸۷ جُوَتَرَن جَهوَرِي چَهَدِنَا كَانَهِين طَاقَت تَن
- ۴۸۸ اَرِزَهِي مَاه اُوِيهَتَر اُوِيهَتَرِنَا سَبزُو كِنُو سُو هَن
- ۴۸۹ اُنُوِيهِي مَاه پِنُو عَاشِق جُو نَطَر مَتَهِي تَن

- ۴۵۲ نِيئِي سِنْدَائِي نَارِزَا چَهْدَنَائِينِ چُهَوَزِي
- ۴۵۳ اُبَهُو رُوئِي رَجَائِنُو وَدَهَهُو وَچُهَوَزِي
- ۴۵۴ عَاشِقُ اِبَهُو اُنَهِينِ پِيئِي پِهَرِينِ رَاتِ
- ۴۵۵ اُبَهُو كَرِ كَدَهِي وَآيِي كَرِي نَوَاتِ
- ۴۵۶ هَانچِينِ هِنِيُونِ هَنِي كَرِي سِينِي تَنُو سَاتِ
- ۴۵۷ سِي قَادِرِ اِيندَا كَدَهِينِ تَرِنِ جِنِ جِي تَاتِ
- ۴۵۸ بِي مَانَه بَهُونِ پَرِينِ سُونِ دَنَسِ سَلِ
- ۴۵۹ لَدِيُو پُونِ لَطِيْفِ كَهِي كَوَزَا مَنَهِي كَلِ
- ۴۶۰ هُنِينِ مَنجِه حَبِيدينِ جِي اَندرِ كِي اُجَهَلِ
- ۴۶۱ اَكَهِيُونِ اُوهِتَا كَنُو تَرِيئِي مَانَه تَرَمِنِ
- ۴۶۲ اچِي اَكَاَجَهُو كَنُو هُكَاَمِينِ هَجِنِ
- ۴۶۳ پَهَانَتُو پَهَتِ فِرَاقِ جِي لايُو جَهَزُ جَهَجِنِ
- ۴۶۴ رِي جَنَهِينِ جِي رَتِيُونِ اَلَلُّهُ اُوهُ اچِنِ
- ۴۶۵ سَانَكِيَزَا سُونِ كَنُو جُو مَاهِ چَرِنِ
- ۴۶۶ هُنِينِ مِينِ هُونِ جَا وِرَه وَدَه وَجَهِنِ
- ۴۶۷ مَنِ اَندرِ مِچِ بَرِي لايُو تَه تَكُهِنِ
- ۴۶۸ سِي پَرِينِ وَنَا پَرَدِيَهَتِي جِي تَنِ جُو تَبُو كِنِ
- ۴۶۹ پَنجِينِ مَاهِ پَنَتُو نَدِيُونِ كَنُو نِينِنِ
- ۴۷۰ چَارِي پَهَرِ چِتِ مِينِ اِبَهُو سَارِي سِينِ

- ۱۴۳۳ تان چي مؤنان تہ لگي مپھتو جي پاھون ڀيرُ ڌيان
- ۱۴۳۴ اُبهو آھيان انھين جاسين تھو جيان
- ۱۴۳۵ تان چي اُبهِي رھ انھين مڃنا مُحبَ ڪارنِ مون
- ۱۴۳۶ قُڌو سان گاهي ڪري سگھا ايندا سون
- ۱۴۳۷ جان ايندا تا اُسھو اللھي تو ھار
- ۱۴۳۸ ٻھري ھن فقير جي سگھي لھجا سار
- ۱۴۳۹ سگھا مؤنو سپرين وڃو تان ورجاھ
- ۱۴۴۰ وڻھنو وڃو پان سپن مُحبَ ھئون ۽ ساھ
- ۱۴۴۱ حال منھن جو ھنڙو پسو تها پرياه
- ۱۴۴۲ تڏھن ڀڄين پئي پڙن ڪهي جڏھن ننگي نار
- ۱۴۴۳ وڀاري جو وڀر تڏھن پڻو جي حنڀار
- ۱۴۴۴ اُسرندي انرو تھي جڏين سو ڪوٺر چراه
- ۱۴۴۵ پھوڙايندين سڄني تھر پھر ڪري ساھ
- ۱۴۴۶ تڏھن رُوڻو پڙي رب ڪهي ڪڍو پھ پڙون
- ۱۴۴۷ ھين جيون ھونن سپن ھي ھي بھگيم ھيرُون
- ۱۴۴۸ اکھڙين ڪي نہ ڪڻو جو رت نہ رنا نون
- ۱۴۴۹ چين پھوڙايندي سڄني اُبهِي ڏتھانُون
- ۱۴۵۰ تڏھن پسي پڻھرا سپرين قيس ڪر مؤڙي
- ۱۴۵۱ ڀاتائين ان پار ڏانه اکھون اکھوڙي

- ۴۱۴ اکھڻون اکھن سامهو راتوڏينھ رھان
- ۴۱۵ ميان محبوبن سپن مون کھي قاضي وجه مڪان
- ۴۱۶ مصر مٺايي مون تهو ڀرين نئين تهو پان
- ۴۱۷ مر مران مارگ سپن هڏ نه مٺان هان
- ۴۱۸ نڌهن قاضي ليلي کھي چيو ڌمر جي ڏند
- ۴۱۹ چي ايندو پس اجهل سپن روڻو مٽهي رند
- ۴۲۰ اچي ان سپن اڪري جين بالا ڪنڊه بلند
- ۴۲۱ کھي جهندا قيس کھي ڪانئون هني ڦلند
- ۴۲۲ سنج هين ڪنن سپن اي مت منهن جي منڊه
- ۴۲۳ نات جهڏ مٺايي مڃئون ڪنهن فڪر سپن فند
- ۴۲۴ جڏين آيس مٽيون ونجڻو تهي واريس
- ۴۲۵ ته هوت منهن جو هيڪو متان ڪو ماريس
- ۴۲۶ محب منهن جا مڃنا تون مصر وون مٺي
- ۴۲۷ هوت تنهن جي هتهن مين مون چگن سر چوڻي
- ۴۲۸ پهوڙي فراق مين لالن آئون لوڻهي
- ۴۲۹ رجھي تان رڻي پئي ڀنن سپن ٻوڻي
- ۴۳۰ آئون تنهن جي آنيان کھري جي کھوڻي
- ۴۳۱ تڏين تهي مٺايائي مڃنا چيلان لگيم ڪانه
- ۴۳۲ تڪهان هني تير مون قاضي سان ڪمان

- ۳۹۵ گَنهن نَه ڏنو قيسَ ڪهي ري دوسنِ دِلاسو
- ۳۹۶ رُوڀو چوي رنجَ مِين گُڏايَ خاسو
- ۳۹۷ قَادَرِ ڏيڻن مَه گَنهن ڪهي پرينِ ري پاسو
- ۳۹۸ موليٰ مون مَه مُجھائين گُڏا واٽ تَنھين
- ۳۹۹ سانگِ مُنهن جا سُڀرين وٺا جوءَ جنھين
- ۴۰۰ تڏهن پسي سنگرُ سانهَ جو سرھو تھڻو شادُ
- ۴۰۱ ليلىٰ ڏتھو لال ڪهي ايندو اندرِ راهَ
- ۴۰۲ اوتون ڏيئي اوقا جيئي آچي امانو
- ۴۰۳ قاضي پسي قيسَ ڪهي روحَ مِين ريسانو
- ۴۰۴ منڏٽانين سڀين مڃي رن مِين رامانو
- ۴۰۵ چي موٽي مصرِ وڻج تون پھانون ڏي پانو
- ۴۰۶ پائي ناھي پنڊهَ گھڻو رن رانڌو رنجَ
- ۴۰۷ مري رھندين مڃنا اسانجي انجَ
- ۴۰۸ تان چي مران تان مان لھان جي موٽان تہ ڪر مپھُ
- ۴۰۹ جتي ويندا سُڀرين صھي پسان سو ڏيھُ
- ۴۱۰ تان چي موٽي وڻ تون مڃنا وهمُ وساري جھلِ
- ۴۱۱ هتھُ هڪي ھندھ ڪرتون پان پڙوڙي پلِ
- ۴۱۲ ڏکھُ وجھج مڏيل مِين پان مَه پاءُ خَللِ
- ۴۱۳ تان چي ڏکھُ نہ ساريان ڏيل مِين جي هوان سڀين سانِ

- ۳۷۶ جُر هاري جال گهنو ٺپن ٿرمائي نٽ
- ۳۷۷ ٻرين هلئا ٻرڻديهڙي هائي گريان کيڏن
- ۳۷۸ سانگُ مَ جهڙج سڃڻي اُهو چئي ايئن
- ۳۷۹ سڀريان جي سور جو نه ڪو ويڄ نه وير
- ۳۸۰ من اندر مچ ٻري نيٺين ٿري نير
- ۳۸۱ جڏين پهڙوڙا سڃڻي ٽئين تهڻو فقير :
- ۳۸۲ تڏهن جڀين بعد جڏبئا اُهي پارِ عراق
- ۳۸۳ تڏبو تڏبون تڪڻا پوئس ڪهيائون پاڪ
- ۳۸۴ هونڪاري هلئا گرها ڦٽاري
- ۳۸۵ ڪاهيائون ڦڏوس ڏانه واکڻ ڪهي واري
- ۳۸۶ ويڄاري وير تنهين رويو جر هاري
- ۳۸۷ فاضل چئي فراق مين گهايل تهِي گهاري
- ۳۸۸ اُهيئو اُن واٽ ڏانه تهِي نظرِ نهاري
- ۳۸۹ آسر بهري آهيان الله آساري
- ۳۹۰ مان مڙان ڪهي سڃڻي گوندر گڏاري
- ۳۹۱ تڏهن چري ڪهني چمڙو ٻيڙي ٻدهو پيٽه
- ۳۹۲ ٻرين گري پنڊهڙو سنڊي محبت مپيٽه :
- ۳۹۳ ڪهني حمائل هلنو ڪجهه مين ڪاسو
- ۳۹۴ پهڙي فراق جو جي اندر جاسو

- ۳۵۷ وَيَنْدَوُ رَهَنْدَوُ وَرَجِي مَجْهَانَ مِصرَ شَامَ
- ۳۵۸ تَدَهِنَ سَنْبَهَوَزَا سَيِّدُ چِي تَهَا پَرِ مِينِ پَرِيَا نِينِ
- ۳۵۹ مِصرَ جَهْدَتُو مَجْنُونِ تَهَا هَهَزَا گَهَاثَرِ گَهَزِينِ
- ۳۶۰ سَتْرُونِ سَبِيهَ سَنْبَاهِنُو كِنُو دُرُسْتُ دَهْرِينِ
- ۳۶۱ سَمْرُ بَهْتَا سَرِ كِنُو تَهَا پَانِي پَاكُ بَهْرِينِ
- ۳۶۲ اُنْهِنِ مَتَهِي اَنَتُو تَهَا پَكْهَالُونِ پَانِينِ
- ۳۶۳ گَوُونِ مِيهُونِ بَكْرُونِ سَرِ كِنُو سَنْبَاهِينِ
- ۳۶۴ لَيْلَى كَهِي لَادَانِي چِي جَدَهِنِ سُدَه پَنِي
- ۳۶۵ وَرَجِي وَارِي كَنِي جِنِّ وَبِجَارِي وَبِي
- ۳۶۶ جَرُ هَارِي جَالِ گَهِنُو پَسِنُو كُتَابِينِ كَهِي
- ۳۶۷ سَبَهِي سَرَهَا سَنِرَا چِهِيرونِ كِنِ چِهَكِي
- ۳۶۸ مُنْدَهِيونِ مَاتِيونِ مَتِ كَهِنُو اِيهَا ثِينِ اَلِي
- ۳۶۹ كَارُونِ كَرِي كَرِيمِ دَرِ وَبِجَارِي تَنَهِنِ وَبِرِ
- ۳۷۰ تَنُهِنِ يَهَوَزَاوُ مَدْنِينِ جَنُهِنِ هِيكَانْدَهِي هِي
- ۳۷۱ اُنْهِي هَلِي جَوْتُ دَانَه پُرِي بَهْرَانِينِ پِيرِ
- ۳۷۲ اَسَانَ پَرْدِيَه پُورَنُو مُحَبِّ مَنُهِنِ جَا مِيرِ
- ۳۷۳ گُجُه گَرِ هَدَانِينِ پَرِينِ سِينِ اچِي سَانُ اَكِيرِ
- ۳۷۴ هَلَنَ جِي هَسِينِ مِينِ تُونِ كَا كَرِ تَدْبِيرِ
- ۳۷۵ اَي سُنِينْدِيهِي گَالِي چِرَنُو تَهَنْدُسِ چِتْ

- ۳۳۸ خَاطِرِ هَهڙِي ڪِهڙِن لاءِ ائون سڏا مَرانِ سِڪَ
- ۳۳۹ تڏهن ڪامل چيو قيس ڪهي چي ساجن تون سنڌوم
- ۳۴۰ جهني سياڪا سڳيون توسين روح رتوم
- ۳۴۱ توهي سنڌو ميهنڙو بهلي ڪري لڏهوم
- ۳۴۲ انگ اگهين لڪهڻو سو پائڙن پوءِ پئوم
- ۳۴۳ پورو ڪنو بادشاهه قادر ڪم سنڌوم
- ۳۴۴ هڙي حب جنهن جي محب سو ملندوم
- ۳۴۵ تڏهن ڀرين ڀرچي پان مين وپڻها دور پڙهن
- ۳۴۶ پستو صلح سڃني تها ڪڏاي ڪهاين
- ۳۴۷ قيس جا قاضي ڪهي وڃڻو ڪوڙ چون
- ۳۴۸ چي حضرة هين ن گهرجي جو ڪهي هته هين *
- ۳۴۹ قاضي سو وين سني پئو وهم وري
- ۳۵۰ اڄ مون سين گالڙي ڪي گڏاين ڪهي
- ۳۵۱ قاضي قرب ڪوڻهڻو اُبهو چئي اين
- ۳۵۲ محموداني سين مڃني هاني ڪريان ڪيئن ؟
- ۳۵۳ تڏهن قرب چيو قاضي ڪهي وپڻهڻو ڪي مَ وِماَسِ
- ۳۵۴ مصر جهڙي مڃنون هل جا هلون واس
- ۳۵۵ خبر ان عاشق ڪهي هڏهين ڪجا ڪام
- ۳۵۶ تهيندو بيزار بکهه جي ترٽ ري طعام

- ۳۱۹ کِهِنْدُو جُو خُوشِي پَيِي سُوِي مَنُهَن جُو سِينُ
- ۳۲۰ تَدِهِيَن سَاذَهَا نُو سِرِ سُنْدَرِي تَرَاتِي تُو رِي
- ۳۲۱ وَدِهِي رَكِهِنَانِيَن وَهَ جَا كَاتِي سِين كُورِي
- ۳۲۲ دَارُو پَانُو دِيك مِين اُورِي ۛ گَهْورِي
- ۳۲۳ كَاتِهِي گَهْنِي كَارِ سِين رَنْدِهِي رَاسِ كِنَانِيَن
- ۳۲۴ كُوتِهِي آءُ قَرَابِي مَانَسِ كِهِي چِيَانِيَن
- ۳۲۵ تَدِهِيَن كِهَلِي كُهْتَهَايِي آيَا تَرَسِي مَتِهِي طَعَام
- ۳۲۶ كِهَلِي كُهْتَهَايِي آيَا تَهَا وَهَسَن لَاءَ وَهَانَ
- ۳۲۷ پَسِي وَنَكَ وَهَ جِي هَتْهَ كَنَرِ هِينَانُ
- ۳۲۸ چِي سَنَكُ سَبَهَكِنُهَن سَاهَ سِين مَرِي كِيَرِ مِيَانُ
- ۳۲۹ كِهِي مَنَانِيَن كُهْدِيُونُ بَلَجِي تَهْنَا بِيَزَارُ
- ۳۳۰ چِي كَنْدُو كُو نَه قَيْسَ رِي سَنْدُو وَهَ وَاپَارُ
- ۳۳۱ تَدِهِيَن آيُو مَرِكِي مَجْنُودُ جَانَسِيَن سَدُ تَهْتُوسِ
- ۳۳۲ كَارُو كَسُ قَلُوبَ تَان لَهِي لُرُ وَتُوسِ
- ۳۳۳ هَتْهَ وَدِهَانِيَن وَهَ مِين گُودَا كِهْزِي گَهْوَتَ
- ۳۳۴ كِهَايِي وَتُو خُشِي سِين چَچَلُ دِيئِي چُوتَ
- ۳۳۵ مَاكِهْتَان مِثُهُو كَهْنُو كِهَايُو كِهَلْتُو چُويِ
- ۳۳۶ سُو پُنُ دِيئِيمِ سِيرِيَن چِيكِي بَتُو هُوِي
- ۳۳۷ تَهْوَرُو هُو تَهَاءَ مِين هَدَنَهَ بَهْگِيمِ هَكَ

- ۳۰۰ تَدَهين پَابُوھيندِي پَان مِين لِيَلَا لَادَ كَنُو
- ۳۰۱ اَنَدَرِ اَتَنِ اَنگَنَا نَاهِم كُتْزِه قَرَارُ ۰
- ۳۰۲ تَان چِي كِنَان قَيْسُ آيُو كَهَانِي مُنِه كَهَرِيلُ
- ۳۰۳ چَهُورُو چِهِنين كِيَتَرِين كَرِ دَسَنَدِ بِيھِن دَلُ
- ۳۰۴ تِيَتُرُ تِكِرِين هِيَرُونُ نَه كُو لِيَكُرُ لَلُ
- ۳۰۵ چَرِي مَنھَان چِتُ كَهَنِي هَارِي هَتُّهُ هَكَلُ
- ۳۰۶ مُسَافِرِ سِين مِثْرِي چَهُورِي چِهِنِي چَهْدُ
- ۳۰۷ مُجْهَن لُوكُ لَكُه تَهِي كَرِه مَه وَدِي سَدُ
- ۳۰۸ سَكَا سَوْتَرِ سَنَدِ چِي مَنُ تَنِ سِين گَدُ ۰
- ۳۰۹ تَان چِي مَادَرِ مُونُ پَرِنُ دَانَه وَلَهِي وَايِي مَه وَارِ
- ۳۱۰ عَاقِلُ كَهَنِي اَدَبِ سِين پَيِي نَه مَنھِي پَارِ
- ۳۱۱ وِپَنھُو پَتْرِي پَرِتِ سِين مُكَبْتِي مَوْجَارُ
- ۳۱۲ طَعْنَا دَبِي تَنھِن جَا وَدُهِي جِي جَجَارُ
- ۳۱۳ مُكَبْتِي سِين مَجْنِي اُنْمُ لَكِيمِ آرِ
- ۳۱۴ سَكَا سَوْتَرِ سَبِيھِي مُونُ كَهِي مَه آچَهَارِ
- ۳۱۵ جَنھِن جُو لَكُمُ مِيھَنُو اَنُونُ پِيئِي تَنھِن چِي پَارِ
- ۳۱۶ كَمُ نَه اَجِنِ قَيْسِ رِي هِنْدُورَا هَارِ
- ۳۱۷ سَبِيھِي وَتَمِ وَسَرِي سَاجِنُ رِي سِينگَارِ
- ۳۱۸ رَدِهْنَانُ طَعَامُ طَلَبُ جُو حُوبُ پَچَايَانُ كَهِينُ

- ۲۸۱ وَجِهُو تَهْنُو وَبِر تَنْهِن سَنَدُو تَنِ اِيْمَانُ
- ۲۸۲ تَدَهِين مَوْتِي چِيُو مَانَسِ كَهِي قَاضِي كَوِي كَرِي
- ۲۸۳ چِي لِيَلِي لَكهنَ جَهْدَنَا وَارِيَانُ تَا نَه وَرِي
- ۲۸۴ تُون دَهتَارِي دَهِي كَهِي پِير بَهَرِي مَتِ دِينَسِ
- ۲۸۵ مَنهنَ جُو چِيُو نَه كَرِي هَلِي تُون هَتَه كَرِينَسِ
- ۲۸۶ مَنهنَ جَا بَهِينَجَ بَهَاتَرِنَا سِي سَبَه اَجَهَارِينَسِ
- ۲۸۷ جِنِ چَرِي مَتَهَانُ چِتُ كَهِنِي وَدَهِي تُون وَارِينَسِ *
- ۲۸۸ تَدَهِين پَر مِين پَنهنَ جِنُونُ كِنُو مَتُونُ دِينَسِ مَاءُ
- ۲۸۹ چِي لِيَلِي لَجَ مَه جَهْدِ تُونُ كَرِ لِيَاقَتَ كَاءُ
- ۲۹۰ كَهْتَرِي مَنَه قَاضِي سِين تِيَنُو كَرِين تَاءُ
- ۲۹۱ دُرْدُ دِيَوَانُو دَهَارِنُو چَرِنُو لَاهُ جِتَاءُ
- ۲۹۲ مَاتَرُو دِينْدَائِي مِيَهِنَا چِيَكِي سِين سَنْدَاءُ
- ۲۹۳ پَر كَرِين تَهَا قَاضِي جُو سَبَهِي رُو رِيَاءُ *
- ۲۹۴ تَا چِي مُحَبِّ مَنهنَ جُو مَجْنُو بُوچَهَانُ سُو بِيزارُ
- ۲۹۵ رِي گَنَاهُ غَرِيْبَ سِين كِنُو كَهْتَهَارِين كَهَارُ
- ۲۹۶ چَارِين جُو چِيُو كَرِي قَاضِي تَهْنُو قَهَارُ
- ۲۹۷ كَهْتَهَانِين كَامِنَ سِين اَكَهِين جُو آدَهَارُ
- ۲۹۸ تَهَان بُوو پَرَايُو جِي مَنهنَ جِي جَارُ
- ۲۹۹ اِيْتَن اَوْرَتَانُونُ پَان مِين چُو كَهَا مَهِينَا چَارِ *

- ۲۶۲ سُبَهَا تَهِيَنْدِيَن شَرْمَنْدِي سَنْدِي مَحَشَرِ دِيَنهَ
- ۲۶۳ قَاصِي لِيَلَا كُوْتَهِي اُبَهُو كَرِي بِيَانُ
- ۲۶۴ حَاصِرُ تَهِيَنْدُو حُصُورَ مِيَن جِتي سَبُهَ جِهَانُ
- ۲۶۵ اَكَهَتَ تَهِيَنْدِي عَمَلِيَن جِتي مَنَدَبُو مِيَزَانُ
- ۲۶۶ وُوزُنُو جِنِ وَرِنِ سِيَن پُونَدِيُون تَتِ پِشِيْمَانُ
- ۲۶۷ تَانُ چِي سُنُ بَابَا سَجِي كَرِنَانُ جَانُ تُونُ پُجِهِيَن مُونُ
- ۲۶۸ مَنُ رَتُو سِيَن مَجْنِي جَدِهِيَن كُنُ فَيَكُونُ
- ۲۶۹ لِكِهِيَتُو اَنِكُ اَزَلُ مِيَن سُو پَارَنُ پِئُوسُونُ
- ۲۷۰ جِي آهِي خَاهَشُ خُدَا جِي تَانُ نَهَ مِيْتِيَنْدِيَن تُونُ
- ۲۷۱ تَدِهِيَن لُوچِنُو چِي لِيَلِي كَهِي كَهَانِي كَهَرِنُ
- ۲۷۲ كِهَرُو آهِي كَمُ تُوَانُ چِي سِيَن چِرِنُ
- ۲۷۳ مَحَبَّتِي كَهِي مَجْنِي تُونُ چِرِنُ چَوِيَن كِيَمِنُ
- ۲۷۴ عَاقِلُ پُورِيَن اَكَهَرِيَن مِئَهُو جِهَرُو مِيَنهَ
- ۲۷۵ پَرِ آهِنُ بِيَكُهَ اَلِهِي نِيِنَانُ سَنَدُو نِيَنهَ
- ۲۷۶ پِيَمُ جِي پَرِنُ رِي سِي دُجَارَا دِيَنهَ
- ۲۷۷ قَلْبُ مَنُهَنُ جُو قِيَسَ رِي چَرَهِنُو آهِي چِيَهَ
- ۲۷۸ مَحَبَّتِي سِيَن مَجْنِي وَدِي جَاژَ كِيِي
- ۲۷۹ هِنُ اَسَانُ جِي حَالُ جِي خَبَرَتَانُ نَهَ پِيِي
- ۲۸۰ رِي گَناهِ غَرِيْبَ ثَانَهَ كِنُو جِنِ گَمَانُ

- ۲۴۳ چي ٻڻا وٺڻا بهر پڙهين مڃڻو گهاري مڃه
- ۲۴۴ مڻهي موراين من مين ان کهي هئي
- ۲۴۵ مڃه افواه عالم جي بدھري تھي پيئي
- ۲۴۶ همڙي منهن جي حرم مين گڏهين گنهن نه کي
- ۲۴۷ نا معقول نا اهل پسي اٿئون ايئن چئي
- ۲۴۸ ماري ودھانين مڃڻو ڪامن سين گهي
- ۲۴۹ چي اٿي ديوانا دور تھي هاني هت م ويھ
- ۲۵۰ ادب نه کئي اُستاد جو تو مڃه مڪر ميه
- ۲۵۱ تان چي قاضي ڪا مون کئن هين ميان پسنو مريض
- ۲۵۲ هن منهن جي حال جو تو کهي ناه تيز
- ۲۵۳ هن منهن جي حال جي پڇهي ڪر پرڪه
- ۲۵۴ اصل عاشقن تي چغل چاري لکه
- ۲۵۵ مڻهي نه آنهون من مين او جوڻها مارين جکه
- ۲۵۶ هڻه هڪي هڻه ڪر قاضي ڪوه تهڻو
- ۲۵۷ هيڏو ڏهر ڏيل مين ڪچاڙان ڪنو
- ۲۵۸ صهي لوڙبو لکهنو لکهنان جهڙي نه ڪو
- ۲۵۹ لا يتحرك ذرة الا ياذن الله لکهنو تا نه لدهو
- ۲۶۰ تڏهين قاضي ليلا ڪوڻهي ابهو چيس ايئن
- ۲۶۱ ديواني سين دھارين هڻه هيو تو کيئن

- ۲۲۴ پھوڻا پهل سوڀاريون سندا لونگن لاڳ
- ۲۲۵ رندهي ڪهين خوشي سڀن سهسڀن بهتين ساڳ
- ۲۲۶ نوري نرمل ڪيڙا اچها اوچهاڻي
- ۲۲۷ چڻا چندن ڪپوڙا لالن ڪهي لائي
- ۲۲۸ گهوري پان پرن تان ڪري قرباني
- ۲۲۹ ذات زبوني انهيان نالي نمائي *
- ۲۳۰ ائين چئي عاشق ڪهي وهسي وڀوڙار
- ۲۳۱ پيرين هيٺه پرن جي انون وجهايان وار
- ۲۳۲ ڪانهي گهني ڪار سڀن ڪهنڙ پائي مين ڪهر
- ۲۳۳ پياري پرن ڪهي اچنو سان اڪير
- ۲۳۴ ڪري خدمت خوشي سڀن پئي ڀرين جي پار
- ۲۳۵ ائين اورنئون پان مين چوڪها مهينا چار *
- ۲۳۶ تڏهن ڀاڙهيدي پان مين ليلا لاد ڪنو
- ۲۳۷ محبت ڪهي مڃي تنهن ڪهي هته هيو *
- ۲۳۸ ڪن ڏٺو ڏجنين جي اباها هئا ات
- ۲۳۹ چيانون قاضي ڪهي پائي چاوت چت
- ۲۴۰ جي دزد ديوانو دهارو جو پرڏهي ڀڙهي
- ۲۴۱ سو تنهن جي دهی سڀن ڪهنڙ هته هني
- ۲۴۲ تڏهن قاضي گهنو ڪڙيو ان ڏکيو ڏجه

- ۲۰۵ اَللّٰهُ اَوْلَا لاهِبِيْنَ جَانَ سُنْجَانُونِ سِجِّ
- ۲۰۶ لِيَلِي لُجْهِي لُغِي مِيْنِ پَرِيْنِ لِيِي پِيِي
- ۲۰۷ مُحَبَّتِي وَتِ مَجِي وَيْتْهِي جَانَ هِيِي
- ۲۰۸ كُوْشِي پَرِيْنِ گَدْنَا بِيُو كُوْ نَهْ
- ۲۰۹ مُحَبَّتِي كْهِي مَجِي تَدْهِيْنِ تَنْهِنِ چِيُو
- ۲۱۰ مَوْنِ سُهْنِي مِيْنِ سِيْرِيْنِ تُو سِيْنِ سِيْرِي كِنُو
- ۲۱۱ تُوْنْهِيْنِ رْهِيْنِمِ رُوْحِ مِيْنِ تُوْنْهِيْنِ دَانْهَ نِيْنِ
- ۲۱۲ سَبْهِيِي وَتْمِ وَسْرِي جِي كِي سِگَا سِيْنِ
- ۲۱۳ نِيْنِيْنِ نِنْدَرِ وَهْ تْهِي نَهْ كَا اَنْجِ نَهْ بُكْهَ
- ۲۱۴ بِنَا سَبْهِيِي گْهَوْرِنَا سَاچِنِ تُوْرِي سُكْهَ
- ۲۱۵ كَرِ مَوْتْرِي قِيْسِ دِنُو تَدْهِيْنِ هِي جَوَابُ
- ۲۱۶ تَهْ مَن تَنْهِنِ جِي مَامَرِي كُسي تَهْدُو كَوَابُ
- ۲۱۷ پَرِيْنِ پَرِجِي پَانِ مِيْنِ لَاتْهَو هُوْرُ حِجَابُ
- ۲۱۸ مَنْدِي نَهْ آهِيْنِ مَن مِيْنِ سُنْجَانُونِ تَوَابُ
- ۲۱۹ اَكْهُونُ اَكْهِنِ سَامْهُونُ دِيْنْهَ سِچُوِي رَاتِ
- ۲۲۰ وَيْتْهَا وَوْتْرِي پَانِ مِيْنِ بِي چَهْدَانُونِ تَاتِ
- ۲۲۱ كَرِي وَچْهَانُو وَهْسِنُو مَجْهَ مَوْچَارِي مَانْگِ
- ۲۲۲ اَجِي وَهْ سِيْرِيْنِ سَاچِنِ سَانُ سُهَانْگِ
- ۲۲۳ كَامِلِ دِيْنْهَانِي قِيْسِ كْهِي چِنْگَا كَارِي تْهِي چَاگِ

- ۱۸۶ سَبَقُ دُنَانِينَ شَاهِ كَهَي نُونٍ وَالْقَلَمِ
- ۱۸۷ چي وَجِي پَنُوه پَرِت سِينِ دَرَسَتْ جِهَي دَمِ
- ۱۸۸ مَحْرَمِ اَنهينِ مَجْنَا بَهَانِجِ كُو مَه بَهْرَمِ
- ۱۸۹ تَدَهينِ سُنِي سَبَقُ سَرَهَوُ تَهِنُو نَاهِسِ كُو نِيَازُ
- ۱۹۰ مَحَبَّتِ مَنجَهَانَ مَجْنِي كِنُو اَلْحَايِ آوَازُ
- ۱۹۱ سُنِي سُرُوْدُ شَاهِ جُو پَكِهِي كِنِ پَرَوَازُ
- ۱۹۲ كَنِينِ پَنُوه كَهِي كَامَنِي كَهِي عَاشِقِ سَدُو آوَازُ
- ۱۹۳ وِجَارِي وَآدَهَوَزِي جَنُهِنِ كَهِي مَنِ مَجَازُ
- ۱۹۴ كُو خَنَهَايِ آيُو هَتِي اَعْرَابِي
- ۱۹۵ پَنُوه پَرِنِ سِينِ پَيِ كَا نَه كَبِي
- ۱۹۶ تَنُهِنِ سِينِ كَرِي پَرِيَتَزِي نَبَهَائِي نَبِي
- ۱۹۷ مَحَبَّتِ كَهَنِي مَجْنِي لَيْلِي لَكُو لُوَه
- ۱۹۸ پَنُهينِ كَهِي بَهونِ پَرِنِ وِجَارِنِ وِرُوَه
- ۱۹۹ گُجُه گَرُهينِ پَانِ مِينِ اَنْتُ نَه اَجَهَاتَزِينِ
- ۲۰۰ هَنَانِ هِيكْتَا پَرِنِ كَهِي سَدَائِينِ سَارِينِ
- ۲۰۱ كَهِنُوه هَنَه خُدا دَانِ دَائِمِ دُعَا كَرِينِ
- ۲۰۲ اَللَّهُ اُولَا لَاهُنِينِ جَا مِيَانِ مَحَبَّتِينِ
- ۲۰۳ جِي جِنِ جَا سِيكْرُو سِي مِيَتَرِينِ كَهِي تَنِ
- ۲۰۴ اَوَرِينِ وُزَرِينِ پَانِ مِينِ وَرْتَهَا كَهَرِ كَهَامِنِ

- ۱۶۷ کيرُ آنهينَ کِنهَانِ هَلينَ گُجَارُو نَالُو
- ۱۶۸ آئون تهُو پُجَهَانِ گُوڻِيَهِيَانِ کِيَسْتَنَ قَصْدُ کُنُو ۰
- ۱۶۹ تَان چِي گَهَارِيَانِ مَکِي شَهَرِ مِينِ هِيَسْتَنَ قَصْدُ هُو
- ۱۷۰ آئون اَنصَارِي اَنهِنَانِ قَيَسَ نَامَ سَنَدُو
- ۱۷۱ مَانزُهِنِ چِي مَجَنُو چَرِنُو چِتُ کُنُو ۰
- ۱۷۲ تَدِهِينِ مِيُوَا گَدَهِنَا مَجِي عَرَبَانِ جِي اَندَانِينِ
- ۱۷۳ سُنَتِ قَاصِي سَاهُونِ چَنگِي بَهَتِ رَکَهِنَانِينِ
- ۱۷۴ قَاصِي گَرِي قَطَرَا وَڏهي وِرَاهِنَا
- ۱۷۵ مَانزُهُو مَلَا مِهَتِ جَا کَهَائِي خُوشِ تَهِنَا
- ۱۷۶ کِي پُرزَا پَانَدَ مِينِ رَکَهِنَانِينِ لِيَلَا لَاءَ
- ۱۷۷ خُتَهَابِيَا کَهَنِي وَنَجُو جَانِ سَا خُوشِيَانِ کَهَاءَ
- ۱۷۸ تَان کَهِيندِيئي خُمَارِي چَرِنُو تَهِنَسِ چِتُ
- ۱۷۹ چِي هِنَ مَنهَائِي مِيُوُو بِنُو کَدِهِينِ نَهَ کَهَادَهُو
- ۱۸۰ سَاهُو تَهِنُو سَرِيرَ مِينِ جَانِ چَنگُو سُو چَکَهِنُو
- ۱۸۱ سَکَانِ تَنهِنِ سَاچَنَ کَهِي اَنِي جَنهِنِ ڏِنُو
- ۱۸۲ سَبَاجُهُو بَاجَهَ گَرِي تَنهِنِ سِينِ مِيَتِيَدُو ۰
- ۱۸۳ تَدِهِينِ قَاصِي چِيُو قَيَسَ کَهِي مَنَانِ لَاهِي مَرَمُ
- ۱۸۴ مَصْرَ آيِينِ مَجَنَا کَهَرُو وَتَهِي کَمُ ؟
- ۱۸۵ تَان چِي پَهَرِي لَکُهَ فَقِيرَ جِي قَاصِي گَرِي کَرَمُ

- ۱۴۸ آهين نينده نماز سين روزا سبه ركهن
- ۱۴۹ بيزار كنا بدعت منهي مور نه کن
- ۱۵۰ مورثون مٿها گهنو سچن سد سبهن
- ۱۵۱ حافظ هزارين گهننا قاضي بهئي کنبن
- ۱۵۲ هڏ کهنئي هارنا محبت پائي من
- ۱۵۳ پڙهي سي پوڙها تهنا رسنا راه رحمت
- ۱۵۴ تهئي مهربان مچنا نون تن جي سته
- ۱۵۵ هوو حويليون هوو حجرا هوو منارا مسيت
- ۱۵۶ گرنش کچ قاضي کهي سنجاني سوڌيت
- ۱۵۷ تڏهين مرکي پڙتهو مهت مين سرهو شاه تهئو
- ۱۵۸ گر پڇهي قاضي جي هجري هلي وئو
- ۱۵۹ مڃهان حب هلي گري ڏنائين سلام
- ۱۶۰ قاضي چيو قيس کهي وعلیکم السلام
- ۱۶۱ هته پنڊهي حضور مين ابهو ادب گري
- ۱۶۲ قاضي گهنئي قرب سين تڏهن سين گداري
- ۱۶۳ غربت سان غريب کهي کهئو کهينگاري
- ۱۶۴ آءُ تون اورهون اُسري پڙڏيهي پير بهري
- ۱۶۵ انهن شرط سنت جا سنج چوکها چار
- ۱۶۶ قاضي چيو قيس کهي سي اسان آچار

- ۱۲۹ گَلارِي گُونِيھِين ڪھي ھلئو ھالتي
- ۱۳۰ ڪھا قَصْرَ قاضِيِن جا اُبهو گھڙي گھات
- ۱۳۱ مِيانَ مُونَ ڪھي مِهتِ جِي ڪو ڏيکھاري واٽ
- ۱۳۲ تہ اوڏو تھي اُسَٿاڌ ڪوي جا اُنون ڪريانِ جاٽ
- ۱۳۳ پَرِنَ جِي پَسَنَ جِي آھيم اُنچِ اوساٽ
- ۱۳۴ اوڙي آڪھڙين سڀن من پرايان ماٽ
- ۱۳۵ تڏھين آھي آگاڻجھي گھنو ڪا مِصرِن مروت
- ۱۳۶ ڪھلي تَن ڪھينڪارِئو ھلئو ڏينسِ ھتھ
- ۱۳۷ جِي ھو ھل ھو مھتيون ھو قمرِ قاضِيِن
- ۱۳۸ جتي ھڪا ھل تھڻن ٺھا پڙڏيھي پڙھن
- ۱۳۹ قاضي ڏين ڪيڙا ٻٽا خوشي سان ڪھين
- ۱۴۰ ويٺا پڙھن ڀرت سڀن نٽ ٿرمايو ٺپن
- ۱۴۱ جلد سونھارا سبھين ڀرين ٻٽا مُصَحَفَ موچارا
- ۱۴۲ رتا رَحَل ڪمانگري غلاف ڪلڏارا
- ۱۴۳ دوائون دُرست ڪئو وجھن قلمنِ قَطَ
- ۱۴۴ لايو لامِ اَلِف سڀن خُوب لکھن تها خَطَ
- ۱۴۵ فَرَضَ وَاَجِبَ سُنْتُون سِڪھڻا شَرِيعَتاءُ
- ۱۴۶ طَرِيقَتَ جُو تَن مِين اچي ورتو واءُ
- ۱۴۷ حَقِيقَتَ ھيئن مِين ڪڏانون معرفتِ مَن

۱۱۰. اَللّٰهَ عَاشِقِنِ كِهِي مِيَانِ مُحِبِّ مِلّٰهَ
۱۱۱. رِيهونَ كِنُو رُجُنِ مِيانِ رُوِيُو جِرْ هَارِي
۱۱۲. دُكِهِنَا دِيْنَهَ پَرِنَن رِي گَهَنگَهَرِ تَهو گَهَارِي
۱۱۳. چَهِنَا پِيرِ پَهَنِن سِيانِ وَتَهَجِي وَپِچَارِي
۱۱۴. دَاهُونِ كَرِي دَرِدَ سِيانِ بَرَبَرِ بَاكَارِي
۱۱۵. مَجَهَانِ مَنِ مَحَبُوبِ كِهِي وِپَرِ نَه وَسَارِي
۱۱۶. نَه كَا اُنَجَه نَه بَكَهه كَا مِيسَ چَهَدَنَانِيانِ مَارِي
۱۱۷. وَهَ پِنُو وَنَجِي وِپَرِ مِيانِ اَللّٰهَ آسَارِي
۱۱۸. مَانِ مِزَانِ كِهِي سَجَنِيانِ گُونَدَرِ كُذَارِي
۱۱۹. سُكِي چُمِ هَدَنِ تِي كَارُو كَزِي تِهِنُوسِ
۱۲۰. مَنِ مِيانِ مَحَبُوبِنِ جُو پَهَ پِنُوسِ
۱۲۱. جِرْ هَارِي جَالِ گَهِنُو دَاذَهو دُكُهَ لَكُوسِ
۱۲۲. دُورِنِدِي مَجَهَ دُونِگَرِيانِ مازَهو كُو هِرِنُوسِ
۱۲۳. مِصْرِ جِي مَارَكَه جُو تَنَهِنِ دُسِ دِنُوسِ
۱۲۴. پِسي وَنِ وَهَسِنُو لَهِي سُوْرُ وَنُوسِ
۱۲۵. سَرَهو تَهِنُو سَرِبَرِ مِيانِ وَدُسِ دُكُهَ لَهِي
۱۲۶. مِصْرِ آيُو مَجَنُو كُوْتَانِ قِيَسِ كِهِي
۱۲۷. وَهَسِنُو وَارِي پَهَلِ جِدَنِ تِهِيَسِ رُوِي رِي
۱۲۸. سَرَهو تَهِنُو سَرِبَرِ مِيانِ جَا تَرِنُو جِي

- ۹۱ حَوْضَ حَوْبِلْتُونُ حُجْرًا اَجْهًا اَدَايَامِ
- ۹۲ كَارِنِ تَوِ تَرْتِيبَ سِينِ چَنگَا چِثْرَايَامِ *
- ۹۳ مَاتْهُو كَهِي مَجْنِي اَجِنُو مَتِيُونِ دِينِ
- ۹۴ اَحْسَنَ اَخْلَاقَ تَنْهِنِ جَا وِپْتَهَا وَاكْهَانِينِ
- ۹۵ تَانِ چِي مِيَانِ مَنَعِ مُونِ كَهِي اَدِينِ كَامَ كَرِنُو
- ۹۶ جَنْهِنِ مَنُهِنِ چِي جِي مِينِ اَبِي دُكْهُ بَهَرِنُو
- ۹۷ وِسَارِي وَطَنُ وِرِي نَهْ وِپَهَنْدُوسِ
- ۹۸ جُبَّ الْوَطَنِ مِنَ الْاِيْمَانِ كَزُو تَا نَهْ كَدْدُوسِ
- ۹۹ تَدْهِينِ جَرُ هَارِي جَالِ گَهِنُو رُونِي مَاءِ وِرِنَاسِ
- ۱۰۰ مَاتْهُو مَكِّي شَهْرَ جَا كَارُو كِنِ كِينَاسِ
- ۱۰۱ كَنْهِنِ چِي وَاړِي نَهْ وِرِي تَهِنُو سَتْرَانُو شَاهُ
- ۱۰۲ كَهْنِي حَمَالِ هَلِنُو رِزْهِنُو مَتْهِي رَاهُ
- ۱۰۳ كَاسُو كِي كِپُورِ جُو كَهِيَانِينِ كَهْتِنِ لَاهُ
- ۱۰۴ كُلُّ نَوْمٍ عَلَيِ الْحَبِّ حَرَامٌ كَدَانِينِ كَالَاهُ
- ۱۰۵ دُورِي دُونُكْرَ لَكِيُونِ سُپِيرِيَانِ جِي سَاءُ
- ۱۰۶ اِنْتُو اَبُ اَكْهِنِ مِينِ وِپِجَارُو وَاَجْهَائِي
- ۱۰۷ لَوِچِنُو لَمِي پِرِنِ جِي سُوْرَ سَتْرَانَا كَهَائِي
- ۱۰۸ مَصْرَ جِي مَارَكْهَ جِي مُونِ سَائِينِ دِي سَانْجَاهُ
- ۱۰۹ وِپِنْتِيُونِ وَا دَهْنِي كَرِيَانِ تَهُو كِينَاهُ

- ۷۲ رُوڙا رَکھي رَمَضانَ جَا چَنگَا لايو چِتُ
- ۷۳ ري سَخاوتَ سَتِي کَهي ناهِ کَا بي نِرِتِ
- ۷۴ مَتَنُونِ ڏي ماڙهنِ کَهي سُونَهاري سُرَتِ ۽
- ۷۵ اِي سُنِيڊِيئي گَالِي اُنَهِنُو تَنهنِ وِپرَ
- ۷۶ موڻي هَلئو ماءُ ڏان پُري بهرائين پيرَ
- ۷۷ اچي چيائين ماءُ کَهي رُخصتَ ڏينم رِزا
- ۷۸ آئون سو مِصرَ بهيٽانَ جِتِ قمرَ جي قِضا
- ۷۹ صلحَ جَا شَرِيعتَ سِپنِ ماڙهو کِنِ مَزا
- ۸۰ تِنِ کَهي طَريقَتَ سِپنِ سارِئو ڏين سَزا
- ۸۱ هِنُونِ حَقِيقَتَ گَڏئو عَازي کَري عَزا
- ۸۲ مَشاھدو مَعْرِفَتَ سِپنِ جَاکِيتانَ جَزا
- ۸۳ تان چي پرين وِچِ مَ پَرڏِيهَڙي موڻي چيسَ ماءُ
- ۸۴ وِپنُهَڙو هُنُو وِطَنَ مِپنِ جِتي سَکُهَ سَوا
- ۸۵ تا چي اِصلِ آئون هِتِ نَه هُو وِطَنَ هِي نَه ماءُ
- ۸۶ سوڻي سانهَ مَنهنَ جو ساچنَ جِتِ سَنَدومِ
- ۸۷ تان چي مَحِبَ مَنهنَ جَا مِجنا وِطَنَ تَنهنَ جو هِي
- ۸۸ پرين پَراھون مَ تهي جَاکِيتانَ تھو جي
- ۸۹ خُوشنُونِ کَرِ خُتھابَ مِپنِ کِهائو خُتھابنِ سَانُ
- ۹۰ انھون پَھرُ اِستادَ سِپنِ رِجھئو کَرِ رِھانِ

- ۵۳ نڪَ نِيرُو پهرَ جهڙو بهروئين بهنبها وارَ
- ۵۴ جاپين پهلين جهڙا ڏنڌ ڏنڌ ڏاتارَ
- ۵۵ پاڻوهنديئي پدھرا گر کھلين کھنڻھارَ
- ۵۶ کنگوءَ ورنِ گرائون بازوبندَ بهارَ
- ۵۷ ميناگارئون مندرئون انگريبن اپارَ
- ۵۸ پکي ورنِ پدمني سانولي سرنڪَ
- ۵۹ سرو کنا سنھني اپر مڙوي انگَ
- ۶۰ کبوترَ جهڙي گچي سيني سونھاري
- ۶۱ چيلھ چيٽانين سونھني ڏھري گر ڏھاري
- ۶۲ نتھه نمولي مٽھڙو حمال نِ ھاني
- ۶۳ مانڪ موٽي تن مپن جوھرَ جزائي
- ۶۴ گھڻا سبھيئي گچي مپن پويو تھي پائي
- ۶۵ ماڙھو پسي مندهه کھي سائين سارھي
- ۶۶ کنن مپن سونھنيس سون جا بڙا بهاري
- ۶۷ لڏي لعل پھان سين گر ڏاڙھو جي ڌاري
- ۶۸ گونج جڻن گر کھني چوڻو جھو نانڪَ
- ۶۹ مڙھي جا موٽن سين مون من مرھڻو مانڪَ
- ۷۰ اي ڏورانين ڏسجي گر پھلاري پھانڪَ
- ۷۱ ھڪڙو نيھ نماز سين بي پڙھن جي پڙت

- ۳۴ هُنَّ كَهَي رَاتِ رُوحَ مِينِ هِي تَهَا بَهَائِينِ هِي
- ۳۵ دِينَهَان رُوِي رَاتِ كَهِي ۞ رَاتَدَان پَرَكَهِي رَاتِ
- ۳۶ رُوِيُو رُوِي رَاتِ كَهِي بِي چَهَدَنَانِين تَاتِ
- ۳۷ وِيندَا سِي اِيْمَان سِينِ كَلْمُونُ جَنِينِ وَاتِ
- ۳۸ تَذَهِين مَاتَرُهَو مَكِي شَهَر جَا مَزْدُو مِيْتَرَا كَرِ
- ۳۹ تَهْنُو كُجَاژُو قِيَسَ كَهِي اَجْنُو اَننِ چُونِ
- ۴۰ كُو چَوِي پُئِسِ جِنِ جُئِي مِينِ كُو چُئِي عَقَلِ پَهَرِيُوَسِ
- ۴۱ پُجَهِي پَتَهْمَا پِنْدَتَا كُو دَارُو دَوَا كَرِيُوَسِ
- ۴۲ مَاتَرِهِنِ چِيُو مَانَسِ كَهِي تَا تُونِ پَانِ چُجَهِنِيَسِ
- ۴۳ چِيكَا هُوَسِ هِينِ مِينِ تَانِ سَا كَالِ سُنِينِ سِ ۞
- ۴۴ تَذَهِينِ مَاءِ چُجَهِي كَهِي مَجْنِي كِهِي لَكِي كِينَاءِ
- ۴۵ جَا تَنُهُونِ جِي مَنِ مِينِ سَا مُونِ كَالِ سُنَاءِ
- ۴۶ تَذَهِينِ مَجْنِي چِيُو مَاءِ كَهِي لِيَلِي لَائِي لُجَهَانِ
- ۴۷ پَسَنَ كَارِنِ پَرِنِ جِي پَانْدَهِي پَهِي پُجَهَانِ
- ۴۸ كُو مُسَاوَرِ مِصْرَ جُو وِئَهُو تَتِ هُو
- ۴۹ مَاءِ وَتَانِ كَهِي مَجْنِي كُوئَهِي تَنُهُونِ چِيُو
- ۵۰ چِي آهِي مِصْرَ شَامِ مِينِ لِيَلِي لَالِ كُنَارِ
- ۵۱ سُونَهَ سَمَانَكِرَ سُنْدَرِي عَاوَلِ عَقَلِدَارِ
- ۵۲ هَرَنِ اَكَهْنِ هَنْجَرِي كَنِينِ كُوَلِ جِي كَارِ

- ۱۶ الْعِشْقُ نَارُ اللَّهِ إِذَا وَقَعَ فِي قُلُوبِ الْعَارِفِينَ
يَحْرِقُ مَا سِوَهُ اللَّهُ أَصْلُ آهِي أَيَّتَنَ ۞
- ۱۷ مَشْغُولٌ مُرَاقِبِي مِيقَاتٍ وَيَتَهَوُّ جَانُ هُوَ
- ۱۸ مُشَاهِدُهُ مَحْبُوبِينَ سَيِّئِينَ تَنْهَنُ كَهَيِّ تَتِ تَهْنُؤُ
- ۱۹ هَكَزُو دَمُ حَبِيبُ أَوْ وَيَهِي وَتِ جَنِّهِنَ
- ۲۰ رَهِي نَهْ هَوْشُ هَيْئِينَ مِيقَاتٍ عَقْلُ كَهَيِّ تَنْهَنُ
- ۲۱ مَحْبُوبُ وَتَانِ مَجْنِي جَدِّهِينَ سَوِئُو
- ۲۲ عَقْلُ أَنْ عَاشِقَ جَوَ كَرِي نَارِ نَتُو
- ۲۳ تَدَّهِينَ قَيْسَ قَرِيبَ كَهَيِّ أَنْهِي أَيَّتَنَ چِيُو :
- ۲۴ كَدَّهِينَ پَسَنْدَسِي تُو كَهَيِّ جَنِّهِنَ مُونِ تَنْهَنُ جِي تَاتِ
- ۲۵ تَانِ چِي مُونِ كَهَيِّ پَسَنْدِينِ نَنْدَرِ مِيقَاتٍ پَرِ سَتِي اَدَه رَاتِ
- ۲۶ كِنَا فِرَاقِ فَاضِلِ چِي تَهْنُؤُ سَوِ بِي هَوْشُ
- ۲۷ وَرِي پَتُو وَجَدِ مِيقَاتٍ كَرِي جَوْشُ خُرُوشُ
- ۲۸ مَاخُولِيَا مَجْنِي كَهَيِّ كِنُو خُوشِ خِيَالِ
- ۲۹ لَيْلَا كَارِنِ لُجْهَنْدُو بَهُونِي سَوِ بِي حَالِ
- ۳۰ نَهْ كَا سَارِ سَرِيرِ مِيقَاتٍ نَهْ كَا رَاتِ نَهْ تَدِينَه
- ۳۱ چِي سَوِ پَرِيئَنِ لِي آئِي تَهْنُؤُ أَيَّتَنَ
- ۳۲ لَيْلَا نَالُو رَاتِ جُو مَجْجِهْ عَرَبِي وَائِي
- ۳۳ لَيْلَا نَالُو نَارِ جُو جَا قَاضِي قَمَرِ دَهِي

SINDHI POETRY.

I.

MAGNŌ Ē LAILA.

- ۱ محمودانِي مَجْنِي وَيْتَهِي دُورِ كَنُو
 ۲ وَخَنُ اقْرَبُ اِلَيْهِ مِنْ جَبَلِ الْوَرِيدِ اِنِي جَانِ آيُو
 ۳ مَعْنَا لَكِيْسِ دِلِ سِينِ فِكْرِ مَنجِهِي پَدُو
 ۴ سُنِينْدَهِيَن سِرَهُو تَهَنُو خَبَرِ اِي خُو شَحَالُ
 ۵ سَاهِ رَگَنُونُ اوْتَرُو وَاحِدَ جُو وَصَالُ
 ۶ اَنهِي آيُو اُسْتَادَ ثَانَه اُبهي عَرَضِ چِيَانِسِ
 ۷ آيَتِ اِي اَوَّلَ كَنَا پَرِي سُنَايَانِسِ
 ۸ تَابِعِ كهي تَوَجَّهُ كَرِي شَغْلُ كَنُو سَنَاءِ
 ۹ اَنهِي طَلَبَ تَوْحِيدَ جِي جَا اَنُونِ كَرِيَانِ كَاءِ
 ۱۰ تَدَهِيَن مُرْشِدَ كَنُو مُرِيدَ كهي اَنهِيَن اِرْشَادُ
 ۱۱ لَا مَقْصُودَ فِي اَلْدَارِيَن اِلَّا هُو تَهَنُو شَغْلَ سِينِ شَادِ
 ۱۲ كَسْرَتَ كَرِي قَلْبَ سِينِ رُوِي رَا تُوْتِيْنَه
 ۱۳ پَدُو آهي پُورِ مَدِينِ چَاهَدُو مَتَهِي چِيَه
 ۱۴ اَكِهِنِ اَرْتُو لايُو كَرِ وَاَسِي وَسَنِ مِينَه
 ۱۵ جُو وَسَانِ وَتُو پَنُهَنِ جِي تَدَهِيَن سِينِ كَبُو كَنُنِ

بَدَهَانَسِ ۽ بَهَوَزَاتِهِن سَانُ پُتھِي تِي تھُونِگَرَا سَوِين كِيَانَسِ •
 اَرْتَهْمَ هِنَ گَالِ جُو هِي آھِي تَه جِيڪُو وَكَهَ اَجَائِي وَجَهَنْدُو اَنَ
 كھِي اھڙِي پَرِ اُپَتِ مَلَندي • تَدھِين پَنَسِ چِيَسِ تَه اِي پُتَرَتُو
 كھِي سَمَاءَ نَه آھِي پَرِ نَجَن ۽ گَاوَنُ جِي كھِي سَرھُو تھُو كَرِي
 ۽ مَنَ كھِي گَنِي كَهَان تھُو چَهڙِي • اِيھِين چِي جِيْن تھِي
 مِجُو تَه پِيرُ اَنَ جُو كَنھَن تھڙِي مَنجھِ اَتِڪَنُو ۽ اَكھڙِي پُئُو • دِلُو
 كَرِي بَهَجِي پُيسِ جِيڪَا هُونْدِ هِيَسِ سَا سَبِيھِ اُنَامِي وِسِ تھَلُو
 ولھُو تھِي پَنَن لِڪُو •

پي ڪا سرهائي ڪريون . تڏهين بي چيس ته هي جوڳ ٺاهي
 ته چوري ڪري پوءِ دارون پئون . تڏهين هن ورائي مڀن چيس
 ته اي ابوجهه ڏڌ تون دارو جو سوانه نه ڇاڏين پر هائي چيڪر تون
 پئين ته ڏسندين ته هئون ۽ بت سرهو ۽ سگهه ڏاڏهي تهيندي ۽
 هو نه منجي هليو وئو . هن بي دارون پي ڏهرو ڪري ۽ کهيو
 ته هي راڳ ڪيائين تڏهين اهي گهر جا دهني سندس راڳ جي
 سرتي اٿهي ڇها ڏسن ته چور دهانيل گهر جيون مڙيئي وٿون
 مڙي هن بندهي دارون پي کهيو ته هي ارڏن جان نهو ٺجي ۽
 راڳ ۽ تاري جو هل مچايو اٿس ۽ لهر کهيائي جي سڀ
 جي گهر تي ڪاهيو آهي تڏهين مڙي ماڙهن پڙي وڙهي جي
 سان گڏجي ورتائون ۽ جو لنگ ڇوڙيو سو بهڪائونس
 ۽ بندهي دڳي دار گوتھ جي کهي ڏنائونس ۽ اهو جهل
 منجه جهليو ۽ هن ڪال جو آرتھ هي آهي ته چيڪو آڄوڳ
 آڃايو ڪم ڪندو سو اهڙو پورهيو لهندو ۽ تڏهين گڏه چيس ته تون
 رهائو سنڀ ۽ پت جو آهين ۽ تو کهي راڳ جي سوانه جي ڪا
 سده نه آهي آئون راڳ ڪرن ڪهان مورهن نه رهندس انجا
 گچي راڳ ڪرن لاءِ ڏرگهي ڪيائين ته هنن بهجي وئو ۽ ان جي
 هيٺن تي آرائي ڄاڳيو ۽ هوري هوري وڃي گهٽ گڏه جا
 سوگها ڪري جهليانس ۽ نهلهو نوز گچي مڀن بندهي ون سان

چاڻي بجهي چها کان کم تھو ڪرين متان ھرن ۽ گڏھ جان پوءِ
 موٽي ارمان ڪرين ۽ تڏھين پنس پھس تہ گال اُن جي ڪڏن
 ھئي؟ تڏھين اُن چيو تہ ھڪڙي ھرن ۽ گڏھ جي پاڻ مڃھ پريت
 ھئي پوءِ رات جو ٻئي گڏھ جي ڪنھن ماڙھو جي باغ مڻ وڃي
 گل پھل ساوڻ ڪھائي ويندا ھئا. اھڙي رات ھڪڙي چانڌوڪي
 ھرن ۽ گڏھ باغ مڻن اڀي پھل پڻ ڪھائي پنھن جيون ڪڏھيون
 ٻھري ٽٽار ڪڏنون ۽ تڏھين گڏھ سرھائي مڻن اچي ھرن ڪھي
 چون لکو تہ گھڻا ڏينھ تھڻا آھن اچ تہ اچ پاڻ مڻن گڏھي راڱ
 ڪريون. تڏھين ھرن ورندي مڃھ چيس تہ ھن وپر راڱ ڪرڻ
 چنگو ناھي پر رڳو چھڻو چھا لاءِ تہ اسين ڏينھڙي ھن جي
 چوري تھ ڪريون جيڪڏھين راڱ ڪنداسون تڏھين راڱ جي سر
 تي دھنيس جاڳي ليکھو ساري چمار جو وڻھندو جڻن چور
 ليکھو ڏنو ۽ گڏھ پھس تہ اُن جي گال ڪڏن آھي ۽ تڏھين ھرن
 چيو تہ بہ چور ھئا سي پاڻ مڻن گڏھي ڏينھڙي وڃي چوري
 ڪري وراھي وڻھندا ھئا سدائين کم اُنن ٻنھي جو ايھين ھو پوءِ
 اوچتوئي رات ھڪڙي ٻنھي پاڻ مڻن گڏھي ڪنھن جي گھر
 مڃھ وڃي گھڙيا ۽ مڙيا ھوندي اُن جي ڪنھي ٻھريون ٻنڌھي
 سنبھريل تھڻا تڏھين چھا ڏسن تہ ڏنڪ دارو جو ٻھريل ڪڏن ڪر
 دھريو آھي تڏھين ھڪڙي چور بي ڪھي چيو تہ اچ تہ اچ دارون

پُريون ٻيلن ۽ اٽالي سان اٽاهين اچي ڪهنن ٻڌن راڳ روپ
 نچن مڻ سرهيون آهن ۽ ان ٻڌن جي هردي مڻ گنتي ڪري
 چون لگو ته آئون اڄ اچڻ هي ڏسان ۽ گچ وٺڻ جي پڻجانا پرن
 ان ڪهي گچ جيترو ڪهنن ٻڌن ڏنو هو ڪهائي پي سرهو تهئو ۽
 هردي مڻ چيائين ته مون ڏينهن گهڻا کائيا آهن هائي آئون گچ
 ڏينهن هن پرن جي ٻيلپ مڃه رهان . تڏهين ان ڪهي
 پاڇيائي سان عرض ڪري پاڻ ٻيلپ مڻ ڏان ۽ گهڻن ڏينهن
 ڪهان پوءِ ڪنهن ٿاڻي هرديس مڃه سار تهي تڏهين پرن ڪهي
 عرض ڪيائين . پرن پڇهس ته هائي بدران پوري جي ٿون
 چيڪي گهرندڻ سو اسين تو ڪهي ڏيندڻونسين ۽ تڏهين هن
 دلو حڪمت جو ان ڪهان گهرڻو نيٺه دلو ۽ ان جي حڪمت
 هن وچن وڃا سان ان ڪهي ڏنو ته جنهن وٺڻ دلو بهگئي
 ان ٿاڻي سبه هوند اڏامي ويندي نسوري ان جي رکه ڪچ ۽
 پوءِ ان هن دلپ ڪهي ڪهني ٻڌن جي گهر آيو ته چها ڏسي جو
 ٻار ٻچا جوڻس ٻڌن منگن مڻ رات ڏينهن پهرن تها ان ڪهي
 گڏ ڪري دلپ جي حڪمت سان هوندوارو تهئو جڏهين دهن جي
 پور مڻ هتهيلو تهئو ۽ ڏينه هڪڙي دارون پي ڪهيو تههي دلپ
 ڪهي ڪهي تي ڪهني نچن لگو تڏهين پترهنس وڃا جي وات
 ڪهان چون لگس ته جڏهين ڪو ڪم ٻچهڙو چائين تهو تڏهين

ورائي اِيهين ڏيئي تہ وات تي بيهي ڏاڏهڻان ٿري هڻڪا ڪري چو
 پوءِ جي دهنيس ڪو نه نڪهتو ته تنهان پوءِ توان تي حلال
 آهي ۽ مڙسهنس هي گال ٻنڌهي چيس چنگو ته اِيهين ڪري زال
 گهر جي ٻاهر وڃي هڻڪا ڪري نالو روڪڙ جو هورڻان وڍائين جڏهن
 ته ماڙهن نالو روڪڙ جو دهاران هڻڪي جي بئو ڪو نه ٻڌهو هن لاءِ
 کيس ڪنهن کي نه پڇهڻو ۽ ان تهگڙائي سان نائي ڪهي ڪهنِي
 موٽي گهر پنهن جي وڃي مڙسهنس ڪهي ساري سڏهه ڏيئي
 روڪڙ ڪهي پنهن جي هوند سان گڏي دهر يائين ۽ اوچتوئي انهن
 رات چور مڪرڊل مڪر سان پرڏيهي جڏهن ان جي جهڳي منجه
 وڃي سار ساري سبھائي هوند ڪهنِي وٺو ۽ جڏهن ڏٺو سڄ جو
 اُٻه مين بڙيو آهي ننڌر مان اُٻهئا تڏهن مڙيوئي دهن جو دهر پو
 هائون دهاران دھوڙ بهوئي جي بئو کين ڏسن مين نه آين ۽
 تڏهن لوڙت ڪري روڻ لڳا ۽ اڙتھ هن گال جو هي آهي ته
 هوند پراي دهن پنهن جو نهي ٿي ۽

VIII.

EASILY GAINED, EASILY LOST.

هيڪڙو ماڙهون پورهيت پورهتو ڪانهن وکنن جو ڪندو هو. اِهڙي
 ڪنهن ڏينهاڙي جهنگ منجه ڪانهن لاءِ وٺو چها ڏسي ته چار

سَرهائِي سانَ ڪهائيَ ويئي ۽ ڏينهاڙي گذرڻ جي مارڻ مِين وري
 رُنڀيل هئي ۽ تنهن لڳ هِي چوڻي تهي آهي تہ جيڪو ٻڌڻ
 جي ڳالهه تي وپساهُ ڪندو ۽ پنهنجي وڃا تي ڪرت نہ ڪندو
 تنهن ڪهي بلڻ جهڙي نيبهاڳائي تهيندي ۽

VII.

CUNNING OF A WOMAN.

ڪنهن ٽاڻي مڇه ڪو ماڙهون هو پوءِ ڏينهو هيڪڙي اچڻ
 ڏسڻ لاءِ ڪانهين گهن وٺو تہ اوچتوئي هيائي روڪڙ جي هٿه
 لڳيس ۽ هيڏي هوڏي نهاري اٻجهه جي ڪوٺل تي چڙهي ان
 روڪڙ ڪهي ڪهي گهر آيو ۽ گهڻي سرهائي سان جوڻس ڪهي
 چيائين تہ هي هوند پهر جن جو اسان تي رهندو ناهي تنهن
 ڪهي مورهيڻ جهڙي مڇه رکهن جوڳ ناهي . هن هوند جي
 هيائي ڪهي ڪهي گوڻهه مڇه وڃي پڇهي جي ڪنهن جي
 هجي دهنيس ڪهي ڏيئي اچ ۽ زال سياني پروڙو تہ مڙس ماڳهين
 هيترو دهن کي نہ رکهندو سا روڪڙ ڪهي ڪهي جهڙي ڪهان ٻاهر
 وڃي پنهنجي اڙدهه مڇه گنتي ڪري وٽس آي ۽ چيائين تہ
 مون گوڻهه مڇه پڇهنو تہ هي روڪڙ حنه جي هجي سو وڻهي
 نيڻهه دهنيس ڪو نہ تهنو . تنهن قاضي وٽ وڃي پڇهم . قاضي

وَنَجِي پَنُون ۽ هڪ ٻئي جي واهر سان ماري منڇائينديونسين ۽
 جيڪڏهن اُن کَنُون ماريو تڏهن پُن ڪهڻدو اسانهن جو آهي
 جهوٽ نالو وڌو تهيندو ۽ ناتو نڪرندو ۽ تڏهن بي بيلي ورائي
 مڀن چيس ته مورهن ائين ناهي جهوٽ اڳي ٻڌو ڪڙم جو مري
 وڻو سو ٻڌه ۽ سرت وارو هو پوءِ اُن هن گال جي رتھ نه ڪي ۽
 تن مڙني بي وس تهبي پنهن جو ساه ۽ پياري چمار ڏنائون
 تنهن مڀن اسان ڪهي پُن اهو جوڳو آهي ته ان حاج ڪهي
 منڏهونين ويجهو نه وڃون ۽ پوءِ ان پُن پنهن جي وات وڻهي
 پنهن جي ماڱ مڀن شوڪارا ڪرن ۽ تهدها ساه ڪهنن لڳي ۽
 اهڙي ته اها ٻلي جنهن ڏهراي تهبي ڪي سا مري ويئي
 جڏهن ڪنڪ ان جي مرڻ جي ان جي ڪن تي رسي تڏهن
 هته ارمان جو ڪوڏن تي هني چون لڳي ته به چنيون پان مڀن
 رهيون هيونسي سا وروه جي واهر مري ويئي تنهن منجهه ائين
 چنگو آهي ته انون هيڪل وڃي منجهن پوان پوءِ جنهن ڪهي
 ڌاڻر ڌاڻا بندو سو ڪهڻدو سا سائني ڪهي ساريندي ڏڪندي
 پهرندي ڌرجندي هوري هوري ڪنن جي منڏلي مڀن وڃي گاڻر
 متهي ڪري ماءو ڪنائين تڏهن ڪڏا ساري منڏلي جي دهڪ
 جهڙي بهڃي وئا ۽ جنهن گيدي ٻلي هوڪاريو هو سو پُن بهڃي
 وڻو ۽ ٻلي ڌاڻار ڪهي سُڪر ڪري ڪنن منجهان چيٽرا ڪيٽرا

پان مین پھ پریان کری ائین وچن وچا کڈائون تہ اچ کھان
 پوہ کا بلی کنھین کئی کھی نہ وٹھی ۽ کنھین جو نالو نہ کنھی
 هن لاء تہ چیکڈھین کائی بلی کنھین کئی جو نالو وٹھندی ۽
 اھا گال گن جو بادشاہ بندھندو تہ ان تي بجهه کری پازون
 پٽيندس ۽ ان چانک تان چٽي جهٽو جهٽو تهيندو پوہ
 کلادارن سان سامھون کرن چنگو نہ آھي . هن پنھن جي وچن
 وچا تي گڈھ بدھائون . هن پر تي کيترا ڏينھه نبرتا تہ بلن
 مڃھ ڏنار پيئي ڏھاري ڏھاري بليون مرن لگيون هن لاء تہ کھاج
 ان جو ۽ سندين سرھائي مین ڏکار پئو . اني پر مڙي بليون
 مري پاچھي ساري گوٽھ مڃھ بہ بليون بچون . تڏھين هڪڙي
 مڃھان پنھن جي من مین گنتي کری چيائين تہ چیکڏھين
 هي هوندو تہ نيٽھ آسي پڻ بي مري وينديونسي تنھين مڃھ
 ائین چنگو آھي تہ پان مین پريان پھ کری وڃي کڻن مین پئون
 پوہ چیکڏھين اسان کڻن بهچايو ۽ جي ان اسان کھي ماريو
 تان پڻ پني پرين سوٺھ اسانھن جي تهيندي . هي گال سوچي
 هڪڙي بي وت وبي ۽ پنھن جي هردي جو گجھ اگياس
 هاريائين ۽ هار حال پروت جو مھنداس چھني چيائس تہ چیکڏھين
 پيلھرائي کبي تان پڻ کال کي نہ چھڏيندوسين جئين بيون بليون
 ميون نئين آسي پڻ مرندونسي تنھين مین ائین موچارو تہ مينن

سَنَبِهَتُونِ مَانْتُون ۽ ٻوڙ پُلاو ماڙهون تها ڪهانن ۽ اهڙو گراه
 ڪڏهين ڪو نه ڪهاڏهو آهيم تنهن منجه هائي ائين چنگو آهي ته
 انون ڪنهن ماڙهو هوندواري جي گهر منجه وڃي اتي جي
 ڪهاڇ منجهان ڪين چورائي ڪهاڻي سواڻ وٽهان ۽ ان جي سرهائي
 مڀن سڪه ڪرڻان ڇها لاءِ ته سڪهي پلڪ ڏکي ڄمار ڪهان
 چنگي آهي ۽ پوءِ ڪنهن جي گهر منجه وڃي ان جي ڪهنن
 مان ڪي چورائي ڪهاڏهائين ۽ پڻجانا ڏهرو جي وري پنهن جي
 من مڀن چيائين ته چيڪر هائي دارون پڻ بي ڏسان ۽ ان جو
 سواڻ چڪهان ته ڪهڙي پر جو آهي ۽ پوءِ اهڙيئي مٿ سري جو
 هته آيس ان منجهان جان پيائين ته پڻڏيهي مئي متهي مڀن
 آيس ۽ ڪهيو تهئو ۽ تڏهين چون لگو ته گيدي بلو کانهي گيدي
 بلو کانهي ۽ پوءِ هي هونگار ان جي بڻن ڪنن جي ڪن مڀن
 پهتي تڏهين مڙي ڪٿا ساري ڪوٺه جا وٽس آيا ۽ اچي ان جو
 سلام ڪيائون ۽ چيائون ته شڪر خدا جو ۽ وڏي باجه ان جي
 ته جو اسان مڀن هي سورة سامانو ۽ پنهن جي گچي منجه
 دهاگو پيٽپ جو ٻنڏهي چيله نون جي ڏاڏهي ڪري رات
 ڏينھ سندس ڪم منجه جتا رهئا ۽ ان کي ڪهي دارون ۽
 بهاتوبهات جا ڪهاڇ ماڙهن جي گهرن مان ڏيهاري چوري ڪري
 ان ڪهي آئي ڏيندا ها ۽ جڏهين هي ڪال بلن ٻڏهي تڏهين

آهي اوان هي مينه ڪٿان آندي آهي؟ تڏهين ان بهانگي ان
 جي سڻجانن تي اچڻ ڪري پڇهائڻس ته تهنن جي مينه ڪڏهين
 ويئي آهي ڳال پوري ڪج. تڏهين جنهين ڏينه ان جي وجهه
 پاني مين ويئي هئي اهو ڏينهو ۽ تاريخ وار ۽ مهينو وره ساري ڳال
 ڪري سڏايانڻس. تڏهين هو ماڙهو ڪڏا ڌراو دهني جي ڌڙچندڙ
 ۽ وٺه پرائي ڪهان بهچندڙ سو پنهن جي هردي منجهه ويچار
 ڪري چئانڻس ته سچ اها وجهه تهنن جي مون ڪهي ههڙي پر
 هته لڳي ۽ هي مڙي مينهنون منجهانڻس تهئون آهن سي پنهن
 جئون وٺه. تڏهين ان هن جي سچائي ڏسي به مينهنون ان
 ڪهي ڏنائين ۽ پئون سبهڻي ڪهي وٺو جڏهين مينهنون دهني
 وٺي وٺو تڏهين جي ڪڏا ان جي جهن اڪهر ڪهان لاءِ
 ڪڏ تهئا ها ڪوڪان ڪري ڪي مري ۽ ڪي بهچي وٺا. هن ڳال
 جو فائدو هي آهي ته جيڪو سولي گراه تي سندرؤ بندهندو ۽
 ڊڪت پورهئي جي ڪڏا بهچندو ان جو حال هن ڪتن جان تهيندو.

VI.

THE DRUNKEN BOASTING MOUSE.

ڪنهن ٽائي ڪوٺهه هڪڙي منجهه ڪئي هڪڙي پنهن جي هردي
 مين ويچار ڪري چيائين ته انون ساري جهار تهو سنان جو

مورهين ڪهڙهن جو پنهن جي ڪهڙن مين نه گڏيندس پر جيڪي
 ڪهڙن ۽ اڪهر تهيندو سو انون پرڏيهن ڪهڙي دهني جي نالي تي
 ڏيندس پر جيڪي مڪهن تهيندو ان مان چاريندڙن ڪهڙي پورهيو
 ڏيندس ۽ نيٺهه انهن پر ان مينه مڃهان گچيٽريون مينهڙيون
 تهئون جهن اڪهر انن جو ڪهڙائي ڪو نه سگهندو هو ۽ تڏهن
 وڌهان جي پاسي مڃهه ڪهڙان ڪهڙي انن مڃهه وجهندو هو اهڙي
 وڌيت تي ڪتا ڪيترا سدهه وارا تهڙي ان جي ڪهڙن لاءِ اچي گڏ
 تهڙا ۽ اتي وڌهي ويامي اپار تهڙا ۽ رات ڏينه سوڀي ڪهاڇ تي
 سرهائي ڪهڙي ڪندا ها ۽ چوندا ها

ته ڪهڙون اچ جو ڪڏهن اهڙو ڪو نه هئو ۽

انهن تي ڏينه ڪيترا نبرتا ته اوچتوئي اهو بهانگيو جنهن جي
 مينهن جي وجهه هئي سو گهنديئي اچي ان مانگ مين پرڏيهن
 وانگر ٽڪڻو پوءِ بهانگي ان هندهه جي گچ ڪهڙن ۽ ماني ڪهڙن لاءِ
 ڏنيس جيئن ته هي پر ان جي گهنن ڏيهانن ڪهان هئي ته جيڪو
 پرڏيهي جو ان جي وڌهان مڃهه وڃي ٽڪندو هو تنهن ڪهڙي
 اهو ماني ۽ ڪهڙي ڏيندو هو ان ڪري هن ڪهڙي پڻ ماني ۽ ڪهڙي
 ڏنائين ۽ پوءِ جڏهن ان ماني ۽ ڪهڙي ڪهاڏهو تڏهن ڪهڙي پنهن
 جي مينهن جو سنجائي ان بهانگي ڪهڙي چيائين ته انون جانان
 تهو ۽ ٿهڪ بهانجيان تهو ته هي ڪهڙي منهن جن مينهن جو

CONSCIENTIOUSNESS OF A SINDHI.

ڪنهن ٿاڻي مڃه ڪو ماڙهو درياءَ جي ڪپ تي پنهن جي
 بهانگ سان مينهنون وڻهي وڻهيو هو ۽ پوءِ اهڙيئي ڏيند هڪڙي
 سنڌيس مينهنون وڻجي درياءَ مڃه گهريون . اوچٽي ڪا مينه مڃهن
 ٿهڪل هئي . سا اتي وڻاي وڃه چيائين ۽ پوءِ دهني جي گهر
 سان ان وڃه ڪهي وه پائي جو گهلي ڪنهن ڏورائي ڏيه ٿي
 ڪهي وڻو ۽ ان ڪهي ڪنهن کڙجه پيٽ جي مين اڇهائين
 پوءِ اهڙيئي اتي پڻ ڪو بهانگو ميهار دهن مينهن جو وڻهيو
 وڻهيو هو سو جان اچي ته چها ڏسي ته وڃه هڪڙي بگي
 پائي جي ڪنهي تي وڻهي آهي ۽ تڏهن اتي پنهن جي
 هردي مڃه وڃار ڪري چيائين ته هي وڃه چنيل منهن جي
 مينهن جي نه آهي پر چيڪڏهن هائي انون هن ڪهي هتري
 جهڏيندس ته ڪو مروڻ اچي ڪهايندس ان ڪهان ائين چنگو
 آهي ته هن ڪهي پنهن جي وتهان ٿي وڻهي وڃانس ۽ ڪنهن
 ڏوهل سٺا مينه تي ميٽر يانس ته نڀجي وڏي تهيندي پوءِ جي
 ڪنهن اچي سڃانس ته ان ڪهي انون ڏيندس ۽ انهن پر
 اها وڃه نڀجي ساماني ۽ ڪو واهرو دهنيس ڪو نه تهئو تڏهن
 ان بهانگي ميهار پنهن جي من مڃه ساڪه ڪري چيائين ته

۞ چیتوڻي تہ اڪڻان پڻان گولا گهني ڪڏائين تا ڀن سنڪڻن جو
سڪ ن مئس دانھون ڪرن لگو ۞ چيائين

جي سنڪڻي مون سان هئا سي نه جانان تہ ڪيڏانهن وٺا ۞
پر پر ڪهڙو حال هو جو مون ڪهان دهار تهنآ ۞

پوءِ اُن جي ڪر لهن لاءِ وٺو ۞ گهني وپر جي پڻچانا تہ
هڪلائي دهنِي هُئائين بهنگي جي ڪنڌ مان ٻاهر آيو ۞ ان جي
اُونائي جي گهڻائي ۞ ڏُڪار جي نيهگ ۞ مهانگائي تي سده
لهي گهني موجهه سان گهر ڏي وٺو تہ پنهن جي ستهي جي
ساندهه مين رڻهجي ۞ جڏهين گهر پهتو تڏهين هڪڙو دانو ان
جو نه ڏٺائين ۞ ان پر ڪهان بهانڏي مين آيو ايترو ڪهاچ تہ
هڪڙي رات جو ڪهاڏهو تهئس ابرڻل نه هو سندس سگهه گهڻي
موجهه جي هتهه سان ساهه جي ڪوڊ ڪهي پهائڻ لگو ۞ پاناز
جو متهو ايترو بهوئي تي هيائين تہ سندس منج مڃهڻو ۞ لئه
جي هائي ڪهان پهتائي ۞ ابلائي جي ڪن مين پئو ۞ هن پهاکي
جو ڪن اهڙو آهي تہ آوت پٽاندر جاوت ڪرن گهرجي ۞

ھنڊھ ڪٺو جنهن پان ڪهي ان گهر جو دهنِي ۽ ان بهانڌي
 جو آڱو گڻو تهِي سٽو پڻو هو ۽ ٻڌن گڻن هٻجه ۽ لوبھ جي
 گھنائِي ڪهان تھڪاءُ گوڻھائي جي پير جو ۽ ڪھڙڪو اچن وڃن
 جو پانھن جي مٽھي تي نہ تهِي ٻڌھو ۽ انن مان ھڪڙي ڪئي
 تڪھي سرتوري ان جال ڪهي پروڙي ڪر لھن لاءِ ڇھت تي
 چڙھي ٻر جي پاسي ڪهان اھو اھڙوئي حال ڏتھائين ۽ سگھو
 ھيٺھ لھي ۽ ان حال جي سدھ سنڪتن ڪهي ڏيئي پان ڪهي
 ٻر ڪھون ٻاھر اُچھلائين ۽ اھي مڙيئي ٻاھر جي ڪنڌ مين وٺا
 ۽ اچھا ڪندڙ ڪهي ھيڪڙو چھڏائون ۽

مڙيئي سنڪتي تڻھن جا مٽھي ڪوڙن لاءِ آنھين
 گراھ کان سيندھا تڻھن جا ھوندا
 جڏھين تڻھن جو دھن گھٽجي
 تڏھين ان جي پريت پڻ گھٽجي تهِي
 چھڻو تڻھن جو پڻھن جي ڪھڙي ڪري تها ڪولين ۽
 ھيڙن تھوگن سنڪتن جي ميڙ ڪهي
 چھنن چنڪو آھي سُنجانپ ڪهان ۽

ٻي ڏينھ ڪئي پڻھن جو مٽھو سڪھ جي وھائي تان ڪھي
 چيڏرو ڪيڏرو سڄي ڪھي نھارائين ڀرن مان ڪو نہ ڪو ڏتھائين

ڪهي ڏولعو پڙيئو هو ۽ باهه بکھه جي اُرهه چيري سڙيلن ٿيلن
 جي مٿن ٻري هئي ۽ سبهنهنن پاسي ماني لاءِ ساهه تهي ڏنائون
 ۽ ڪنهن وٿر نه تهي کٽو ۽ مڙني پاران گهر جون وٺيون ڪهاڇ
 کان وڪڻيائون تهي ۽ ڪنهن نه تهي ورتئون ۽

جنهن ڪهي ماني جي ڏسن جي سڪ هئي تهي ۥ
 تنهن ٽڪي سڄ جي اُبهه تي ڏٺي تهي ۥ ۥ
 تهئسو جڳ انهنن سوڙهائي ڪهون هينن لٽهل ۥ
 بڪهيل رڙندڙ ۽ ڏهراو ڏاڏهي دل ۽

ڪئي هٽيلي وجهائو لاءِ ۽ رجهه جو پڪهڙي نه ڏکار وڙهه جي
 ڪهان سده رکهائين نه ان جي اوائلي ڪهان سماءُ پائائين ۽
 گچ چيترن ڏينهن ڪهان پوءِ جڏهن گوڙهائي ڪهي اوکپ ساهه
 تي ۽ کاتي هڏن تي پهتي تڏهن در بهاندي جو پتي ڏٺائين
 ته جهڻو گهڻو ان ان مٿن تهئو آهي تڏهن شوڪارو تهڏهو هڏين
 کوسي مان ڪڍهائين ۽ اجائي وڃن ان جي تي جهجهي ڏانهه
 ڪري پان ڪهي چيائين ته گهوڙا گهوڙا ڪرڻ انهي ڪم مٿن هنن
 جو بلو تهئو ناهي ڏاهپ جي ريت ناهي هاني ان جي پاڇي
 ڪهي جا هن گهر مٿن آهي مٿي بي هنده نڏن چنگو آهي ۽
 پوءِ گوڙهائو ان تهوڙي ان جي سورن مڃهه رڻهدل تهئو ۽ انهي

وَهَنْدَزَ تَهِنَا ۞ گُني ڏٽهوَ تَه اهُوَ بُولُ تَه آسَمَانِ مَجَّهَ اَوَانِ جِي
 تُونِ آهي پُرو تَهِنُو ۞ هِنَ نِعْمَتَ ڏِسَنَ كَهَانِ پُوهُ جُوگُو سُكِرُ
 مَنجَانِينِ ۞ اُنَ اَمَلَمَانِكَنِ جِي پَنڊِنَ كَهَانِ گَهَنُو دَهَنُ مِيٽَرَانِينِ ۞
 قَارُونِي هَنهُ ۞ فِرْعَوْنِي چَبَ سَتَرَانِينِ ۞ تَهوڙِي وِپرَ كَهَانِ پُوهُ اُنَ
 پاڙِي جِي گُڻنَ هِنَ گَالِ جِي سُدَهَ لَهِي اُنَ جِي پِيٽِي
 مِينِ تَهَلِ جِي چِلَهَ ڪهِي بَدَهَانُونِ ۞ ڪَهَادِي جَا سَنگِي ۞ پِيالي
 جَا سَاتَهِي سانسِ تَهِنَا ۞ پاڻهنَ جِي رِيَتِ وانگرُ چَتَ بَدَهَانُونِ
 ۞ اُنَ جِي چَاهَ هِينِ ۞ سُدَهَ طَبَهَ جِي دَهَارَنَ ڪَا گَالِ تَه
 چِيَانُونِ تَهِي ۞ وَاتُ اُنَ جِي وَاکَهَانِ ۞ سَارَاهَ ۞ تَهوڙِي ۞ دُعا
 جِي سَوَآپِي تَه اِنڀَنَانُونِ تَهِي ۞ اُنَ پِنَ چَرِي وَانگرُ جِيهَ سَانِ
 بَنَآڪَ ۞ هَنهُ سَانِ لُتِ پَنَتَانِينِ هِنَ پُورَ ڪهِي ڪَري تَه اُنَهِنِ
 گَهَرِ جِي اَنَ جِي پُچَآڻِي تَه تَهيندي ۞ سَدَانِينِ گَهِنُهُونِ اُنَهِنِ
 پَرِ مَجَّهَانِ هَارِيلِ ۞ وَهَنْدَزَ هُوندا ۞ ڏينهنَ جِي جَهجَهو بَهانگو اُنَ
 مانَ سَنگِنَ ڪانَ خَرچَآڻِينِ تَهِي ۞ نِيٽَهَ جِي گُني تَه ڪَري
 آڇوڪي پَهَ ڪَهَانِ سُبَهَانِڪُو وِچَارُ تَه ڪَنانِينِ تَهِي ۞
 آءُ اِي وَاتِيندَزَ تَه آڇَ دَارُونِ پَنُونِ ۥ سُبَهَ ڪهِي ڪَنهِنِ ڏٽهوَ
 تَه آهي ۞

اُنَ ڏينهنَ مِينِ تَه گُنا اُنَ نِيڪِي ڪُنڌَ مِينِ انڌَ سَانِ رُبهيلِ
 هُنَا تَه هِينِ ڏُڪارَ ۞ اُنَ جِي آڪرائِي جِي گَهَنائِي ڪَهَانِ ماڙهنِ

اُنَ چَڻِي ڪهي ڪهائي وِڻو ۽ اِيتري آڪهائي چَڻِي بِيڌالَ چِڏو
 اي راجا اُنَ چَڻِي مِڻ ڪهڙو وڏو مُورڪُه هُو؟ راجا چيو تَه
 جَنهن هُنَ ڪهي جِئارَڻو سَو وڏو مُورڪُه هُو ۽ ائين چيو اَتَهِسِ
 تَه رِي بُدهِ وِڊيا ڪنهن ڪم جِي نَه آهي پَر وِڊيا ڪهان بُدهِ
 چَنگي ۽ رِي بُدهِ هِنَ پَر تها مَرَنَ چَڻِي شينَه جا جِئارَڻوارا مَئا ۽

IV.

THE PRODIGAL MOUSE.

چيو اَنهن تَه ڪنهن ڪوٽهائي ڪينَ قَدَرُ اَنَ جو سَمَر لاءِ بهانڏي
 مِڻ رِڪهڻو هُو ۽ ڪهاپَ جا درَ پورِڏلَ ڪڏائين تَه جڏهين ڪهائي
 گهرَ ۽ جهجهي اڙڪپَ تهيندي تڏهين ائون اُنَ مانَ فائدو
 وٺندس ۽ اوچتوئي ڪي هڪڙي جَنهن لوبه جِي گهڙائي ڪهان
 گهڙيو تهِي تَه چنڌرَ جِي ٻارَ مانَ اُنَ چورائي ۽ اُبهه جِي پوکهه
 مانَ کتنَ جو سنڪُ هڻجھ جِي چنبي سانَ چنبي اُنَ هنده
 جِي ويجهائي مِڻ گهرَ ۽ اُنَ بهانڏي جِي بهرَ مِڻ پَر ڪڻو ۽
 هيتهان بهوئي جِي سبهنِي پاسنَ ڪهان ڪهاڻرَ هيائين تهِي ۽
 سانَ ڏندنَ بهنَ ٽڪيندڙنَ سبهنهنَ پارِ سلَ ڪهڙڙائين تهِي ۽
 اوچتوئي سلَ جو متهو اُنَ جِي وچونَ بهرَ آيو ۽ اُنَ جِي گهرَ
 جِي چَهتَ ڪهونَ ڪنڪَ جا دانَ تارَنَ ڪهڙنڌرَنَ وانگرَ اُبهه مانَ

ڪهڙي اهو ٻي ڪهڙي ٻي آبرو ڪرڻ ڪنا ڪڏهن نه تهو ڏرڻ جي
 ۽ چوڻي آهي ته جا ٻلي پنهنجي ٻار ڪهڙي تهڙي ڪهڙي سا
 ڪٿي ڪهڙي ڪڏهن جهڏيندي ۽ موٽي چون لڳو ته جنن نڏهن
 منجهه وڌيا نه پڙهي ۽ جي جواني ۾ ڪام جهڙي ڇوڀن جي
 هٿه منجهه رهندا سي ٻڌهن ۾ پڙهڻي اٻجهه جي باه منجهه
 تها ٻرن ۽ هي ڳال ٻنهي اُن چڻي پان ۾ ويچار ڪري
 چيائون ته ماڙهو ري وڌيا جي چڻن ڪهان مرڻ چنگو آهي ۽
 هن ڪهان هي موچارو آهي ته پرڏيهه منجهه وڃي وڌيا پڙهون ۽
 هي ڳال پان ۾ تهاڙي هيڪڙي ٻئي ڪوٺهه منجهه وٺا ۽ ڳڻ
 وڌ پڙهي پنڌت تهڙي پنهنجي گهر ڏي وٺا ۽ واٽ ۾
 چها ڏسن ته هيڪڙي ڪنجر مول شيننه جا هئا چم دهار ڪري هڙ
 ۾ ٻنهي گهرڻو ته ڪهڙي وڃي . هن منجهه اُن پان ۾ چيو
 ته اچو پنهنجي وڌيا جاچون ۽ هي تههرايانون . هيڪڙي
 اُن ڪهڙي ڪوٺهي ڪين ڏنو ۽ اُن جي گنڌهڙي وٺي اُن ڪهڙي
 جهڏي ڏنائين ۽ واٽ ڪهان پاسي تهڙي اُن هڙ ڪهڙي اُڀڻيو .
 هيڪڙي سڀيئي هڙ هڏهه هڏهه گنڌهي مندر پڙهي جهڻو هڻيو
 ته اهي هڏون لڳي ويئون . ٻئي اُن پر سان اُن هڏن تي ماس
 چماڻي ڏنو . ٿري هن بهت سان ماس تي ڪهل واري ڏني .
 چوڻي هن ريت سان اُن ڪهڙي چارڻو ۽ موٽي هو اُتهدڙي

III.

THE OLD BRAHMIN AND HIS FOUR INDISCREET SONS.

هڪڙي ڳوٺهَ مَنجھِ بَشَنُسوَايِ نَالِي بَانْدَهَنُ هُو اُنَ ڪهِي چَارِ
 پُٽَرُهِنَا هِيڪَڙو جُنَائِي بِنُو ڪَسِيبَارُ تَرِنُو لَدَنُو چُو تَهُون دَهَرِي ۽ هِيڪَڙي
 ڏينَهَ اهُو بَانْدَهَنُ پَنَهَنُ جَن پُٽَرَن ڪهِي سَجُهَانِن لَڪُو تَهَ چِيڪُو جُنَا
 تَهُو ڪهِيڏِي اُنَ جِي گَهَر مَنجھِ هُونَدِ نَه تَهِي ٿِي ۽ هِي بُنْدَهِي اهُو
 جُنَائِي پَنَهَنُ جِي جِي مَنجھِ گَهَنُو مَوَرَهُو تَهِنُو ۽ مَوِي چِيَانِن تَهَ
 رَاچَنِيتِ مِپَن اِيِن لِيڪَهِنُو آهِي تَهَ جُنَائِي جُو نَڪُ ڪُن وَڏَهِي
 دِيَسَ ڪَهَان ڪڏَهِي چَهڙَ جِي هِن لاءِ چَنگُو آهِي تَهَ بِنَا مَازَهُون
 جُنَا نَه ڪهِيڏَن ۽ جُنَائِي جِي جَو ۽ چَهوڪَرَن ڪهِي گَهَر مَنجھِ
 هُونَدِي پُنَ گَهَر مِپَن نَه چَانِجَ چَهو تَه سَمَاءَ نَه آهِي تَهَ ڪَنَهَن ٽَانِي
 هَارِي ٿِي ۽ جِي ڪَلَجَرِي جِي چُنَن تِي ٿَهگِيَل تَهَا تَهَن
 سِي پَنَهَن جِي جِي تِي ڏُڪُه تَهَا وَسَانِن ۽ ڪَسِي جِي وَسَ
 مَنجھِ تَهِي مَڙِيُوِي دَهَن پَنَهَن جُو ڏِيئي نيئَه چَوِي تَهَا ڪَن ۽
 اِيِن چِيُو اَنَهَن تَهَ چِيڪَا زَال مَازَهُو جِي مَن ڪهِي هِيڪَڙِي پَلِڪَ
 مَنجھِ موهِي وَتَهِي ڏَاها اِهڙِي زَال ڪَهَان ڏور تَهَا رَهَن پَر ڏَدَ
 اُنَ سَانُ پَرِيَتِ ڪَرِي پَنَهَن جُو سِيَلُ جَسُ آچَارُ وِيچَارُ نِيَمَ
 مَڙِيِي تَهَا ڪهوهِن ۽ اُنَ ڪهِي پَنَهَن جِي ڪَرُو جِي هَلَتِ چَلَتِ
 بَهَلِي نَه تَهِي لَگِي ۽ اِيِن چِيُو آهِي تَهَ جَنَهَن پَنَهَن جِي لَ

وڌي پُٿر تي گهڻو چڙتو ۽ گهر مڀن گهڻو ماريندو هوس ۽ تڏهين
 ان راند تان هڻون ڪهنڻو ۽ پڙهن مڀن جي وچڙايائين ۽ سگهو
 سڪهندو وٺو ۽ ٻهاڪو : سبهڪو ڪم هڻين لائن سان چنگي پر چڙي
 تهو ۽

II.

THE DOCTOR AND HIS SERVANT.

ڪنهن وڃ وٽ هڪڙو ٻيلي هو . هڪڙي ڏينہ وڃ ان ڪهي
 ڪا دوا کڻن کان ڏني سو وڻهي هڪڙي هنده ويهي پنهن جي
 ڪم مڀن رنڊيڻل رهڻو ۽ وڃ جڏهين اٺان آيو وٺو ته تڏهين
 ٻيلي پنهن جو ڪم چڙتو اٿهڻو ڏيٺو ۽ سلام ڪنائين ته .
 تڏهين وڃ ان ڪهي چيو ته ادا تون هر هر مه انهي مون ڪهي
 سو ويلا هتي اچن وڃن پوندو تون ڪيترا بهيرا اٿهڻدين
 وهندين ۽ تڏهين ٻيلي چيو سائين جيڪڏهين آئون ايهين نه
 ڪندس ته پنهن جو لنگهن ٻيلي ويندس ۽ جڏهين ڪنهن
 ٿاڻي اوهان سان ڪي بنا چنگا ماڙهون هوندا ۽ آئون ڪنهن ڪم
 جي ڪارن ڪهان انهي اوهان جو سلام نه ڪندس ته اوهين
 گهڻو مڻهيان بهائيندو ۽ مون سان چڙندو ۽ ٻيلي مان
 ڪڏهندوم ۽ وري ٻيو ڪو دهني پڻ اهڙي ٻيڙي چال ڪري مون
 ڪهي ٻيلي نه رکهندو ۽

SINDHI TALES.

I.

HOW TO MAKE BOYS LEARN THEIR LESSONS.

ٻه نِينِڪَر هڪڙي خُتھابَ مِين پڙھندا هئا اُن مَان هڪڙو نون
 ورھن جو هو ۽ ٻيو اُتھن ورھن جو . اهو پنھن جي وڏي
 بهاءُ کھان هڪڙي ورھ کھان پوءِ خُتھابَ مِين وڃن لڳو پر
 نون ڏھن مھينن مِين وڏي بهاءُ کھان ڏور تھڻو وري ٻين
 ستن اُتھن مھينن مِين ان کھان گھڻو اڳي لنگھي وئو . تڏھين
 ٻين آخوند وٽ وڃي چيو ته سائين تون منھن جي وڏي
 پُٽر کھي چنگي پر گھه ڪرڻو نه تھو پاڙھين ۽ ان تي کين باجھ
 نه تھو رکھين ان لاءِ اهو نڏھي کھان گھڻو ھيٺھ پئجي وئو
 آھي . پاڙھيندڙ چيو ته تون سبھني چھوڪرن سان ھيڪجھڙي
 ڊڪٽ ڪرڻ تھو پر کي نِينِڪَر پنھن جي سنٽھا ھٿن لايو
 پڙھن تها ڏکھ ڪرڻو ياد ڪن تها ۽ ڏينھاري نڏين سنٽھا وٺھن
 تها ۽ کي گڏھور سنٽھا وٺھڻو رڳو منھو چوري پڙھن تها پر ھٿون
 راند مِين يا ٻي ڪم مِين رکھن تها سنٽھا ياد ڪرڻ جي ڊڪٽ
 نه تها ڪن تنھن کان گھڻا ٻھيرا مار ٻن کھائڻ تها . ھي تنھن
 جو وڏو پُٽر ڏن اھڙو آھي . پي ھي گال ٻنڏھي پنھن جي

سان اگتي ڪنداسي تنهن ڪهي جڳڙ متهڻي ڪهان سڄان ڪري
 مڙني ويدهن ڪهي متهن پدهرون ۽ چٽو ڪڏو ۽ انهن تنهن جي
 سگهه سان گهڻا اڄڻ ڪٺا آهن جهو ته حواري ويدهن مڻن ندين
 ۽ ربارن جي وڌيڪ مڻ هئا جڻين هي گڏهه ميزان الحق جي
 ٻئي باب جي ستين فصل منجهه دهارو دهاران نروار ۽ شد تهي
 آهي ۽ انهن مسيح جي الوهيت جي سپڪهپ ڪهي خدائ جي
 آڪسوني ڪهان پنهن جي پوتهن منجهه جي انجيل جي اندر
 ودهيون آهن وادهو وچوريو ۽ نروار ڪڏو آهن جڻين ايندڙ فصل
 منجهه پير ۽ چاتو تهيندو ۰

مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي سِيكَهَپَ پُنَ اُنَهِنِ اَرْتَهِنِ مَنجَهان آهي
 جنهن جِي کان اُنهي پنهن جِي چيلن کهي چيائين ته *
 گهنيون گالهيون آهن ته ائون تون کهي چوان پر هائي توي
 ان کهي پروزي نه تها سگهو پر جڏهن اهو يعني روح سچائي
 جو ايندو تڏهن اهو تون کهي سچائي جِي وات ڏسيندو هن
 لاءِ ته اهو پنهن جِي نه چوندو پر چيکي اهو سندنو سو چوندو
 ۽ تون کهي سده اگني جِي ڏيندو منهن جِي وڌائي
 ڪندو هن لڳ ته اهو منهن جن وٽهن کهان لهندو ۽ تون کهي
 ڏيکاريندو *

جڏين يوحنا جِي ۱۶ باب جِي ۱۲ آيت کهان ۱۴ آيت
 توڙي لکيو آهي ۽ يوحنا جِي ۱۴ باب جِي ۲۶ آيت مهن هن
 ارته جِي پدهرائي ائين چيائين ته * اهو دلاسو ڏيندو پوٽر روح
 جنهن کهي ابو منهن جِي نالي تي موڪليندو اهوئي تون کهي
 سبه وٽهن سيکاريندو ۽ سبه گالهيون چيکي مون تهان
 کهي چيون آهن تون کهي جاد ڏياريندو * ۽ جهڙو نه مسيح
 پنهن جِي چيلن سان وچن ڪنو هٽائين اهڙوئي تنهن جِي
 آسمان تي چڙهن کهان پوءِ ڏهن ڏيننه اهو دلاسو ۽ واهر ڪندو
 يعني روح پوٽر ايه کهان تن تي اٿهو جڏين اعمال جِي ٻئي
 باب منجه لکيو آهي ۽ اُنهي روح پوٽر جنهن جِي پچر دهني آهر

ورائيَ مَنجھِ ھيٽروئي گھنڙو آھي تہ ھن کھان جو اڳي پڇر ۽
 سُڌ تھڙو پدھرؤ آھي تہ مسيحَ پَنھن جي اُوھيتَ کھي ائين
 وڇوري وڳتَ کي اتھس تہ چيڪڏھن ماڙھون اُبتَرِ ورجن کھي
 چھڏي نياءَ کري تڏھن سندنسِ ھڙي مڀن کؤ بھرمَ پاڇھي نہ رھي
 سگھندي پر جي سچُ پُجھو تہ چينٿوڙي مسيحَ پَنھن جي اُوھيتَ
 جو وڌيرڀڙو اُن کھان وادھو وڇوربو آھي پدھرؤ کري ها تڏھن پُن
 اُنھن ماڙھن کھي جي نياو جي اکھن کھي بوڻي سندنسِ واکَ تي
 آچار نہ تها کڻ کؤ لاهو نہ تھڻي ها چھو تہ ھوہ نہ منجي اڳي کھان
 وادھو سانسِ وڀر کڻ ها جھڙو تہ يھودن جي پَنھ جي وڌيرڀڙو
 چينٿوڙي تہ مسيحَ پَنھن جي اُوھيتَ جو وڌارڀڙو نہ چٿو پٿو
 ھتھوئين گجھارتَ جي وانگر سائن وڇور کندؤ ھو تڏھن پُن تن
 کيترا بھرا نيتَ کي تہ کھيس پانھن سان مارن * ھن کھان
 دھار مسيحَ رڳو اُن آدي لاڳاپي يعني ذاتِ جي ھيڪڙائي جي
 کان پيُ سان ھڪ ۽ خدائِ آھي پر ھن لاڳاپي ۽ ھيڪڙائي
 کھي اُن جي وري جئن ۽ آسمان تي چڙھن کھان اڳي
 کڙي سڄھي نہ سگھندؤ ھو ھن ڏسا مَنجھِ چيڪڏھن مسيحَ چٿو
 پُن چوندؤ ھجي ها تہ آئون خدائِ آھيان تڏھن اُن ٿاني ماڙھون
 ائين سڄھندا ھئا تہ جن اھو پدھري بہتِ يعني بُتَ جي
 بہتِ خدائِ آھي پر ھي گالھ پٿي رڙيل ۽ اُبتَرِ ھوندي ھن لاءِ

جي پيٽي خُدا ڪهان گهٽ آهي ۽ اُوھيتَ جي پيٽي خُدا
 سان هڪ ۽ مٿ آهي نہ تہ ماڙھڻو اُوھيتَ ڪهان مٿيو نہ
 اُوھيتَ ماڙھڻي سان مليل تھڻي نہ آڳاٽرو اُپنو تھڻو نہ اُپنو
 آڳاٽرو کڻو جھڙو تہ ساءَ ۽ بُتُ نا تہ ساءَ بُتُ سان مليل آهي
 ۽ نہ بُتُ ساءَ سان بُتُ جون هاڪون پئون آهن ساءَ جون
 هاڪون پئون ۽ اھو لاڳاپو جو اُوھيتَ ۽ ماڙھڻي جي وچ مسيح
 منجھ آهي نا تہ پھن جي بهت آهي ۽ نہ گڏجن جي ھتھوئين
 اھو ھڪڙو خاصو لاڳاپو آهي جنھن جي ويدھن خُدا جي گجھ
 منجھان تھي ڏاھپ جي جاچ ڪهان باھر ۽ نہ لھن جي وڪھر
 ڪهان آهي اُن لاڳاپي ڪھي ماڙھو رڳو خُدا جي واڪ ڪهان
 ڄاڻي سگھندو ۽ اُنھي جي اُھنجان تي تنھن ڪھي منجھي وٺي
 تھو ۽ منجھس مڙي ھوڏون پُن نہ آهن ھوڏن مين ھڪڙو لاڳاپو
 ڄاڻي آهي ۽ هي تھي سگھي تھو جھڙو تہ ساءَ ۽ بُتُ پوءِ
 اُھي سبھڻي ناڪارون جن ڪھي محمدِي بدھياوان مسيح جي
 ماڙھڻي جي بابِ سندس اُوھيتَ تي ڪندا آهن تھڙيلون ۽
 اجايون آهن ۰

پر گچھيترا ماڙھو پنھن جي ھنڀن جي ھول ھنر جي گھنائِي
 ڪهان چوڻ تها تہ مسيح پنھن جي اُوھيتَ ڪھي وادھو وچوري
 ھن چھو نہ چيائين تہ انون خُدا آھيان سو اھڙن ماڙھن جي

اَبُو مُونَ كَهَانِ وَذُو آهِي ۽ پُوڻِي پَلڪَ مِينِ پُتْرُ پُنَ نَهَ تَهُو جَانِي
 ۽ مَسِيحَ دُعا گُهْرِي چِيائِينِ تَهَ اِي پِيءُ جِي تَهِي سگهي تَهَ
 هِيءُ پِيالو مُونَ كَهَانِ مِوڻِي ذِنُو وَجِي ۽ صَلِيبَ تِي لَتڪِي
 چِيائِينِ اِي مَنُهَنَ جَا خُداءِ اِي مَنُهَنَ جَا خُداءِ مُونَ كَهِي تُو
 چَهُو چَهْدِيو آهِي هِنَ چَڪاسَ پُوءِ وَرَندي چَانَنُ گُهْرَجِي تَهَ
 اِجِيلَ جِي اُنُهِنَ آيتَنَ كَهَانِ جِي مَسِيحَ جِي مَازُهِي تِي اُهَنجَانُ
 تَهُونُ ذَنَنَ اُنَ جِي اُلُوهِتَ رِيتِيلَ تَهَ تَهِي تَهِي ۽ تَهَ اُهي
 آيتَانِ اُنُهِنَ آيتَنَ جِي اَبْتَرِ آهِنَ جَنُهِنَ مَنجِهَ سَنَدَسِ اُلُوهِتَ
 سُدُ ۽ وَرَجَائِي تَهِي آهِي چَهُو تَهَ مَسِيحُ بَانَهُو پُنَ آهِي ۽ دَهَنِي
 بهِي آهِي ۽ مَازُهَو آهِي ۽ خُداءِ بهِي آهِي هِنَ كَارِنَ كَهَانِ
 كَنُهِنَ آيتَنَ مِينِ سَنَدَسِ مَازُهِيو ۽ گُچِيتَرِنَ مَنجِهَ سَنَدَسِ
 اُلُوهِتَ وَجُورِي ۽ پَدَهْرِي تَهِي آهِي اَهُو پَنُهَنَ جِي اُلُوهِتَ جِي
 پَدَهْرَائِي كَرِ اَگَاثَرُو آهِي ۽ مَازُهِي جِي پَدَهْرَائِي كَرِ اِينُو ۽ مَوڪَلِيو
 تَهُو آهِي اُلُوهِتَ سَنَدَسِ گُجِي ذَاتِ آهِي ۽ مَازُهِيو سَنَدَسِ
 پَدَهْرِي ذَاتِ آهِي اُلُوهِتَ جُونِ وَاكُهَانُونِ اُلُوهِتَ سَانِ ۽
 مَازُهِي جُونِ سَارَاهُونِ مَازُهِي سَانِ تَهُونُ لَگِنَ تَهَ هِي تَهَ
 هَڪَڙِيُونِ بِيَنِ مَنجِهَ گُڏجِي وِڀُونِ هُجِنِ اُلُوهِتَ جِي پِڻِي
 مَڙِيءِ گُنَ خُداءِ جَا سَانَسِ پَدَهْرَا آهِنَ ۽ مَازُهِي جِي پِڻِي
 سَبُهَ كَنُهِنَ گُنَ مَنجِهَ مَازُهَو وَاڻگَرُ آهِي بَگَرِ تَهَ مَنجِهَ ۽ مَازُهِي

ڏٺن ۽ منهنجو ٿيڪن بهي سڃاڻي هوندي ۽ انهي پر توما جي
 ٻول مڀن پڻ خُدا جو پد نه مان جي وات ڪهان هتھوئين سڃي
 ارتھ ڪهان مسيح سان پدھري تھي آھي ۽ جڏھن ته مسيح
 منجھ خُدا جي ذات ۽ ساراه گڏ ھئي هن لاءِ خُدا جي پد
 ڪهان وڌاريو ڏيئي توما ڪھي نه جهليائين هتھوئين سندس وڌاري
 ڪھي منجي ۽ پاڻ سان پدھرائي ڏيئي چيائين ته سرھي ڏسا انهن
 جي جنھن نه ڏٺھو ھجي ۽ ويساھ آندو ھجين ۽ چونڌي پڇر
 هن آيتن ڪهان گھڻي ويساھ سان پدھري آھي ته مسيح اُوھيت ڪھي
 چئي پاڻ سان پدھرائي ڏني ۽ پدھري وچور ۽ ورجائن ڪندو انھس
 پوءِ جيڪو ھڏي سان سچ جو گھورو ھجي ۽ رڌي ڪھي پاسي
 رڪھي نياو جي ھندھ منجھ اچي مسيح جي اُوھيت جي
 باب مين کو بهرم ۽ گنتي نه ڪندو هتھوئين مسيح جي ٻول جو
 ويساھو تھي سندس اُوھيت ڪھي ھڏي سان منجھندو ۽
 گچھيترن بدھياوانن محمدن آيتن منھن ڪهان اڪھيون ٻوڻي
 دوا کي اتھن ته مسيح جي اُوھيت جي ناڪر انجيل منجھ آھي
 آھي ۽ بنھن جي گالھ سُڌ ڪرڻ لاءِ انجيل جي انھن آيتن تي
 آچ تها ڪن جن منجھ ماڙھي جون ساراهون ۽ ڏسانون وچورون
 تھئون آھن ۽ چيو تھئو ته مسيح خُدا جو موڪليو آھي ۽ اُھه ۽
 دھرتي جي ڪلا ڪنس ڏني تھي آھي ۽ انھي چيو آھي ته

ڪهان بهي نلو مان ۽ آدر ارٽه هئي ۽ هنن لفظن جو
 ارٽه تہ آئون ۽ ابو هڪ آهيون نسورؤ اهڙي هيڪڙائي ۽ پرڻت
 جي مام هجي جهڙو سڀڻين منجه ۽ خدا مين تهه آهي
 تڏهن هن جي ورندي هي آهي تہ مسيح پان ڪهي الوهيت
 جي واکهانن سان دهنيو آهي جهڙي تہ وچور تهه آهي ۽
 پوءِ هن ڪهان چئو پدهرو ۽ نروار تهو تهه تہ مسيح جو خدا
 سان جو گهڙو لاڳاپو آهي سو اهو نلو گوڙهائي پرڻت ۽ گهڙي
 جي واٽ ڪهان تہ آهي هتھوئين هڪ ذات ڪهان آهي جهو
 تہ پدهرو آهي تہ جيڪڏهن مسيح جي گجهي ذات خدا جي
 ذات تہ هئي تہ هوند ان پان ڪهي ذات جي واکهانن ڪهان
 سارهيو تہ ڪري سگهيائين ان کان پدهرو آهي تہ اهو مان پڻ جو
 مسيح پان لاءِ تهاهي پانهن ڪهي موڪل ڏني تہ سهيبي مازھون
 پٿر جو مان کن جيئن پي جو مان تهه کن سوئي متهي ٿيڪن
 ۽ سچي مان جو ارٽه آهي ۽ ن آدر مان جو جيئن تہ گچچيٿرن
 وچائڻن محمدن ابتڙ تههن جي وچوريو آهي ۽ دهاران هن جي
 مسيح چيو آهي تہ جنهن پر پي جو مان کن گهڙي تہ پٿر
 ڪهي پڻ انهي پر مان ڏنن پوءِ پٿر ڪهي مان ڏنن ۽ منهو ٿيڪن
 پي جي مان ڏنن ۽ متهي ٿيڪن سان پورو آهي ۽ جنهن
 پر پي ڪهي منهو ٿيڪن ۽ مان ڏنن سچائي آهي پٿر ڪهي مان

يَٰعَنِي جَدِّهِن چِيَلَن تَومَا ڪَهي چِيُو تَه مَسِيحُ وري جِئَرُو تَهئُو اَسَان
 ڪَنسِ ڏٺَئُو آهي تَڏَهِن اُنهي ڪَهيَن چِيُو تَه اَنُون جَنُهِن تَائِين
 ڪِرِن جَا سَنَدَها سَنَدَسِ هَنُهَ مَڃَهِ نَه ڏِسان ۽ پَنُهِن جِي اَنُگَر
 ڪِرِن جِي وَڏَهِن مَڃَهِ نَه وَجَهاَن ۽ پَنُهِن جُو هَنُهَ سَنَدِيسِ
 پَاسِرِي مَڃَهِ نَه رَڪَهاَن تَنُهِن تَائِين وِساَه نَه ڪَنَدَسِ * اَتَهِن
 ڏِيئَهِن ڪَهاَن پَوءِ مَسِيحُ مَٿِي مَنُهَسِ پَدِهرُو تَهي تَومَا ڪَهي
 چِيائِين تَه پَنُهِن جُو هَنُهَ مُون ڏِي اِن ۽ مَنُهِن جِي پَاسِرِي
 ڪَهي چَهِهُ ۽ ڪَپِئِيُو مَه هُو هَنُهَوِيَن پَتِ اِن . تَڏَهِن تَومَا مَتَهَو
 ٿِيڪِي چِيُو تَه اِي مَنُهِن جَا سَائِين اِي مَنُهِن جَا خُدا * هاڻِي
 هِن ڪَلاهَ مَڃَهِ تَه مَسِيحُ ڪَهيَسِ نَه جَهِليُو هَنُهَوِيَن اِيَن چِيائَسِ
 تَه اِي تَومَا هِن لاءِ تَه تُو مُون ڪَهي ڏٺَئُو آهي پَتِ اَنَدَه سَبَهاڳا
 سِي آهِن جَنُهِن نَه ڏٺَئُو ۽ پَتِ اَنَدائُون * پَوءِ جِئُو پَدِهرُو آهي
 تَه پَنُهِن جِي اُلُوهِيتَ جِي مَامَ ڪَري پَان ڪَهي خُدا ڪَوتَهاَن
 سَرسِي نَه چَاَتائِين *

چِيڪَڏَهِن ڪَوتِي چَوي تَه ڏِسا مِين تَه ڪَنابَن پَاڪَن مَڃَهِ سِيَتِين
 جِي مَسِيحُ ۽ خُدا سَان هِڪُ تَهئَن جِي ۽ سَڪَهرَن ڪَهي مَانائِي
 پُوڄَا ڪَرَن جِي مَامَ آهي ۽ اَللهُ جُو پَدُ ڏاهِن سَان پُن لَڪُلُ تَهئُو
 آهي تَڏَهِن اِيَتَن مَتَهِن مَڃَهِ مَسِيحُ پُن چِيڪَسِ اَنُهِن اَرَنُهِن ڪَهاَن
 خُدا جِي پَدُ سَان وَاڪَهاَنيَلُ تَهئُو هُجي ۽ مان ۽ مَتَهي ٿِيڪِن

بَابِ جِي ۱۱ آيتَ مِينَ چِيُو آهي تَه ۃ آئونُ الفَا ۱۱ اومِگَا
 مُنْدَه ۱۱ تُوڙُ آهيَان ۃ هَانِي هِنِ آيتِنِ مِينَ مَسِيحِ چِتُو چِيُو آهي
 تَه آئونُ اُبهَ كَهَانُ لَنهَوُ ۱۱ اِبْرَاهِيمَ كَهَانُ اَگِي پَانِ سَبَهَ سَنَسَارِ
 جِي اُپتِ كَهَانُ اَگِي هَكيُو ۱۱ اَگِي ۱۱ اوڙُكُ آهيَانِ پُوڙُ پَدَهَرُو ۱۱
 چِتُو آهي جِي آئونُ تَوَانُ كهِي چَوَانُ تَهَوُ آئونُ پَانِ كَهَانُ تَه
 تَهَوُ چَوَانُ پَرِ اَبُو جُو مُونُ مَنجِهَ تَهَوُ رهي اهُو هي كَمُ كَرِي تَهَوُ
 مَنهنَ جِي گَالِهَ مَنجُو تَه آئونُ پِيُ مِينَ آهيَانِ ۱۱ پِيُ مُونُ مَنجِهَ
 آهي ۃ ۱۱ انهيَ هِيڙِي جِي چِڙِي جَا مَسِيحِ هِنِ آيتِنِ مِينَ
 پَانِ سَانِ پَدَهَرِي كِي ۱۱ جَنهنَ جِي گَانِ پِيُ سَانِ يَعيَنِ خُداَ
 سَانِ ذَاتِ مَنجِهَ هُكُ آهي انهيَ اَسَانِ بَانهنَ تِي جُوڳُ كَنُو
 تَه جِيَنِ پِيُ كهِي تَنبِي كَهِيَسِ پُنُ مَنجُونُ ۱۱ سَنَدَسِ پُوڄَا ۱۱
 سِيوَا كَرِيُونُ جَهڙُو تَه يُوحنَا جِي ه بَابِ جِي ۲۳ آيتَ مَنجِهَ
 لِكهيُو آهي تَه مَسِيحِ چِيُو تَه ۃ سَبهِيئي جَنهنَ پَرِ تَه پِيُ جُو
 مَانُ كَنِ تَهَا پُتَرُ جُو پُنُ مَانُ كَنِ اهُو جُو پُتَرُ جُو مَانُ تَه تَهَوُ
 كَرِي پِيُ جُو جَنهنَ اُنُ كهِي مَوڪليُو آهي مَانُ تَه تَهَوُ كَرِي ۃ
 ۱۱ هِنِ دَهَارَانِ مَسِيحِ خُداَ جُو پَدُ پُنُ پَانِ سَانِ پَدَهَرُو كَنُو
 اَنهَسِ يَعيَنِ پَنهنَ جِي وري جِنَنَ جِي پُنچَانَا تَوَمَا كهِي جُو
 سَنَدَسِ چِيَانِ مَنجَهَانِ هُو مَوڪلُ تَنِي تَه كَهِيَسِ خُداَ چَوِي جَهڙُو
 تَه يُوحنَا جِي ۲۰ بَابِ جِي ۲۸ ۱۱ ۲۹ آيتِنِ مَنجِهَ لِكهيُو آهي

اَنهِيانَ هِي آهِي تَهَ هانَ اَنُونِ اَهُوِي اَنهِيانَ . پَوُءَ چَنگُو پَدَهَرُو
 آهِي تَهَ مَسِيحَ چِتو چِتو بُولُ كَنُو تَهَ اَنُونِ خُداَءِ جُو پُترُ اَنهِيانَ *
 تَرَبُو مَسِيحَ خُداَءِ جِي ذاتِ ۽ ساراَهَ ۽ لَفَطَ خُداَءِ جِي كهِي
 پُنُ پانَ سانُ ويجهَتايِي ذِني اَنهَسِ جِي اِنْدَتَرِ آيَتِنِ كهانَ چاتو
 ۽ سُدُ تَهوُ تَهِي ۽ هِنَ گَالِهَ كهانَ چِتو پَدَهَرُو آهِي تَهَ اَهُو اَهَرِي
 مَعنَا كهانَ خُداَءِ جُو پُترُ نَهَ آهِي جَنُهِنِ مَعنَا كهانَ كَرِيانَتَا پانُ
 رَكَهَنَدَتَرِ سِيَتِيَا ماڙهونَ خُداَءِ جا پُترُ تَهَا كوڙهاجِنِ تَهَا پانَ هِنَ
 مَعنَا كهانَ خُداَءِ جُو پُترُ آهِي تَهَ ذاتِ ۽ ساراَهَ مِينِ خُداَءِ جِي
 مَتُ آهِي پانُ رَكَهَنَدَتَرِ وِساها ماڙهونَ تَهَ پَنُهِنِ جِي سِيَتِيائي
 جِي پارَ كهانَ خُداَءِ جا پُترُ آهِنِ پَرِ مَسِيحُ اِيكائي جِي ذاتِ
 جِي سَنگِ خُداَءِ جُو پُترُ آهِي جِي مَسِيحِ پَنُهِنِ جِي اَلُوهِيتِ
 جِي مامَ كَرِي يُوَحَنَّا جِي ۸ بابَ جِي ۳۳ آيتَ مِينِ يَهُودِنِ
 كهِي اِيئنِ چِيانينَ تَهَ * نويِ هِيئَهائِي كهانَ آهِيوُ اَنُونِ مَتَهائِي
 كهانَ آهِيانَ نويِ هِنَ جِگَ جا آهِيوُ اَنُونِ هِنَ جِگَ جُو نَهَ آهِيانَ *
 ۽ هِنئيِ بابَ جِي ۵ آيتَ مَجْهَ چِيوُ آهِي تَهَ * اَگِي هِنَ كهانَ
 تَهَ اِبْرَاهِيمُ هُو اَنُونِ آهِيانَ ۽ هِنَ گَالِهَ كهِي وِچورَ كَرِي يُوَحَنَّا
 جِي ۱۷ بابَ جِي ۵ آيتَ مَجْهَ چِيوُ آهِي تَهَ * اَبَا هانِي تُونِ مُونِ
 كهِي سَانُ اُنَ دهاكَ جا مُونِ كهِي جِگَ جِي اِيَتِ كهانَ اَگِي
 تُو سَانُ رَكِهِي هِي وَدائيِ ذِي * ۽ مَكاشَفاتِ جِي پَهَرِنِ

جَهڙو تہ هٽِي بَابَ جِي ۱۷ آيتَ مَجَّه لِكِهِيو آهي . موٽِي يُوَحَنَّا
 جِي ۱ بَابَ جِي ۳۵ آيتَ كِهَان ۳۸ تُوِي لِكِهِيو آهي تہ مَسِيحَ
 اَن اَنڊهي كِهَان جَنهِن كهي سَچُوَ كِنُوَ هُنَانِي پُجھِيو تہ * چها
 تُون خُداَ جِي پُٽَرِي وِساهُ آئين تهُو؟ اُنهي وَرِندي مَجَّه چِيو
 تہ اي سائِين اهُو كِرُ آهي تہ اَنُون مَنهَسِ وِساهُ آنيان؟ يَسوعَ
 كهيسِ چِيو تہ تُو كَنِسِ ڏنهُو آهي * اهُو جُو تُو سان گالهاڻي
 تهُو اهُوئي آهي اُنهي چِيو اي سائِين اَنُون وِساهُ آنيان تهُو *
 اُنهي كَنِسِ مَنهُو ٿيڪِيو * موٽِي يُوَحَنَّا جِي ۱۰ بَابَ جِي ۳۶
 آيتَ مَجَّه پِچَر لِكهي آهي تہ مَسِيحَ يَهُودِن كِهَان پُجھو تہ * توي
 اَن كهي جَنهن كهي خُداَ پَاڪَ كِنُو * جِڪَ مَجَّه مَوڪليو چِنُو
 تها تہ تُون كُفَرُ تهُو بَڪِين چهُو تہ چِيَم تہ مُون خُداَ جُو پُٽَرُ
 آنيان * * جڏهن يَهُودِن يَسوعَ مَسِيحَ كهي وٽهي پَنهن جِي
 مَنڌَ مَجَّه اَنڌو * * كهاَسِ پُجھانُون تہ چها تُون مَسِيحَ آهين
 اسان كهي سماءُ ڏي اُنهي وِراڻي ڏيئي چِيو تہ * هاڻي كِهَان
 ماڙهُو جُو پُٽَرُ خُداَ جِي سَگهَ جِي سَچِي هَتهُ تِي وَهِنڌو رهنڌو *
 سَبهِنِي چِيو پُوَ چها تُون خُداَ جُو پُٽَرُ آهين؟ اُنهي كهين چِيو
 توي ٿهِيڪُ تها چِنُو تہ اَنُون آنيان * جَهڙو تہ لُوَجا جِي ۲۲ بَابَ
 جِي ۶۹ * ۷۰ آيتن مَجَّه لِكِهِيو آهي * چانن گهرجي تہ اَصلي يُونانِي
 وائِي جِي پَنانڊَرِ هِن لَفْظِن جُو اَرْتهُ تہ تويي چِنُو تها تہ اَنُون

جَمِڪِڻ تَهِي وَئُو ۽ مُوسَىٰ ۽ اَلِيَّاهُ اُتِي هَڪِيَا ۽ اُنَهِن مَٽِي تِي
 پَدَهرا تَهِنَا تَدَهِن گَڪر ڪَهان سَدُ آيو تَه ۽ هِي مُنَهِن جُو لَآدَلُو
 پُٽر آهي جَنهن ڪَڏا اَنُون سَرهو اَنهِيان توي اَن جِي بَندهو ۽
 جِين تَه هِي گَالِه وِچورِيل مَٽِي جِي ۱۷ باب جِي ه آيت
 مَنجِه لِكهِيَل آهي ۽ ۽ بِنُو جِين تَه دُوت ۽ اُبه جِي هُوڪي مَسِيح
 ڪهي خُدا جُو پُٽر چيو اَنهن اَنهي گهت مَسِيح پان پُن ڪڏهن
 ڪڏهن خُدا جِي پُٽر جُو پَد پان تِي لايو اَنهس جهڙو تَه هڪڙي
 بهيري پَنهن جِي بَالِڪَن ڪَهان پُجهانين تَه ۽ ماڙهون چها تها
 چون تَه اَنُون جُو اَدَم جُو پُٽر اَنهِيان ڪير اَنهِيان؟ اُنهن چيو تَه
 ڪي چون تها تَه تون يوحنا مَعموداني اَنهين ڪي اِيَّاهُ ۽ ڪي يرمياهُ
 يا هڪڙو نيين مَنجهان. اَن ڪهين چيو تَه پر توي چها تها چئو تَه
 اَنُون ڪير اَنهِيان؟ شِمعون پُطرس ورندي مين چيو تون مَسِيح
 جِڙي خُدا جُو پُٽر اَنهين ۽ جِين تَه مَٽِي جِي ۱۶ باب جِي ۱۳
 آيت ڪَهان ۱۶ آيت تُوڻي لِكهيو آهي ۽

گُجهو تَه رهي تَه مَسِيح هِن گَالِه مَنجِه پُطرس ڪهي تَه جهليو
 ۽ پَدَهرو آهي تَه چيڪر پان ڪهي خُدا جُو پُٽر تَه چانائين تَه
 هڏهين ڪهيس رُوڪيائين پر مُنڏهن جِي بَدَران اَنهي ائين چيو
 تَه ۽ اي شِمعون بريونا سبهاگو تون جهو تَه ديهي ۽ رت تَه
 هَتهان مُنهن جِي پِي جُو اُبه تِي آهي تُوڻي هِي پَدَهرو ڪئو ۽

۽ ٻڌهن ۽ ٻڙ کڻو آتھس اهڙو تہ انھن ڪالھن جي ڪارن ان جي
 ڪھن ۽ ٻيھن سان مارن جو پور ڪندا هئا جڏهن تہ هيئي آرتھ
 اڻڃيل جي ايندڙن آيتن ڪهان پڌرو ۽ ڄاڻل تهيندو هن ستر سان
 آسي انهن آيتن جي تات تها ڪريون جنهن جي وگت منجه
 دوت ۽ هڪڙي ابھ جي هڙي ان ڪهي خدا جو پٽر چيو آهي
 ٻيو انهن هندهن ڪهي وچور بنداسون جنهن منجه پان مسيح
 پنهن جي پٽريلي جو ٻڙ کڻو آهي تڙئون ان ٿڪانن ڪهي پڌرو
 ڪنداسي جنهن منجه مسيح پان ڪهي الوهيت جي واکهان ۽
 خدا جي پڌ جو لاڳاپو کڻو آهي سو ٻهڙون تہ خدا جي
 دوت ۽ ابھ جي هڙي جي ڏسا تون ٻنده تہ جبرئيل خدا
 جي پار ڪهان ناصره گوڻه منجه مريم وٽ موکيو آهي تہ يسوع
 مسيح جي اڻڃن جي وادهائي ڪنس رسائي تڏهن جبرئيل ڪهيس
 چيو تہ : ڏس تون پيت سان تهيندئين ۽ پٽر چيندڻن ۽ نالس
 يسوع رکھ اهو وڏو تهيندو ۽ خدا تعالیٰ جو پٽر ڪوتهايدو ۽
 خداوند خدا پٺس داود جو ٿيلو ڪنس ڏيندو ۽ اهو نت يعقوب
 جي گھر جي صاحبي ڪندو ۽ سندس صاحبي جو اوڙڪ تہ
 هوندو ۽ تڏهن مريم دوت ڪهي چيو هي ڪڏهن تهيندو جڏهن
 تہ آئون مڙس ڪهي تہ تهي ڄاڻان ؟ دوت ورائي منجه چيس
 تہ روح القدس توتي لهندو ۽ خدا تعالیٰ جي ڪلا توتي

سَنَدَسِ اُوچِي وَڌِرَپَ تِي بَاسِي ۽ هُنِ سَنَ مَتِهَسِ سَدِٽِ
اَنِي جِهَوُڻِڪُو لَهَنديَن * ۽

بَابُ پَهَرِيُون * ۽

يَسوعَ مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي وَچُورَ مَنجِهَ هِنَ بَابَ كِهِي
تَرِنَ فَصَلَنَ تِي وَرَجِهِي پَهَرِيَن فَصَلَ مَنجِهَ مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ
اُنِهِيَن جِي وَچَن سَنَ ۽ ٻِي فَصَلَ مَنجِهَ اِنجِيلَ جِي ٻينَ آيتِنَ
يَعْنِي حَوَارِنَ جِي گَالِهِنَ كِهَانِ نِروارَ ۽ سُڌَ كَنَدَاسُون ۽ تَرِيَنَ فَصَلَ
مِپَن هِنَ گَالِهَ كِهِي سُڌَ كَنَدَاسِي تَه تَوَرِيَتَ جِي آيتِنَ مَنجِهَ پُنَ
مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي مَامَ تِهِي آهي * ۽

پَهَرِيُون فَصَلُ * ۽

يَسوعَ مَسِيحَ جِي اُلُوهِيتَ جِي وَچُورَ ۽ نِسْتُونِگِي مَنجِهَ سَنَدَسِ
وَچَن كِهَانِ * چيڪڏهنَ يَسوعَ مَسِيحُ سَوڌِيَتُ اُلُوهِيتَ جِي وَڌِرَپَ
مِپَن هُو تَدِهَن رِي بَهَمَ اُنهيَ پَانِ هي وَڌِرَپَ پَانِ سَنَ لَآيِي
هُوندي تَه ماڙهنَ جِي دِلَ مِپَن ڪُو بَهَمَ ۽ سَنَسُو پاڇهي تَه رهي
تَه اُنهيَ پَانِ پَنهنَ جِي اُلُوهِيتَ جو ٻولُ ڪِيائين ۽ اهڙوئي پُنَ
تِهڻو چهڻو تَه مَسِيحَ تَه رُگُو پَنهنَ جِي چيلني سَنَ هَتِهُونِپِنَ گُهَنا
بِهيرا يهودِنَ ۽ سَنَدَهِنَ سِيڪهارِبنَدَتَرِنَ جِي سَامُهُونَ پُنَ جِي
سَنَدَسِ وِپَري هُنا پَدَهَرُو پَنهنَ جِي اُلُوهِيتَ جِي وَڌِرَپَ جِي

ڪهي جوتِ ڪري مَازهُو ڪهي رُوحَاني آرتهن جو ويساهُ ۽ پروڙ
 توهي سگهي تهو پوءِ سده هي آهي ته اهو پنهن جي وڌي
 باجه ۽ پاچارپ سان تو پڙهندڙ ڪهي پُن پنهن جي جوتِ
 سان جوتيارو ڪري ويدهن ڏي سونهائي جهو ته مازهُون جنهن
 تائين جگتر منهنين ڪهان جوتي نه هجي خُدا جي ڪمن ۽
 رُوحانن ڳالهن ڪهي نه سڄهي سگهي جيئن ته اڄيل يعني
 پهرين ڦڙتئين جي ٻئي باب جي ۱۴ ۽ ۱۵ آيتن ۾ لکيو
 آهي ته : سنساري مازهُون خُدا جي روح جي ڳالهن ڪهي نه
 تهو منجي ته اهي تنهن جي اڳيان ايانپان آهن ۽ نه اهو ڪنن
 چاني سگهي تهو جهو ته اهي رُوحاني پر تي سڄهُون تهون
 وڃن ۽ اهو جو رُوحاني آهي سو سبهن ڳالهن ڪهي جاچي
 تهو ۽ هن لاءِ نه خُدا پنهن جي وڌي پرڻي ۽ پاچارپ
 ڪهان هي گهري تهو ته سبه مازهُون جهوڻڪو لهن ۽ سڄائي
 جي ساڄاهه ڪهي پُهچن جيئن ته پهرين تيموتيس جي ٻئي
 باب جي ۵ آيت ۽ اڄيل جي ٻين آيتن ۾ لکيو آهي
 پوءِ ٿهيو تو ڪهي پُن جنهن ويلهه ته سڄائي جو گهرو تهيندين
 سونهپ جي جوتِ ڏيئي ۽ واٽ ويدهن جي ڏيڪهاري تنهن
 جي هين ڪهي جوتي ڪندو ان ڏسا منجه هين پڙتن جي آرتهن
 ڪهي سڄائي ۽ جوتِ سان سڄهي سگهندين ۽ يسوع مسيح ڪهي

وَجُورِيَا تَهِنَا آهِن نَه بَاسِي سَو مُورِهين مُورَكهَائي ۽ وَدَو دَوُه تَهو
 گري اهڙي اِيانِب ۽ هَتَه سَبَهه كَنهن سَبوَجَهه ۽ سَچَائي جِي
 سُنجانندڙ اَکَس کَهان دُور هُجي اُن کهي ايتري پَروڙ وَتَهَن بَس
 آهي تَه خُدا جَانُو ڏاهي اهڙا بهيدَ جِي رَگَ سَنَدَسِ پَکِ ذَاتِ
 جَا آهِن پَنهن جِي کَلام مَجهِ وِجُورِيَا آهِن ۽ تَن جَو وِساَهو
 تَهِن ۽ مَچُن پَنهن تي جَوڙُ ۽ جُڳانَدُو آهي جِينتوڙي هَدَهِن
 سَجهِ مَجهِ نَه تَهَا اچِن ۽

هَائي تَه آسان هِن گَالِه بُولِه جُڳانَدِي کَهان پَالهَائي لَدِهِي
 تَدَهِن بابن جِي وِچور سَٿري اِجِيل ۽ تَوِيتَ جِي آيتن سَانُ
 سُڌ کَنَداسون تَه يَسوع مَسِيح جِي اَلوهِيَت ۽ پَکِ ذَاتِ خُدا
 جِي ٿرِينائي جِي سِيکَهَت سَوڏِيَت اُنهن کِتابن مَجهِ
 پَدَهري ۽ چَٽي وِچور تهي آهي ۽ چِيکَدَهِن کَنهين کهي هي
 بهم هُجي تَه چِيکَس اِجِيل ۽ تَوِيتَ پَهريِل ۽ رِٿِيَا هُجن تَدَهِن
 کَنسِ کِتاب مِيزان لَحَق جِي پَهريِن باب ڏي سَنج تَهَا کَريون
 چهُو تَه هِن جِي وِرائي اُن هِنده ڏني وِئي آهي هَائي سِيکَهَتِن
 مَتَهين جِي اَنهَن کهي بن بابن تي وِجَهه کَري پَهريِن باب
 مَجهِ مَسِيح جِي اَلوهِيَت جِي وِچور سُڌ کَنَداسون ۽ بِي باب
 مَجهِ ٿرِينائي جِي سِيکَهَت وِچورِيندَاسِي پَر جَدَهِن ڏَسَا مَجهِ
 رَگُو خُدا مَازُهَو جِي اوڻهي دِل ۽ سَنَدِيسِ اُونداهي ڏاهپ

۽ واو ۽ سج ۽ مينه جي سگهه ۽ ڪم ڪهان بهتئين بهتئين جا
 ۽ رنگورنگ جا پهل ۽ پرورين جا ون ۽ پهر چمن تها جنهن
 جي سونه ۽ ورن ۽ گن ۽ بل مين هڪڙو بي ڪهان گهنو
 سنڌهائڻو آهي؟ موٽي هن بهيد ڪهي ڪنهن ماڙهو وچورنو آهي
 تہ ماڙهون پنهن جي ننڍي اکه سان سبهه جگنڙ ڪهي
 ڏسي تهو ۽ ڪهاڇ جو ڪهاڻي تهو سندس ديهه ڪهي ڪنهن
 هريو ۽ سجر تهو رکهي ۽ سبهه ڪنهن لنگ ڪهي دهار دهار سگهه
 تهو ڏي چها ڪنهن سياني پنهن جي پروڙ سان جاچنو ۽
 وچورنو اتهس تہ بهوني ۽ سج ۽ چنڊر ۽ تارا پنهن جي وڏائي
 جي دهار ڪنهن پر واو مين ري تهنهن لنگيل پهرن تها جن
 تہ منڌه جي ڏينهه ڪهان انجا نائين پنهن جن سنڌهن تههيلن
 ڪهان پهري تہ ڪري پوري پهري مين آهن چها هي سبهه نڪتا
 ۽ بهيد اهڙا تہ آهن جن جي چڪاسن مين ماڙهو چي پروڙ
 تهوري موڙهل رهي ۽ اهڙن بهيدن ڪهي خدا تعاليٰ ايت مڃهه
 اپار ۽ انت پدهرو وچورنو اتهس پو ڪو اچر تہ آهي جو خدا
 پنهن جي الهام جي واڪ مڃهه پڻ اهڙن بهيدن ۽ اڙهن ڪهي
 پدهرو ۽ چٽو ڪري جي ماڙهو بدهه جي پروڙ ڪهان ٻاهر آهن
 ڪنهن جيڪو تہ پروڙن جي ڪارن خدا جي گجهه جو ويساهي
 تہ هوندو ۽ ڪلام خدا جي ڪهي هن لنگ تہ آهي گجهه مڃهه

ڪري خُدا ڀٽي ٿاڻي ڪهي سَنجَانَبَ ۽ ڪل مَنجِهَ مَتِهَسِ سَرَسِي
 نَ آهي ۽ خُدا ۽ هِنَ ڪَالِهَ تِي سَڪهُو نَهَ تَهَ اَهَڙِنَ اَرَتِهِنَ ڪهي پَنُهِنَ
 جِي ڪَلَامَ مَنجِهَ وِچُورَ ڪري جِنَ جِي سَڪُهِنَ ڪِهَانِ مَآڙُهَوُ جِي
 سِيَانَبَ وِرِچَل تَهِي ٿهڪِيو نَهَ هُجِي تَهَ اَهَڙِي مَآڙُهَوُ ڪهي گُهَرَجَ
 پُوندي تَهَ خُدا جو پُنَ نَاڪاري هُجِي هِنَ لَڪِي تَهَ سَنديسِ دَاتِ
 ۽ ديهي سَڪُهَ ۽ پورَ ۽ دِهِيَانِ ڪِهَانِ باهرِ آهي هَتَهوڙِين گُهَرَجِي
 تَهَ پَنُهِنَ جِي هُونَ جِي پُنَ نَاڪارَ ڪري چَهوڙَهَ اِچَا تُوڙِي نَهَ
 سَڪُهَوُ ۽ اَڪُڻِي سَڪُهِي سَڪُهِنْدُو تَهَ خُدا ڪهيسِ ماءُ جِي پِيَتَ
 مِينِ ڪڍِن سَڪُهِيو ۽ سَنديسِ سَاهَ جِي وِڊَهَنَ چَهَا آهي ۽
 تَنُهَنَ جُو مِيلاپُ بَتَ سَانُ ڪڍِن آهي ۽ گُهَرَجِي تَهَ اَهَڙُو مَآڙُهُونِ
 سَهَسِين وَتُهَنَ جِي نَاڪرَ ڪري جِيَتُوڙِي سَبُهَ ڪَنُهِنَ پَلڪَ سَنديسِ
 ڏسَن مِين تَهِنُونِ اِچَن جِنَ جُو هُونَ مَتِهَسِ سِجَ ڪِهَانِ پَدَهَرُو آهي
 چَهو تَهَ اُنُهِنَ جِي بهي دَاتِ ۽ گُجَهِنَ گُڏَن ۽ ڪَمَن ڪهي نَهَ تَهو
 سَڪُهِي سَڪُهِي تَهو چَهَا ڪَنُهِنِ سَبُوچَهَ گولا پَهولا نِيئي جَاچِنُو
 تَهِنُو آهي تَهَ ڪَنُهِنَ پَرِ ڪِهَانِ تَهِي سَڪُهِي تَهو تَهَ هِڪَڙِي نَنڌَهَڙِي
 ڪَڻِي ڪِهَانِ وڌو وُنَ چَڀِي ۽ سَهَسِين ڪَڻَا مَنجِهَسِ تَهِنِ ۽ سَبُهَ
 ڪَنُهِنَ ڪَڻِي مِين پَهَرِين ڪَڻِي جِيَتِي سَڪُهَ هُجِي تَهَ سَهَسِين بِنَا
 وِنَ پَهَرِين وِنَ جَهَڙَا چَڀَن ۽ ڪَنُهِنَ مَآڙُهَوُ ڪهي هِنَ نُڪَڻِي جِي
 پَدَهَرِي ڪَرَنَ جِي سَڪُهَ آهي تَهَ ڪَنُهِنَ ڪَارَنَ ڪِهَانِ هِڪَڙِي دَهَڙِي

گهرجي نه پروڙيندو ۽ نه تهه سگهي تهو نه سج ۽
 اهاو ۽ دسن کهي تهپڪ ۽ چنگائي سان پنهن جي نرت مين
 آني پوء مسيح جي الوهيت ۽ خدا جي پاڪ ذات جي
 ٿرڻائي پڻ اهڙي آهي اهي پاڪ ذات جي خدا جي انهن بهيدن
 منجهان آهن جن جون جهڙايون ايت منجه نه تهيون لهن انهي
 کارن ڪهان انن جي سنجائن ۽ وچورن ڪهان ماڙهون اٿينجو
 وڃي تهو ۽ جنهن تائين اسي هن جگه مين آهيون اوکهو آهي
 نه اهي بهيد اسان بانهن تي موران ۽ بنهه کهي وڃن ۽
 پوء چيکو هن کارن ڪهان نه اهي بهيد ڏاهپ جي جاچن
 ڪنا ٻاهر آهين انهن جو نرجو هجي تڏهن سوڌيت ان اندي
 وانگر هوندو جو سج ۽ جوڻ کهي نه ڏسن ۽ پنهن جي نرت
 سان نه سجهن جي کان نرجائي ڪري ۽ اهو ماڙهو جو انهن
 وتن جو جن کهي پنهن جي وچا سان پروڙي نه تهو سگهي
 انهن هجي ۽ خدا جي ڪلام جي انهن ارتهن ۽ سپڪهتن
 کهي جي سيناپ جي دگي ڪهان پري ۽ پروڙ جي سنڌي
 ڪهان ٻاهر آهن اتي تڏهن اهو پنهن جي گهٽ وچا کهي
 خدا جي ڪلام تي سراسي هتان پنهن جي اپار هته مين
 پان کهي خدا تي پڻ متهاهين تهو ڏئي جهو نه ڏيت ڪهان
 لوهي پنهن جي هردي منجه اهڙو پور تهو ڪري نه جن نه خدا نه

علم کهي ايهين پڻ جنن ته ڪلا ۽ مٺيا ڪهان جا اڀت مين
 پدهري آهي ۽ ڏاهپ ۽ پرڀت ۽ نياءَ ۽ پاڇاري ۽ ٻين گڏن ڪهان
 جي ماڙهو منجهه تهنڻا لهن اڀائيندڙ ڏي چينو نڀي ۽ ان گڏن
 کهي ريت اتم سان منهنس لاپي رڳو انهي پر خدا جي ان
 گڏن کهي آسي اوڪهان منجهه آني تها سگهون پر ڏاهن
 ڪهان گجهو نه آهي ته هن جڳ منجهه اهڙيون گهنيون وٺون
 ۽ خدا جي پاڪ ذات منجهه بهي اهڙا اپار نڪتا آهن
 جن ڪهان ماڙهو ان سرتيو آهي ۽ جن جون بهيئون ۽
 درستانگ اڀت منجهه نه تهئون لهن ۽ جي خدا تعاليٰ
 ان نڪتن ۽ ان بهيدن کهي جي رڳا سندس ذات جا آهن
 پنهن جي بانهن تي پڻ پدهرا ڪري تڏهن بهي آسي ماڙهون
 تن کهي جنن ته جڳائي نه سڳهي سگهنداسي هتهوڙين نه تهو
 تهي سگهي ته جنهن توڙي آسي هن جڳ مين آهيون اهڙا
 بهيد آسان تي جائي پدهرا ۽ چٽا ڪيا وڃن جهو ته انن جون
 بهيئون ۽ درستانگ هن جڳ منجهه نه تها ڏسجن تان تن
 کهي ڏسي انهن نڪتن ۽ گجهن جا چينيا ڪري سگهون جهڙو
 ته جو ماڙهو اندهو چائو هجي سو سج جي اهاو ڪهان هڏهين
 ڪسرتيو هوندو ۽ چيتوڙين پڇندي تائين سج ۽ سندس سوڄهري
 کهي چٽو چٽو تنهن جي اڳيان وچور ڪريون تان پڻ اهو جهڙو ته

پُن سَبهڪو ڏاهو ۽ سڀاڻو انهي ڳالهه جو منجاءُ هوندو ۽
 اوتڙڪ ڳالهه جو هي آهي ته جيڪڏهن خدا تعاليٰ پنهنجي
 پاڪ ذات جي باب پنهنجي واک منجهه کي نه وڃوري
 تڏهن ماڙهون بهي ان جي باب ويساهه سان کي نه ڇڏي
 سگهي ۽ جي توڙي خدا پنهنجي ڪلام مين پان ڪهي
 پدهرو ڪنو اٿس تڏهن پڻ ماڙهو ڪهي هي ست ۽ سگهه ڏاهي ته
 جي کي خدا جي واک منجهه پڇارڻو آهي تنهن ڪهان وادهو
 وڃور ۽ پدهرو ڪري هتهوئين سچ هي آهي ته چيترو کي سرتيارن
 سڀني پنهنجي ڏاهپ سان خدا جي پاڪ ذات جي
 باب هائي توڙي چيو اٿن ۽ يا اڪئي چوندا خدا جو واک ۽
 مسج جو بول اٿن مڙي ڪهان ويساهو آهي پر گجهو مهه رهي ته
 اهڙو بهم نهئي تهو هتهوئين تهئڻو آهي جي ته خدا جي
 واک مين اهڙا اٿهه وڃوريا ۽ خدا جي پاڪ ذات جي ڳالهه
 مين اهڙا ڪتا پدهرا ۽ چئا تهئا هجن جنهن جي پروڙن منجهه ماڙهو
 جو تهوڙو ۽ هيني ڏاهپ جو دهيان ورتل ۽ ماندو آهي جهو ته ماڙهون
 ان ذات اگاڙي ۽ منيا پورن ڪهي هدهين ته تهو پروڙي
 سگهي هن جي دهار ماڙهو جي ڏسا اهڙي چڪاس تي آهي ته
 جڪڙ هيتهي منجهه مڙي عامن ڪهي بهري نهار ۽ اٽڪل ڪهان يعني
 ٿولن جي ڏسن ۽ مٿهن پور ڪرڻ ڪهان پراڻي تهو ۽ خدا جي

۽ سگه نہ آهي تہ خدا جي اذنت اونهائي جي گجهه کهي
 پڇي ڪهين چاچي سگهي سي تہ سرت جي وس مڀن نہ
 انهن پوءِ بدھرو آهي تہ ماڙھون پنهن جي سنجائب سان انهن
 گجهن جي ٻهٽو ڪرن ۽ مڃن جي بابت اهنجان نہ نهو آئي
 سگهي چها تهي سگهي نهو تہ ماڙھون پنهن جي هيني ڏاهپ
 سان خدا جي نرم ذات جي اذنت اونهائي کهي چاچي
 ان اونهائي کهي جا سندس پاڪ ذات تي پڪهڙيل آهي
 سڃيائي جي اهاو سان چٽو ڪري جن تہ ماڙھو کهي ايتري ڪلا
 بهي نہ آهي تہ پنهن جي ڏاهپ جي سوچھري سان پنهن
 جي ديه اذنتي جي اونهائي کهي دور ڪري پنهن جي هون
 جو بهيد جن تہ گھرجي وچوري يا ٻئي ماڙھو جي اندر کهي
 سڃهي جهڙو تہ چيڪڏهن ڪو سج ڏي ڏسي تڏهن سندس
 اکهن منجهه اونهائي تهي اچي تڏي ماڙھو جي ڏاهپ کهي
 جڏهن آڏو سج جي پاڪ ذات جي چاچن جي منجهه ڪري
 تڏهن رڳي ڪاره پڙيندي جهو تہ ان سج چمڪي جي سمندر
 کھان سج ۽ چنڊر ۽ تارا ٿپيا ۽ سندس وڌائي جي واو
 مڀن رتيون انهن ۽ جنهن پر تہ هڪڙي ويچ اڳي سي منجهه هن
 پڇها جي ورائي مڀن نہ خدا چها آهي باسئو تہ چيٽرو انون
 وادهو وکر تهو ڪريان تيٽرو گهٽ چئي تهو سگهان انهي پر هائي

کَرِيمَ مَجْهًا هَكَزُو وَجَانْتُو مَازْهُونِ آهِي چِي تَهُو تَه پَدَهَرُو تَهْنُ
 عِيسِي جُو گَجَه جِي پِيئِي اِيكَايِي حَصْرَتِ الْهَيْتِ جِي
 آهِي اِنَهِيَن كَارَن كَهَانِ خُداِ جُو رُوحِ كُوْتَهَايُو آهِي جَهُو تَه رُوحِ
 پُورَن كَهَانِ آهِي تَه خُداِ جِي مَزِي نَالِنِ جِي پَدَهَرَايِي آهِي ۞
 هِي آيْتُونِ ۞ هِي جَايُونِ هِن لَكِ چُونْدِي وَچُورِيُونَسِي نَه جِيئِن تَه
 مَسِيحِ جِي اُلُوهِيَتِ شُدُ كَرَن كَانِ اَسَانِ كَهِي قُرَانِ جُونِ آيْتُونِ
 گَهَرُونِ آهِنِ هَتَهوِيَن نِسُورُو مُحَمَّدِنِ جِي پَهَتِ لَه پِچَارِيُونَسِي
 مَسِيحِ جِي اُلُوهِيَتِ جِي پَارِنِ جِي كَانِ تَوْرِيَتِ ۞ اِنجِيلِ جُونِ
 آيْتَانِ بَسِ آهِنِ ۞ سَنَدَسِ وَدُو وَدَارِيُو ۞ اُلُوهِيَتِ جُو پَدِ مِينِ
 اهَزُو پَدَهَرُو ۞ وَچُورِيُو تَهْنُو آهِي تَه سَنَدَنِ وَگِتِ كَهَانِ هَدِهِيَن
 نِروَارِ ۞ وَرِچَايُو تَهِي تَهُو جِيئِن تَه خُداِ جِي وَاَهَرِ سَانِ وَچُورِ
 كَنَدَاسِي ۞ هِن كَانِ تَه اِنجِيلِ جِي اُها سِيكَهپِ جَنُهِن كَهِي مَسِيحِي
 تَثْلِيثِ تَهَا چُونِ مَسِيحِ جِي اُلُوهِيَتِ جِي سِيكَهَارِ سَانِ مُورَانِ
 لَگَاپُو تَهِي رَكَهِي پُو اُلُوهِيَتِ جِي وَچُورَانِ گَجَه سَانِ هِن پِچَرِ
 مِينِ گَدِينْدَانَسُونِ ۞ پَرِ هِنِ گَالِهِنِ جِي شُدُ كَرَن كَهِي مَازْهُو جِي
 پُرُوژِ ۞ هِنِ جِگِ جِي عَلِمِنِ كَهَانِ پَتُو نَه دِينْدَاسِي هَتَهونِ رُگِي
 مَسِيحِ جِي كَلَامِ ۞ اِنجِيلِ ۞ تَوْرِيَتِ جِي پَدَهَرِنِ آيْتِنِ كَهَانِ
 جَهُو تَه مَسِيحِ جِي اُلُوهِيَتِ ۞ سِيكَهتِ تَثْلِيثِ جِي خُداِ جِي
 ذَاتِ جِي گَجَهِنِ مَجْهَانِ آهِي ۞ مَازْهُو جِي نَرِتِ مِينِ هِي كَلَا

هي بهي لکھيو آهي تہ اهو خدا جو روح ۽ سندس کلمو آهي
 پوءِ قرآن مجھ کھڙي نبي جي کان اهڙي پيچر ٿهي آهي ۽
 کنهن جي باب مين چيو آهي تہ سندس کلمو آهي؟ هن لکي
 قرآن پن مسيح کهي مڙي ماڙهن ۽ سبهن نين تي مٿانهين
 ڏني آهي ۽ ان جي الوهيت جي وڌاري تي سنڀ کي آهي ۽ جيڪڏهن
 کڙي چوي تہ جي قرآن مجھ هندوهنده مسيح جي الوهيت جي ناڪر
 آهي تڏهن کڙن تهو تهو سگهي تہ هنن آيتن مجھ محمد
 مسيح جي وڌي وڌاري جي مام ڏيئي ساڪه ڏني هجي تنهن
 جي ورائي هي آهي تہ ماڙهن مسيبي ان گالهه جي پٽاندر جا
 لوقا جي پهرين باب جي ۳ آيت مجھ مسيح جي جن
 جي باب مين لکهي آهي ويساهه تها رکهن تہ يسوع مسيح ري
 پي روح القدس کهان اينو آهي ۽ يوحنا جي پهرين باب
 جي وگت پٽاندر مسيح کهي خدا جو کلمو تها چون ۽ انهن
 باب مين جو چيو وئو آهي تہ اهو کلمو خدا هو ۽ سبها وتھ
 تنهن اڀائي آهي تڏهن هن کان کهان خدا جي کلي جي
 پد جي انج مسيح جي الوهيت تي آهي محمد مسيحن کهان هي
 گالهه بندي انهن جي اتارن لاءِ قرآن مين لکهيائين ۽ دهارن
 چانن بجهن اسانهن جي ارتھ جي ساڪه ڏني اتھس ۽ قرآن
 جي مٿين آيتن جي وگت پٽاندر چيلاني جو مسلمانن جي

خُدا جي واهر سان يسوع مسيح جو ٿيلو ۽ الوهيت جي
 وڌاري ڪهي انجيل ۽ توريٽ جي آيتن سان سُڌ ۽ وچور
 ڪري ۽ پنهنجي پڄندي آهر هن جهڙي ڪهي وچ ڪهان
 مٿي ۽

پر مسيحي جي يسوع مسيح ڪهي سڀني نبين ۽ سڀه ايت
 ڪهان وادهو جاني الوهيت جي وڌاري مهن منجن تها ڪن
 گهرجي ته محمدي هن ويساه ڪهان پيران ۽ هن سردها ڪهان
 بهچندڙ ته تهنن جهو ته قرآن منجه پڻ مسيح جي وڌي وڌاري
 جي مام تههي آهي جنهن ته سورة تحريم منجه لکهيو آهي ته
 مريم ابنت عمران التي احصنت فرجها فنقحنا فيه من روحنا
 يعني مريم دهئ عمران جي جنهن پان ڪهي رکهيو هن لاءِ
 اسان پنهن جي ساه منجهان منجهس پهوڪيو ۽ مٿي سورة
 نسا مهن لکهيو آهي ته ۽ انما المسيح عيسى ابن مريم رسول
 الله و كلمته القاها الى مريم وروح منه ۽ يعني سوڌيت مسيح مريم
 جو پٽر خدا جو رسول ۽ سندس ڪلهو آهي جنهن ڪهي مريم
 تي ودهو ۽ سندس روح آهي ۽ هاني ڏسو ته قرآن جي هن
 آيتن منجه پچر تههي آهي ته يسوع مسيح ٻڌن ماڙهن جان ته
 چايو آهي هتهان رگو خدا جي ڪل سان پوي پئي مريم جي
 پيت ڪهان هن پر اپنو ته خدا پنهن جو روح منجهس پهوڪيو ۽

جي ڀيٽي جي هردي سان گهڙا سڃاڻي جا آهن سَنَباھِنْدُو
 جيتوڙي جوڙيندڙ چنگو تهو چاڻي ، تہ ماڙھون مُحمدي مَسِيح
 کھان ان سُدھيا نہ آهن ، مٿس پتِ آئن جي دَعوا کَرن
 تها ، پر اُنھن جي سَنگت ۽ سَنڊھن کَنابن کھان هي گَالھ پُن
 بانھي تي کھلي ، تہ مَسِيح جي سُنڃاڻن ۽ سَنڊھنس مَنجن مِين
 وڌي گھي تها کَن ، هن لاءِ تہ مَسِيح جو وڌاريو بَن نَبِين
 جھڙو تها پُروڙن ۽ ان وڌاري مَنجھ جو پان مَسِيح وچوري پدھرو
 پنھن جي ڀيٽي تهاھيو اُنھس نڏھن کھي نہ تها مَنجن ۽ نہ تها
 باسن انھي کارن اُنھن جي پتِ مَسِيح جي باب مَنجھ گھت
 آھي ۽ مَسِيح جي وپساہ کھان وڌو سَنڊھو رکھي تھو ، چھو
 تہ مَسِيح کھيس نہ رگو مڙي نَبِين کھان سَرس ھتھون ساري
 اُپتِ کھان سڪھر تها چاڻن ۽ ھيئي چھيٽو اڱا کھون ھيلھ
 توڙي مُحمدين ۽ مَسِيح مَنجھ ھوڏ ۽ وير جو کارن تھئو آھي ۽
 هن لاءِ تہ ھي جھيٽو گھنن بھيرن اِنجیل ۽ توريت جي وگت
 نہ پُروڙن ۽ نہ سَجھن کھان پدھرو تھئو آھي ۽ مَسِيح بھي
 ھائي تائين وڌو وڌاريو مَسِيح جو ۽ ٿيلو ۽ دَبڊبي کھي سَنڊس
 بول ۽ آيتن گلام خدائ جي سان مُحمدين کھي دھارودھار پان
 پتیکارن سان نہ سَجھايو ۽ پوءِ جوڙيندڙ هن گَالھ کھي پان
 تي جوڳ جاتو تہ هن پوتھي جي سِٿرن مِين سورھائي کري

ٻانهن تي ٻدهرو ڪيائين ۽ گهڻي ٻاجه ۽ ٻاجاري ڪهان گهريائين
 ته ٻان سائن ويجهو ته هي ڪنن پنهن جي اوڻڙو ڪري تنهن ڪري
 تن لڪي پتلاچ موکڻائين ۽ ان جي مهانبي پنهن جو پاڪ
 ڪلام ڪنن توهڻو اتهس پوءِ ٻهريون علم و جو ويدهن جي طالبين
 ۽ خدا جي ويجهرائي جي موهيلن ماڙهن ڪهي هن جڳا مين
 وادهو جوڳ ۽ سببائتو آهي سو هي آهي ته سچن پتلاچن ڪهي
 سُڃائي ان جي چون سان خدا جي سانچاهه پرائن جهو ته
 ٻانهي جي سچي ۽ سدائي جي سبهاڳائي خدا جي سُڃاڻپ
 تي لڳل آهي پر ان خدا ڪهي جو ان ڏٺهو ۽ چڪاس ڪهان
 ڏور ۽ سمجه ڪنا ٻاهر آهي ڪوئي سُڃائي نه نهو سگهي بگر انهن
 جي ڪلام ڪهان جو پتلاچن جي مهانبي پنهن جن ٻانهن ڪهي
 توهڻو اتهس ۽ ڪلام خدا جي آيتن ڪهان جو توريت ۽ انجيل
 ڪهان ارتهه آهي چئو ڄاتو تهو ته هي ته مڙني پتلاچن ڪهان مسيح
 گهڻو وڏو آهي پر چيڪو سچ جو طالبو ۽ خدا جي سانچاهه پرائن
 جي وگر مين هوندو سو هڏهين گهڻو جتن ڪندو ته مسيح ڪهي
 چنگي پر سُڃائي سندس وڌاري ۽ ٿيلي ڪهي چنگي پر
 چاچي ۽ جڏهن ڪوئي هن علم جوڳي جي پرائن مين ان جي
 وڻهپ ڪري تڏهن اهرميو اهو سرهو ۽ نرويو هوندو پوءِ خدا
 جي واهر سان جوڙيندڙ هن پونهي جو هن واهر ڪهي ان محمدن

جي ون کڏان کهاڻي اننت جي ۽ ۲۳ تنهن لکي بهواھ خدا عدن
 جي باگ مڃهون ان کهي مڪو ته جنهن بهوئي کهان ورتو هو
 تنهن جي پنيباري ڪري ۽ ۲۴ اهڙي ماڙهون تڙنائين ۽ عدن
 جي باگ جي ابهرندي ڏي ڪروڙ رکھائين ۽ بههڙ ترار پهرندڙ
 جو ته وات جي پي جي ون جي سنبھالن ۽

VII.

جياپو سدائي جو هي آهي ته اهي توکهي چهر و سچو
 خدا ۽ مسيح کهي جنهن کهي موکايو آهي سنجائين ۽
 بول يسوع مسيح جو ۽

خدا ديگوارو سگرو ۽ هيڪڙو پتشان جو پتساه سائين جو
 سائين جنهن جي سدائي جي ذات کهي جتڙا خاصي آهي ۽
 جو اهڙي اهاو مين تهو رهي د جاتي کوئي پڇي نه تهو سگهي
 ۽ جنهن جي پاڪ جات سبه گڏهن ماڙهو جي نهار کهان
 اهڙي آراهي ۽ گجهي آهي نه نه گڏهن کهيس ڏتهو ۽ نه ڏسي
 تهو سگهي تنهن کهي وس ۽ مان سدائي هجي آمين ۽ پراڻ
 دهنی د جو هڪيو ۽ پراهون ۽ آگاڙو ۽ پورن آهي د پان کهي

ڪهان پٽين پنهن جي پيٽ تي تون هلندي ۽ ۱۵ ۽ دهوڙ ڪهاندين
 سڀين ڏينهن ٺنهن جي چمار جي ۱۵ ۽ انون وڻ رکهندي
 ٺنهن جي ۽ ان جي وچ منجه ۽ ٺنهن جي ۽ ان جي انس
 مڻ اهڙ جهه ماري ٺنهن جو سر ماريڻو ۽ تون ان جي ڪهڙي
 ڏانهندين ۱۶ زال ڪهي چيائين ته ٺنهن جي وٽ جا ڏکڻ
 انون وڏهه وڏهائيندي پيٽ سان تون وٺاندين ۽ ٺنهن جي
 مڻ ڏانهن ٺنهن سڏهه تهيندي ۽ هو ٺنهن جو دهني هوندو ۽
 ۱۷ ۽ آدم ڪهي چيائين ته ڇها لاءِ جو پنهن جي جوڙ جي ڳالهه
 ٻنڌهي جنهن ون جي سانگي تو ڪهي فرمايم ته انهي ڪهان
 م ڪهڙ ٺنهن ڪهان ڪهڙي ٺنهن جي لاءِ بهوني پٽي رهي ڏکڻ
 سان تون ان ڪهان ڪهاندين سڀين ڏينهن ٺنهن جي چمار
 جي ۱۸ ڪندا ۽ آڏوڻون ٺنهن جي لاءِ اڻڇاندي ۽ هڪڻ
 جي ساوڪ تون ڪهاندين ۱۹ ٺنهن جي منهن جي پڪهڙ
 مڻ تون ماني ڪهاندين جيسي توڻي ته تون وري دهوڙ تهيندين
 سوکڙهه ته انهي ڪهان تون ورتو انهن جهڙو تون دهوڙ انهن ۽
 دهوڙ تون وري تهيندين ۲۰ ۽ آدم پنهن جي جوڙ ڪهي حوا
 جو نالو ڏنو ڇها لاءِ ته اها سڀهن جڙن جي ماءُ نهي آهي ۽
 ۲۱ ۽ بهواهه خدا جي ڏسو آدم اسان جهڙو تهڻو چنگڙي ۽
 منڊائي جو سڏهوارو هائي متان پنهن جو هتھ ڏرگهڙي جيڀي

خُدا ڄاڻي ته تُو جَنهن ڏينهن ۾ اهي اُن ڪهان ڪهان ٿيندو تنهن
 ۾ نين اُٻڻبو ۽ خُدا جهڙا تهيندو چنگاڻي ۽ مڏائي جا سڏهوارا ۽
 ۶ ۽ زال ڏٺو ته اهو ون ڪهين لاءِ چنگو آهي ۽ اڪهين ڪهي
 ريجها ٿيندڙ ۽ ون سڏه لهن لڪ موهنو تڏهن ان جي پهر ڪهان
 وڻهي ڪهاڏهائين ۽ جو مرس سانس هو تنهن ڪهي پڻ ڏٺائين
 ۽ ڪهاڏهائين ۽ تڏهن ٻنهن جا نين اُٻڻيا ۽ ڄاتائون ته ننگا
 آهن ۽ ٻڙ جا پڻ سي پان لاءِ پتڪا جوڙائون ۽ ۸ ۽ خُدا
 ڏينهن جي تهدهڪار ۾ باگ مڃهه گهمندڙ جو ڀرلاءُ ٻنهي ادم
 ۽ اُن جي جو باگ جي وٺڻ جي وچ ۾ خُدا جي اڳيان
 لڪي پٽا ۽ ۹ ۽ يهواه خُدا ادم ڏانهن سڏ ڪري چيو ته تون
 ڪانهي آهين؟ ۱۰ ۽ هن ورائي ۾ چيو ته تنهن جو آواج
 ٻڌم باگ مڃهه پر آئون ڏرس سوکو ته آئون ننگو آهيان هن
 لاءِ آئون لڪس ۽ ۱۱ ته چيائين ڪنهن چتاريئي ته تون ننگو
 آهين؟ ڪه جَنهن ون جي سانگي فرمايو مائي ته اُن ڪهان ۾
 ڪهاڻج تنهن ڪهان ڪهاڏهئي؟ ۱۲ ۽ ادم چيو ته جا زال ڏني آهين ٿيم
 تنهن مون ڪهي ون ڪهان ڏنو ۽ ڪهاڏم ۽ ۱۳ ۽ يهواه خُدا
 زال ڪهي چيو ڇها لاءِ هي ڪيئي؟ ۽ زال چيو ته سڀ مون ڪهي
 ٿهگيو ۽ ڪهاڏم ۽ ۱۴ ۽ يهواه خُدا سڀ ڪهي چيو ته جڙ هي
 ڪيئي تون سڀهن ڏهون ڪهان ۽ سڀهن جانورن جهنگ جي

ڪهي ۽ مڙني جانورن جهنگ ڪي ڪهي پر ادم لاءِ ڪا سھائين
 ان ڇھڙي نه پڙبي ۽ ۲۱ تڏهن يھواھ خدائ ادم تي نندڙ
 ڪڍرائي ۽ هو سھي پئو ۽ هڪڙو ان جي ھڏن ڪھان وڌي ماھ
 سان ان جو ھنڌ بدھائين ۽ ۲۲ ۽ جو ھڏ يھواھ ادم مٿن
 ورتو تنھن ڪھان زال ڄڙي ادم وٽ آندي آھس ۽ ۲۳ تڏھن
 ادم چيو ته ھن وير ھڏ منھن جي ھڏن ڪنان آھي ۽ ماھ منھن
 جي ماھ ڪھان ھن ڪارن نار چئي سوکوہ ته نر ڪھان ھي ورتي
 آھي ۽ ۲۴ تنھن لڳ مرس پنھن جي پئي ۽ ماءُ ڪهي ڇھڙي
 پنھن جي جو ڪهي چنڊنڊو ۽ پئي هڪڙو ماھ تھيندا ۽
 ۲۵ ۽ پئي ننگا ھئا ادم ۽ ان جي جو ۽ کچي نه ھئا ۽

VI.

۱۰ ۽ سڀ سبھن جانورن جهنگ ڪي ڪھان جي يھواھ خدائ
 جڙڙا ڇھلي ھو ۽ ان زال ڪهي چيو ته چھا خدائ چيو ڪي باڳ
 جي سبھن وٺن ڪھان م ڪھائجو ۽ ۲ تڏھن زال سڀ ڪهي
 ورائي مڻ چيو ته باڳ جي وٺن جي پھر ڪھان آسڻ ڪھائون
 تها ۽ ۳ پر خدائ چيو ته جو وٺ باڳ جي وچ مڻھ آھي تنھن
 جي پھر ڪھان م ڪھائجو ۽ م ڇھلجوس مٿان مري وڃو ۽
 ۴ ته سڀ زال ڪهي چيو مورھن نه مري ويندو ۽ ۵ چھالا جو

- ۱۰ ۥ عدن کھان ھڪڙو درياءُ نڪتو باگ جي رجائن لڳ ۥ انھان وراھجي چار منڏھ تھڻو ۥ ۱۱ ۥ پھرين جو نالو پھيشون هو سڄي خويله جي ڏيھ کھي ويڙهي تھڻو جتي سون پڙي تھڻو ۥ ۱۲ ۥ ھن ڏيھ جو سون چنگو آھي ۥ ات مٽي ۥ سنگ سليمان ۥ ۱۳ ۥ ٻئي درياءُ جو نالو گيئون اھو حبش جي ساري ڏيھ کھي ويڙهي تھڻو ۥ ۱۴ ۥ ٽري درياءُ جو نالو دجله اھو اشور جي اُپرندي ڏانھن لنگھي تھڻو ۥ چوٿين درياءُ جو نالو فرات ۥ ۱۵ ۥ يھواھ خدا مازھو کھي وڻھي عدن جي باگ مين رکھڻو جو ان کھي پوکھي ۥ سنبھالي ۥ ۱۶ ۥ يھواھ خدا مازھو کھي فرمايو چي سبھن باگ جي وڻن کھان تون کھانڊو وت ۥ ۱۷ ۥ پر چنگائي ۥ مندائي جي سدھ جي ون کھان تون مہ کھاءُ چھا لاءِ تہ جنھن ڏينھ مين تون ان کھان کھانڊين تنھن مين تون مري ويندين ۥ
- ۱۸ ۥ يھواھ خدا چيو تہ مازھو جو ھيڪلو ھڏن چنگو ناھي آئون ان جھڙي سھانن گندوسانس ۥ ۱۹ ۥ يھواھ بھوئي کھان سبھ جھنگ جا جانور ۥ اُبھ جا سبھ پکھي جوڙي ادم وت آندا تہ ڏسي کھڙا نالا ڏين ۥ جوکو نالو ھڪڙي ھڪڙي جانور کھي ڏنائين سو ان جو نالو تھڻو ۥ
- ۲۰ ۥ ادم نالا ڏنا سبھن ڏھورن کھي ۥ اُبھ جي پکھن

۱ اِهڙِي آسَان ۽ دَهڙِي نِڙِي هِي ۽ چيڪي اُن مِين آهي ۽
 ۲ ۽ سَتِين ڏينھ چيڪي خُدا جُڙلُ آهي سَو پُورُو تَهڻُو ۽ سَتِين
 ڏينھ مِين سَبُه ڪَم جُو ڪَنانِين تَنھن ڪهان اُن وِسَانِين ڪي ۽
 ۳ ۽ خُدا سَتِين ڏينھ ڪهي آسِيس ڏني ۽ پَوٽُر رَڪهَئانِين چها لاءِ
 جُو اُنهي ڏينھ خُدا سَبُه ڪَم جُو جُوڙانِين تَنھن ڪهان وِسَانِين
 ڪي آهي ۽

۴ هِي آسَان ۽ دَهڙِي جِي اُڇَن جِي وِساوِي آهي اُنهي
 ڏينھ جَنھن مِين بَهوآ خُدا دَهڙِي ۽ آسَان سِرَجَنآ هُئا ۽ سَبُهڪو
 جَهنگ جُو سلُو جُو اڱ مِين بَهوئي تي نه هو ۽ سَبُهڪا جَهنگ
 جِي ساوڪ جا اڱيان اُسري نه هِي سوڪوآ ته بَهوآ خُدا بَهوئي تي
 مِينه نه وسايا ۽ ڪو ماڙهون نه هو ته بَهوئي جِي بَنِباري ڪري ۽
 ۱ ۽ دَهڙه دَهڙِي ڪهان چڙهي ساري بَهوئي رِدي ۽ بَهوآ خُدا
 ماڙهو ڪهي بَهوئي جِي دَهوڙ ڪهان جُوڙو ۽ اُن جِي ناڪوڙن
 مَجھ جِياڀي جُو دم پُهوڪانِين ۽ ماڙهون جِڙو ساه تَهڻُو ۽
 ۸ ۽ بَهوآ خُدا باڱُ عدن مِين اُبهرندي ڏي وِهي جُو ماڙهون
 جُوڙانِين سو تَت رَڪهيو ۽ ۹ ۽ بَهوآ خُدا بَهوئي ڪهان سَبُهڪنھن
 وه جا ون اڱايا نهارن مِين موهنا ۽ ڪهان مِين چنگا ۽ جِياڀي
 جُو ون باڱُ جِي وچ مِين ۽ چنگائي ۽ مندائي جِي سُدھ جُو ون ۽

سارو ۽ ڏهڙ پنهن جي جات سارو ۽ چيڪي بهوني تي رڙهي تهو
پنهن جي جات سارو ۽ خدا ڏٺو ته چنگو آهي :

۲۶ ۽ خدا چيو ته ماڙهون جوڙيون اسان جي ڏول ۽ هڪجهڙائي

وانگر جو سمندر جي مڇهن جي سرداري کن ۽ اُبهه جي پڪهن

جي ۽ جانورن جي ۽ ساڄي دهرتي جي ۽ تن جي چيڪي بهوني

منهي رڙهن نها : ۲۷ ۽ خدا ماڙهو کهي پنهن جي ڏول وانگي

سرجنو خدا جي هڪجهڙائي سارو سرجنو اٿس نر ۽ مادي سرجنا

اٿس : ۲۸ ۽ خدا ان کهي آسپس ڏني ۽ چين ته پهروارا تهئو

۽ ودهو ۽ دهرتي کهي بهريو ۽ تات مڇايوس ۽ سمندر جي

مڇهن جي سرداري کيو ۽ اُبهه جي پڪهن جي ۽ سبهڪنهن جانور

جي جو بهوني تي رڙهي تهو : ۲۹ ۽ خدا چيو ته ڏسو ڏنيانو

سبهڪا ساوڪ بچيري جا بهوني منهي آهي ۽ سبهڪو ون جو

اٿس آهي ۽ ون پهروارو ۽ بچائون ته اوهان کهي کهن ڏنن :

۳۰ ۽ سبهڪنهن جانور دهرتي جي کهي ۽ سبهن اُبهه جي پڪهن

کهي ۽ چيڪي بهوني تي رڙهي تهو جنهن مين جي آهي تنهن

کهي مڙيوئي ساءو سلو کهاج لاءِ ڏنم ۽ ائين تهئو : ۳۱ ۽ خدا

ڏٺو ته چيڪي ان سرجنو سو گهنو چنگو آهي ۽ سانجهي تهي ۽

سبهو ڏينه جههون نهئو :

سُبهُوُ ڏينھُ ٿرڻو تھڻو ۽ ۱۴ ۽ خُداَ چيُو تہ سُجھندا تھڻن اُبھ جِي
 بَندن مِين ڏينھ جِي راتِ کھان وچھوڙن لاءِ جو مندُون ۽ ڏينھ
 ۽ ورھ ڏسن ۽ ۱۷ ۽ تہ سُجھندا تھڻن اُبھ جِي بَندن مِين دھرتي
 تي سُوچھري گرن لڳ ۽ ائين تھڻو ۽ ۱۲ ۽ خُداَ بہ وڏا سُجھندا
 جوڙيا ھڪڙو وڏو سُجھندو جو ڏينھ جو راجُ گري ۽ ٻيو ننڍڙو
 سُجھندو جو راتِ جو راجُ گري ۽ تارا ۽ ۱۷ ۽ خُداَ اُنھن کھي اُبھ
 جِي بَندن مِين رکھيو جو دھرتي تي سُوچھرو گن ۽ ۱۸ ۽ تہ
 ڏينھ ۽ راتِ جو راجُ گن ۽ سُوچھرو اوندھ کھان وچھوڙين ۽ خُداَ
 ڏٺو تہ چنگو آھي ۽ ۱۹ ۽ سانجھي تھي ۽ سُبھو ڏينھ چوتھون
 تھڻو ۽ ۲۰ ۽ خُداَ چيُو تہ جل جڙن رڙھندڙن سان بھرجن ۽
 پکھي دھرتي مھي اڏامن اُبھ جِي بَندن مِين ۽ ۲۱ ۽ خُداَ وڏا
 منگرچھ سرجئا ۽ سبھ جڙا رڙھندڙ جن سان جل بھرل انھن
 سبھڪوئي پنھن جِي جاتِ سارو ۽ سبھوئي پکھي پنھن جِي
 جاتِ سارو ۽ خُداَ ڏٺو تہ چنگو آھي ۽ ۲۲ ۽ خُداَ اُن کھي
 آسپس ڏني چي پھروارا تھڻو ۽ وڏھو ۽ جل سندن مِين بھريو ۽
 پکھي دھرتي تي وڏھن ۽ ۲۳ ۽ سانجھي تھي ۽ سُبھو ڏينھ پنجن
 تھڻو ۽ ۲۴ ۽ خُداَ چيُو تہ دھرتي اڀڄائي جڙا پنھن جِي جاتِ سارو
 ڏھور ۽ رڙھندڙ جانور ۽ جھنگ جا مرون پنھن جِي جاتِ سارو ۽
 ائين تھڻو ۽ ۲۵ ۽ خُداَ جھنگ جا مرون سرجئا پنھن جِي جاتِ

۹ جَهَالِ مَنَدَنِ جِي مَنَدَائِي ٻِي تَهِي ۽ سَادَهُوُ ڪهي تُون
 ڏاڏهو ڪرين خُداَ آچاري هِن ۽ چيرن ڪهي پرڪهي تهُو ۽
 ۱۰ ڪهڙي مُنهن جِي خُداَ سَنُ آهي جُو بهورَن ڪهي
 بجائي تهُو ۽

۱۱ خُداَ سَادَهُوُ جُو آچار ڪري تهُو ۽ خُداَ ڏيهاري ڌمڙي تهُو ۽
 ۱۲ چيڪرَنَ مَوَندُو پَنهن جِي تَرارِ تڪهي ڪري تهُو پَنهن
 جِي گُلي ڪهي ساهي تڪي تهُو ۽
 ۱۳ ۽ اُن ڏانهن ڪالَ جا هَتھيارَ تڪي تهُو پَنهن جن ڪانن
 ڪهي ٻرندڙ ڪري تهُو ۽

۱۴ ڏس تہ بجهڙائي ڪهان سَنبھالي تهُو سو ڪوہ تہ مَندائي
 سَنُ ڏهڪنو هو ڌروہ ڪهي چئي تهُو ۽
 ۱۵ ڪهڙ ڪهنڏانين ۽ ڪهوڙانين ۽ پان بهاندين ڪري پئو
 جا ڪهني هُنانين ۽

۱۶ اُن جِي مَندائي سَنديسِ متهي تي پوندي اُن جُو اندھيرُ
 سَنديسِ ٿيرِ تي لهندو ۽
 ۱۷ اُنون بھوآه ڪهي پَنهن جِي آچارَ لاءِ ساراهيندسِ ۽
 بھوآه تعاليٰ جِي نالي ڪهي گائيندسِ ۽

IV.

! آرنهه مِين خُداَ آسانُ ۽ دهرتي چوڙي آهي ۽ ۲ ۽ دهرتي

زبور ستون *

داؤد جو گيت جو يهواه كهي گايانين گوش يني جي پتر

جي پيئي مين *

۱ اي يهواه منهن جا خدا تو تي انون وساهيان تهو مزي
منهن جن پوئنگن كهان بجائينم ۽ تارينم *

۲ منان شينه وانگر پهاڙيم ۽ جڏهن جهاداؤ نه هجي چيريم *

۳ اي يهواه منهن جا خدا جيڪر اهڙو ڪم ڪيو آهيم جيڪر

مندائي منهن جن ترين تي آهي *

۴ جيڪر پنهن جي چاٽو سان برائي ڪي آهيم ۽ پنهن

جي ويري كهي ري ڪارن جهورنو انهم *

۵ ته ويري منهن جي ساه جي پٽهيان گاهي ۽ وٽهيس ۽

منهن جي جيادي كهي دهرتي تي لتاري ۽ منهن جي مان

كهي دهور مين وجهي *

۶ انهي اي يهواه پنهن جي ڏمر مين پان كهي متهي ڪر

منهن جن ويري جي هته ڪري جاڳ ۽ آچار ڪر *

۷ ۽ جڏهن ماڙهن جو ميڙاڪو ٿو كهي ويڙهيندو ٿون وٽس

ابه مون آڇ *

۸ يهواه پيندهن تي نيا ڪندو پرڪهينم اي يهواه منهن جي

سادهيائي ۽ بهورڙائي سارو *

۳ ۽ مُنهن جو ساهُ گهنڙو تهڙڪي تهڙو ۽ تون اي بهوآه ڪيسين

تائين *

۴ ورگر اي بهوآه مُنهن جي ساهه ڪهي بچاءُ جهڙو تائينم تهنه

جي پاڇاري لاءِ *

۵ جهڙو ته ڪال مين تهنه جي سار نه آهي پاتار مين ڪپر تو
ڪهي ساراهيندو *

۶ دانهه ڪرن ڪهان آئون تهڪو آنهيان سڄي رات پنهنه جي

پاتھاري ڪهي آسن سان بهڃايان تهڙو پنهنه جي وڃھائي ڪهي

ترمايان تهڙو *

۷ مُنهن جي اڪهه گوندر ڪهان دهندي آهي جهني تهني

آهي مُنهن جي مڙي الترين لاءِ *

۸ پري ونچو مون ڪهان مڙيئي مندو جهڙو نه بهوآه مُنهن جي

اڇھنگار جي واکي ڪهي ٻنڌي تهڙو *

۹ بهوآه مُنهن جي وينتي ٻنڌي تهڙو بهوآه مُنهن جي ديا

اگھائي تهڙو *

۱۰ لڳن ۽ تڙين اٻار مڙيئي مُنهن جا وڍي اٺانولو موڙي

لڳي تهڙن *

پنجون زبور

سَر جھانَو کھي بانسري سان ۽ داؤد جو زبور ۽

۱ اي يهواہ منهن جي گالهن تي ڪن ٿي ۽ منهن جي
دانه کهي اونا ۽

۲ اي منهن جا راجا ۽ منهن جا خدا منهن جي ليلاتي
جي پراء تي ڪن ٿي جو تو کهي انون ديا ڪريان تهو ۽

۳ اي يهواہ پرہ جو واکو منهن جو بندہ پرہات جو پان
کهي تو ڏونه سدهاريان تهو ۽ تو کهي کهوچان تهو ۽

۴ سوکوہ تہ تون اهڙو خدا ٺاهين جو مندائي گهان سرهو
هجي برو ماڻهون تو سان نہ رهندو ۽

۵ هٽهپلا تنهن جي اکهين سامهون نہ بهندا تون سبهني
مندن سان کهونسين تهو ۽

۶ کوڙن کهي تون ناس ڪندين يهواہ هچاري ۽ تهگه کهي
چهان بهائي تهو ۽

۷ پر انون تنهن جي باجهه جي وڌائي لاءِ تنهن جي گهر
مپن ايندس ۽ تو گهان ڌرجي تنهن جي پوٽر هيڪل مپن

متهو ٽيڪيندس ۽

۸ اي يهواہ پنهن جي سادھوي مپن منهن جو سونهو تهو

زبور چوتھون *

سَر جھالو کھي تَبڌوري سان * داوَد جو زور *

۱ جڏهين انون توکھي واڳو ڪريان منهن جو ٻنڌه اي منهن
جي سادھي جا خدا سڙھائي مين مون کھي مڪرائي ڏني
مون تي پاڇه ڪر ۽ ديا منهن جي ٻنڌه *

۲ اي آدم جا وياو کيسي تائين منهن جي مان کھي لڄ ليهه
ھوندي ۽ اچائي کھي پيار ڏيندو ۽ ڪوڙ جي اهل ڪندو *

۳ ساڀهان چانو ته يھواه پنهن جي سيوڪ کھي ملھائي تھو
چيڪڏھين انون ان ڏي واڳو ڪريان اھو ٻنڌھندو *

۴ تھڪو ۽ ڏوھ نه ڪريو پنهن جي پاتھارين تي هٿن پنهن جن
مين سوچو ۽ ماتھ ڪريو *

۵ سادھوي جون گھورون گھوڙيو ۽ يھواه تي ويساه رکھو *

۶ گھنا چون تها ته ڪير اسان کھي سرھائي ڏيکھاريندو اي
يھواه پنهن جي منھ جو چمڪا اسان تي لاهه *

۷ منهن جي هٿين مين سرھائي ودهي تنهن گھان آڳي ته

انن جو ان ۽ ٽراڪھ جو رس ويسھي تھو *

۸ انون سوگھائي سان لپٽندس ۽ سھي پوندس سوڪو ته

تون رگو اي يھواه هتھيڪائي مين وهارينم *

ٿرڻو زبور

- ١ ڏاؤد جو زبور جڏهين پنهنجي پٽن ايشلوم ڪهان بهڳو ۽
 اي يهوا ڪڏن منهن جا ويري وڌهن ٿا ۽ گهڻا منهن
 جي ابتڙ آهن ٿا ۽
- ٢ گهڻا منهن جي پيڻي چوڻ ٿا ته يهوا وٽ سندس
 جهڙو ڪو ناهي ۽
- ٣ پر اي يهوا تون منهن جي چوڌاري ڪهڙي آهين ۽
 مان منهن جو ۽ منهن جي سرڪهي مٽهي ڪندڙ ۽
- ٤ آئون يهوا ڏي واکو ڪريان تهو ۽ مون ڪهي ورائي ڏي
 تهو پنهنجي پوٽر ڏونگر ڪهان ۽
- ٥ آئون لپٽيس ۽ سهي پيس آئون جاگي اٿيس سو ڪو ته
 يهوا منهن جو راکهو آهي ۽
- ٦ آئون نه ڏرڃندس سهسين ماڙهن ڪهان جي چوڌاري
 منهن جي لهن ٿا ۽
- ٧ اي يهوا اُنه ۽ واهر ڪرينم سو ڪو ته تون منهن جي مڙي
 وڍين ڪهي گلن تي مارين تهو ڏهاري جا ڏند بهنچين تهو ۽
- ٨ يهوا وٽ جهڙو ڪو آهي تنهن جي پنه تي تنهن جي
 آسپس ۽

۲ ٻهوني جا راجا ۽ ڄام پان ميان گڏجي اڀتر ٻهواه ۽
سندس مسيح جي گنتي ڪن ٿا ۽

۳ اچو ته سندن نيل بهڃون ۽ سندن رسا جهي اجهائون ۽

۴ اُبهه تي ويٺل ڪهلي تهو ۽ خداوند منهن گهبا ڪري تهو ۽

۵ انهن ويل ڌرم سان گالهائيندن ۽ اڀر کاوڙجي تڙ بهئل

ڪندن ۽

۶ پر مون پنهن جي راجا ڪهلي پوٿر ڏونگر صيهون تي

مڪهڻو آهيم ۽

۷ انون ٻهواه جي ماڳيا پڌهري ڪندس ٻهواه مون ڪهلي چيو

آهي ته تون پٿرم آهين اچوڪي ڏينھ چنيمائي ۽

۸ مون ڪهان گهر ته انون پيندھن جو ڪارني ڪندوسائي ۽

سڄي بهوني وس ميان ڏيندوسائي ۽

۹ تون انهن ڪهلي لوهه جي لٽهه سان بهڃيندين ڪنڊهر جي

تهانو جان بهوڙيندين ۽

۱۰ هاڻي اي راجاڻو سرتيا تهو سنبهائو اي بهوني جا آچارو ۽

۱۱ ٻهواه جي پوجا ڪريو ڏڙچنديئي ۽ ڪنڊندي سرهائي ڪريو ۽

۱۲ پٿر ڪهلي چمو متان اهو وڙچي ۽ اوھين آوارا تهي

ناس تهو سو ڪوهه ته ان جو ڌرم اٿانو لو ٻرندو سبهاگا اهي مڙئي

جي ان تي بهوسو رڪهن ٿا ۽

III.

زَبُورَ دَاوُدَ جَا ۞

زَبُورُ بَهَرِنُون ۞

۱ سَگُورُو اَهُو مَازهُون جُو دُهَارِينِ جِي مَتِ سَارُو نَه هَلِي ۞
پَاپِنِ جِي دَگَکَ تِي نَه بِيهي ۞ چَرچَائِنِ جِي مَنَدَلِ مِينَ نَه وِهي ۞
۲ پَر خُدَاوَنَدَ جِي تَوْرِيَتِ تِي سَرهُو رَهي تَهُو ۞ رَاتِ تِينَه

سَنَدِيسِ تَوْرِيَتِ کِهِي سُوچِي تَهُو ۞

۳ اَهُو اُنَهِينِ وِنِ وَاَنگِي هُونَدُو جُو پَانِي جِي جِهَرِنِنِ جِي
گَنَدِهِي تِي لَگَايِلُ اَهِي ۞ پَنَهِنِ جِي تَانِي تِي بَهَرِ کَدِهِي تَهُو
جَنَهِنِ جَا پِنَ کُومَانَا نَه تَهَا تَهْنِنِ ۞ سَبَهه کِنَهِنِ کَمِ مِينَ پَهَبَنَدُو ۞
۴ پَر دُهَارِي اَهْتَا نَاهِنِ پَر اَهِي بُهَ جَانِ اَهِيِنِ جِنِ کِهِي وَاءُ

اَدَائِي نِي تَهُو ۞

۵ تَنَهِنِ گَرِي دُهَارِي نِئَاءِ مِينَ نَه جَالَنَدَا ۞ پَاپِي سَادَهِنِ جِي
مَنَدَلِ مِينَ ۞

۶ سُوکُوَهَ تَه خُدَاوَنَدَ سَادَهِنِ جِي وَاَتِ چَانِي تَهُو پَر دُهَارِينِ
جِي وَاَتِ چَتِ تَهِيَنَدِي ۞

زَبُورُ بَشُو ۞

۱ چَهَاکِهِي رَاجِ هُلُ تَهَا کِنِ ۞ پِينَدَهُونِ اَجَابُو پُورِ تَنِنِ تَهْتُونِ ۞

تُون چوڙي مَ ڪَڙ ۽

تُون پَنُهَن جي پاڙِيواري تي ڪوڙي ساڪهه مَ ڏي ۽

تُون پَنُهَن جي پاڙِيواري جي گهر ڪهي مَ سِڪُ . پَنُهَن
جي پاڙِيواري جي جوءِ ۽ اُن جو چاڪڙ ۽ اُن جي چاڪڙيائي ۽
اُن جو ڏاند ۽ اُن جو گڏهه ۽ جيڪا وٺه اُن جي آهي مَ سِڪُ ۽

II.

اسان جي خداوند يسوع مسيح جي نماز ۽
اي اسان جا بابا جو آسمان ميان انهن تنهن جو نالو پوڻ
تلهي رهي ۽ تنهن جي پادشاهي اچي ۽ تنهن جي سده جن
آسمان ميان تنهن دهرتي ميان ڪجي ۽ اسان جي ڏنھوڪي ماني
اڄ اسان ڪهي ڏي ۽ اسان جن ڏوهن ڪهي جهوڙن جن
تہ اسپن پڻ پنهن جن ڏهارين ڪهي جهوڙيون تها ۽ اسان
ڪهي پرڪهه ميان نہ ان پر مندائي ڪهان جهنڊا . چهالا جو
پادشاهي ۽ سگهه ۽ دهاک تنهن جي آهي نت پرت آمين ۽

تُون بھواھ تَنھن جِي خُدا جُو نالو اواز مَ وٿو ۽ ڇھو تہ بھواھ
تَنھن کھي پيڻوھو نہ تھھرائيندو جُو اُن جُو نالو اواز وٿھي تھو ۽

سَبٽ جُو ڏينھ سنڀرُ جُو اُن کھي پوٿر رکھين ۽ ڇھھ
ڏينھ تُون پورھئو ڪر ۽ سبھ تَنھن جُو ڪم نباھ . پر ڏينھ سَتون
سَبٽ بھواھ تَنھن جِي خُدا جُو آھي اُنھي مِين ڪوئي ڪم مَ
ڪر نہ تُون نہ تَنھن جُو پٿر نہ تَنھن جِي دھي نہ تَنھن جُو
ڇاڪر نہ تَنھن جِي ڇاڪريائي نہ تَنھن جا ڏھور نہ دھاريو جُو
تَنھن جِي ڌرن جِي اندر آھي ۽ ھن ڪري جُو بھواھ ڇھھين
ڏينھين آسمان ۽ دھرتي ۽ سمنڊر ۽ جيڪي اُن مِين آھي
جوڙيو ۽ ستين ڏينھ ويسانھين کي اُنھس . ھن لاءِ بھواھ
سَتون ڏينھ سگورؤ ۽ پوٿر ڪنو ۽

تُون پنھن جِي پيءُ ۽ ماءُ کھي مان ڏي تہ تَنھن جا ڏينھ
ودھن ڏيھ مِين جُو بھواھ تَنھن جُو خُدا تُو کھي ڏئي تھو ۽

تُون خُون مَ ڪر ۽

تُون زناھ مَ ڪر ۽

SINDHI SELECTIONS
IN THE
MUSALMĀN CHARACTER.

I.

ڏهه حُڪمَ خُدا ۽ جا ۽
خُدا ۽ هي گَالِهُونُ ڪيون ڇي

۱

آنون يهواهُ تَنهن جُو خُدا ۽ انهيان . مون سامهون پَننِ خُدا ۽
کهي مَ رَڪه ۽

۲

تون پاڻ لاءِ اُڪهتي مورتِ ڪي ڪنهن وٽه جُو ڏولُ جا متهي
اُبهه مين آهي ڪي هيتو دهرتي جي هيتون ڪي پاني مين دهرتي
جي هيتان مَ جوڙ ۽ تون اُنن جي اُڪيان متهو مَ ٿيڪ ۽
اُنهن جي پوجا مَ ڪر چها کان تہ اُنون يهواهُ تَنهن جُو خُدا ۽
ساترِ بڪهادهو خُدا ۽ انهيان پُترن جي ڏوه لاءِ پُترن مين وڀر
وٽهندڙ ٿري ۽ چوٽي پيڙهي توڙي تن جي جي مون سان
ڪهونسن تها ۽ باجهه ڪندڙ سهسين تي جي مون کهي پيارو
تها ڪن ۽ منهن جا حُڪم منجن تها ۽

ريخته ريه

سوله ريه نيه ريخته ريه

ريه ريه ريه ريه ريه ريه

ريخته ريه ريه ريه ريه ريه

ريخته ريه ريه

ريخته ريه ريه ريه ريه

ريخته ريه

ريخته

ريخته ريه ريه ريه ريه ريه ريه ريه ريه ريه ريه

هِي پُوتْهِي

هُنَ پَانْهِي تَرْمَپَ نَالِي صَاحِبَ

اَسَانُ جِي خُداوندَ عِيسِي مَسِيحَ جِي

كَلِيسَا جِي قَسِيسِ ۽ سُوَاتَ اِنْجِيلَ

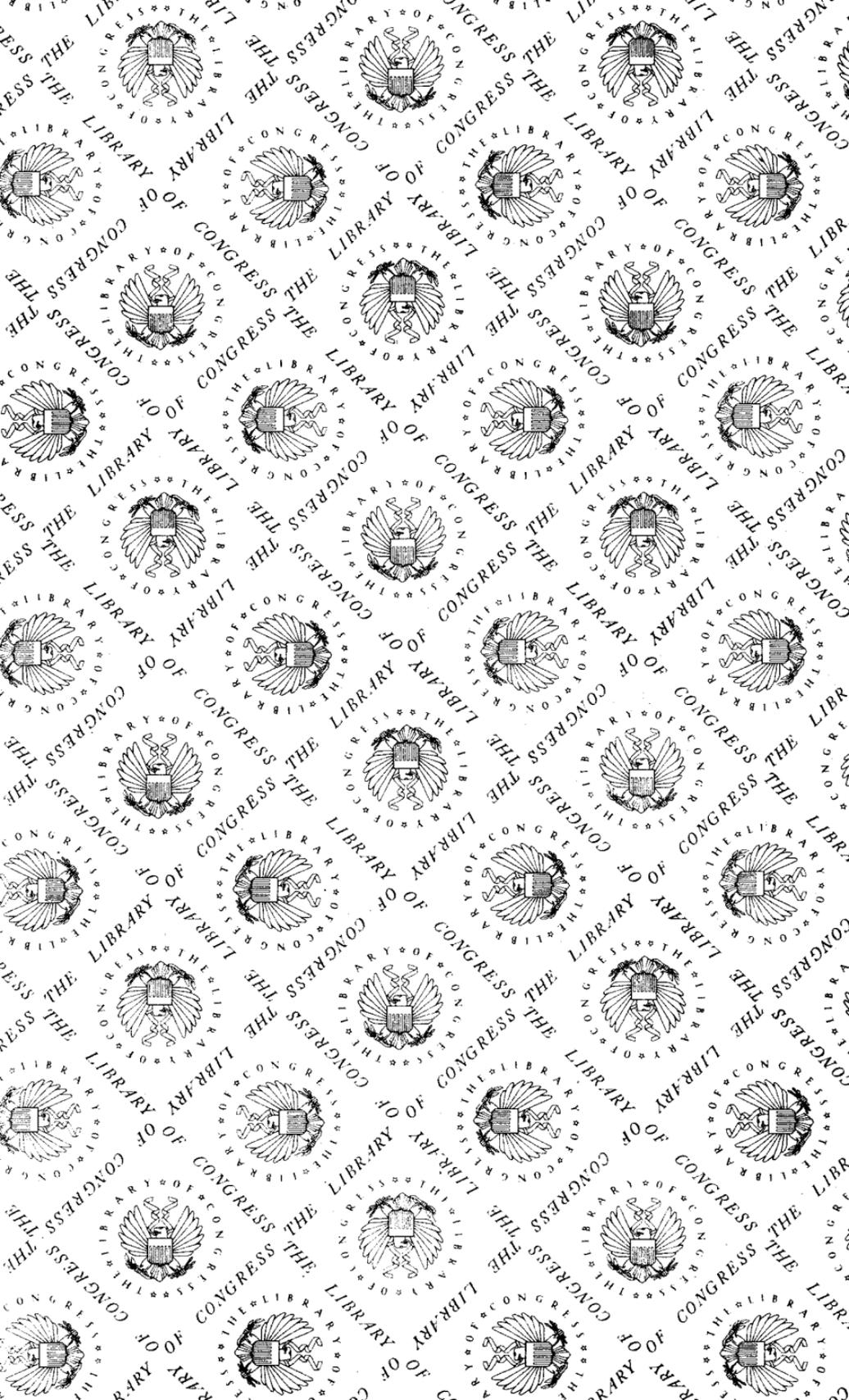
جِي هُوَكَارَنَوَارِي

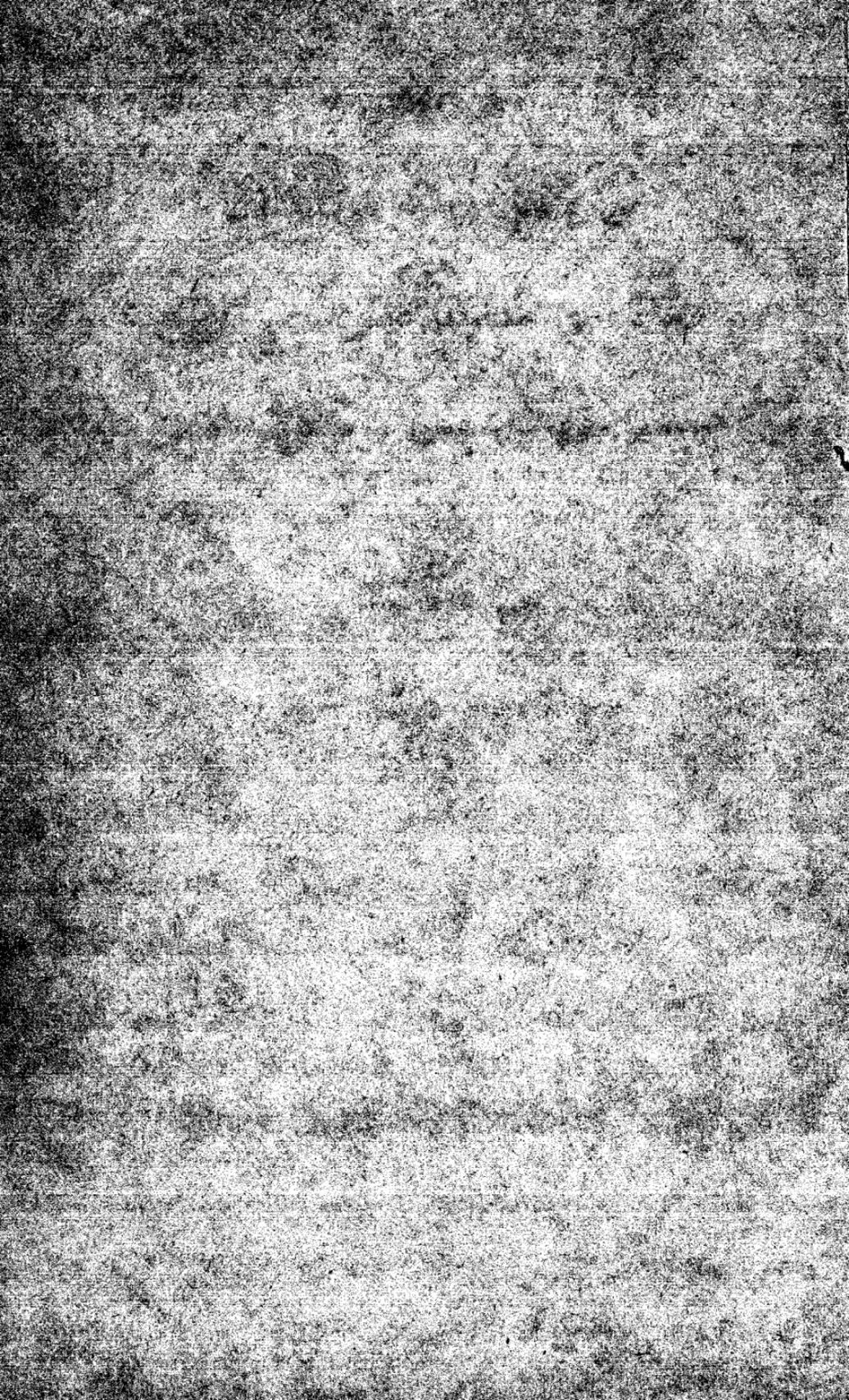
سِنْدِهيَ وَايِي مَنجَه

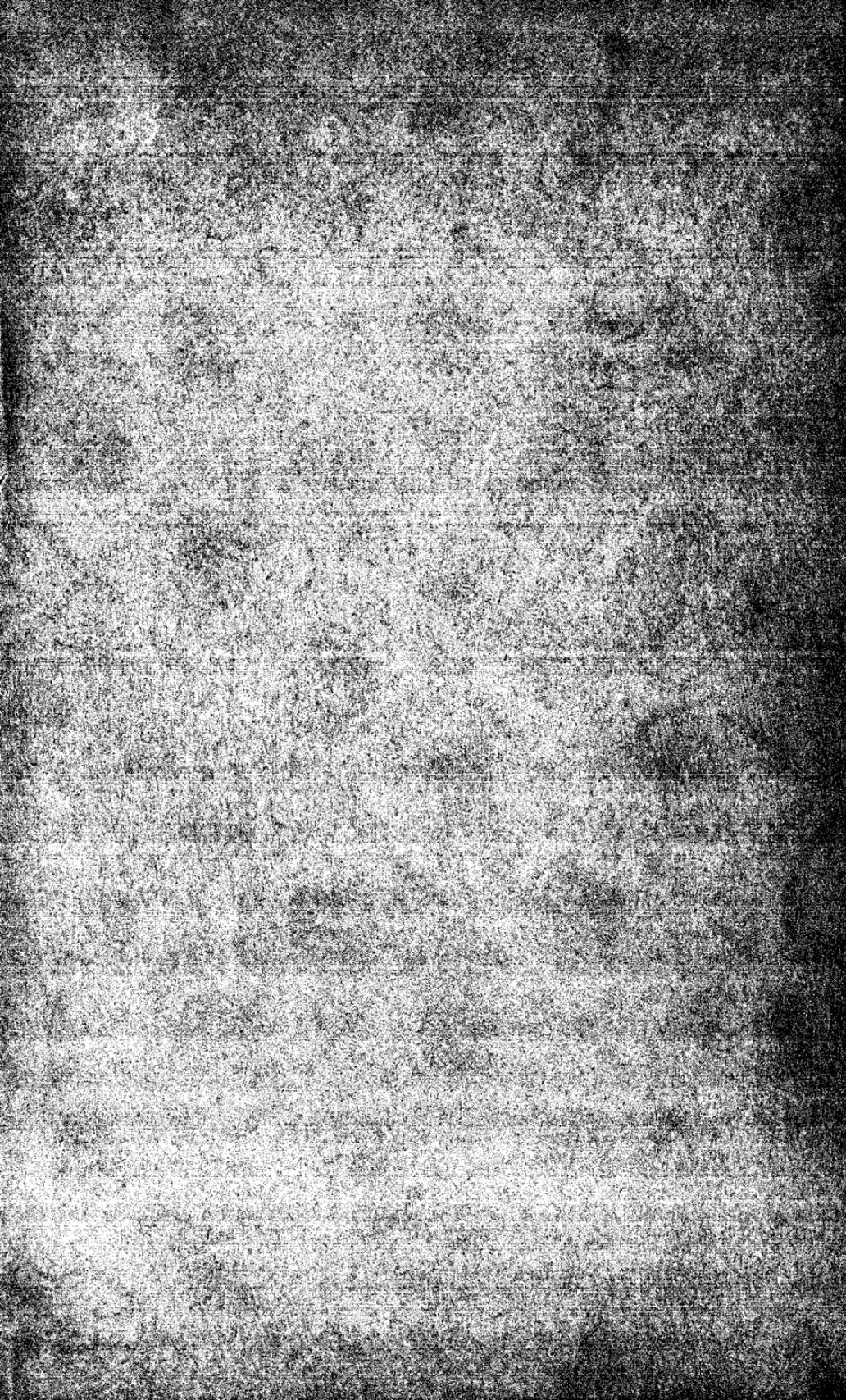
جُرِيَلِ

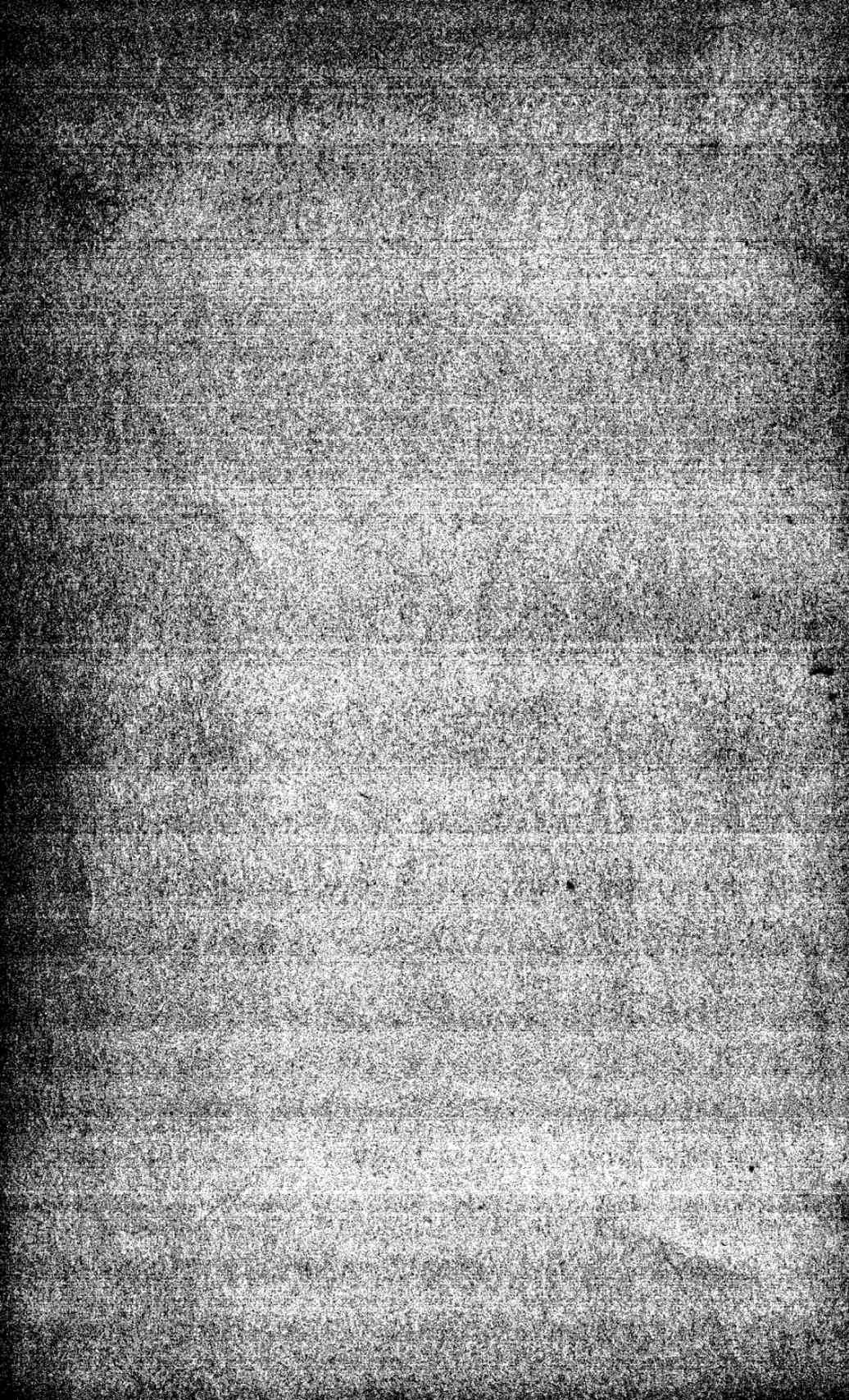
اين

وليم وٽس لوندن شهر مين ويٺهل چهاپي تهي آهي

LIBRARY OF CONGRESS

0 016 116 138 A